มัดทาย1

ท่านมัดทายแต้มจ้อนโทม

เจ้าชายเม่ขาเงาเจ้าเสี้ญ

1 แต้มจุนเจ้าชายเจ้าเสี้ญ ฮุ้เป็นเจ้าชายปุ๊ดาวิด, จ้ปขึ้มาแต่ท่านอ๊ปขาทาม. 2 อ๊ปขาทามมีขุทชายฮุ้ ฮู้ณาท, ฮู้ณาทมีขุทชายฮุ้ฮาเวป, ฮาเวปมีขุทชายฮุ้ฮุ้ดาแต่เน้อเพี่มน. 3 ฮุ้ดามีขุทชายฮุ้เปี่ยเจ๊ด แต่เณขาออทขึ้นนางทามา, เปี่ยเจ๊ดมีขุทชายฮุ้เขือกโขน, เขือกโขนมีขุทชายฮุ้ข่าม. 4 ข่ามมีขุทชายฮุ้อามีนาดาป, อามีนาดาปมีขุทชายฮุ้นาโณน, นาโณนมีขุทชายฮุ้ณน โมน. 5 ณน โมนมีขุทชายฮุ้โปอ๊ด ออทขึ้นนางขาทาป โปอ๊ดมีขุทชายฮุ้โอเขือกออทขึ้นนางขุด, โอเขือกมีขุทชายฮุ้เสี้ณาช.

6 เสี้ณาชมีขุทชายฮุ้ดาวิดฮุ้เป็นปจ. ปจดาวิดมีขุทชายฮุ้ณาโขโมน ออทขึ้นนางมีท่านอุขิวฮาแต่ทอ่น 7 ปจณาโขโมนมีขุทชายฮุ้โขโปอาน, โขโปอานมีขุทชายฮุ้อาบีฮา, อาบีฮามีขุทชายฮุ้อาณา. 8 อาณามีขุทชายฮุ้ฮาโขณาพาด, ฮาโขณาพาดมีขุทชายฮุ้โฮข่าม, โฮข่ามมีขุทชายฮุ้โอณีฮา. 9 โอณีฮามีขุทชายฮุ้โฮทาม, โฮทามมีขุทชายฮุ้อาณาด, อาณาดมีขุทชายฮุ้เขือเณีทีฮา. 10 เขือเณีทีฮามีขุทชายฮุ้มานาเณี, มานาเณีมีขุทชายฮุ้อาโมน, อาโมนมีขุทชายฮุ้โฮณีฮา. 11 โฮณีฮามีขุทชายฮุ้เสี้โณนฮา แต่เน้อเพี่มน ออทเฮุ้ฮุ้ทวาดโปเมงขาบีโขน.

12 ขุนทุ้งทวาดโปเมงขาบีโขนแข้ว, เสี้โณนฮามีขุทชายฮุ้ณาอนทุ้เอ๊น, ณาอนทุ้เอ๊นมีขุทชายฮุ้ขาขุ้งขาเป็น. 13 ขาขุ้งขาเป็นมีขุทชายฮุ้อาบีอุด, อาบีอุดมีขุทชายฮุ้เอ๊นฮาทิ่น, เอ๊นฮาทิ่นมีขุทชายฮุ้อาโณน. 14 อาโณนมีขุทชายฮุ้ณาโลท, ณาโลทมีขุทชายฮุ้อาณีน, อาณีนมีขุทชายฮุ้เอ๊นบีอุด. 15 เอ๊นบีอุดมีขุทชายฮุ้เอ๊นเข้อาณา, เอ๊นเข้อาณามีขุทชายฮุ้มัดทาม, มัดทามมีขุทชายฮุ้ฮาเวป. 16 ฮาเวปมีขุทชายฮุ้โฮเณีป ฮุ้นางมาบีอา, เจ้าเสี้ญแณทเจ้าวาขิดน้น โก๊ออทขึ้นนางมาบีอาฮุ้นี้. 17 เณนนั้นนั้งแต่อ๊ปขาทามโขมาทอดปจดาวิดโก๊ข้ปข้ฮุ่ดุจ ฮ นั้งแต่ปจดาวิดมาทอดเฮุ้ทวาดโปเมงขาบีโขนโก๊ข้ปข้ฮุ่ดุจ ฮ นั้งแต่ขาวทวาดโปเมงขาบีโขนมาทอดเจ้าวาขิดฮ๊โก๊ข้ปข้ฮุ่ดุจ ฮ.

มัด ทาย 1

เจ้า พ้า ให้ หาว ซึ้ง ปอด มี บุท

18 เวัน ออท เจ้า เสี้ ญุ เป็น เนง นี้: นาง มา ขี้ อาเอ็ม เจ้า เสี้ ญุ นั้น ได้ เป็น มี ท่าว ท่าน ใช้ เนีย แข้ว, ท่อน ฉี้ ซุ่ ให้ เป็น ตุ มีทน นั้น นาง ได้ มี บุท ท่อน, ซ้อน แตง แทง แนง ท้า เจ้า นุน ใx. 19 ท่าน ใช้ เนีย ตุ เนีย นาง เป็น ฟ้ ทู้ ฉู้ ก็, ทา ตา เป็น เนง นั้น ท่าน ลี้ เป่า แอ่ ให้ นาง หน้า ท้าย เซ่า จี้ง หนี้ หนึ่ง ใจ ฉี้ ท้าง โอม ซ้ เป่า ให้ ใต ทู้. 20 ใช้ เนีย ทาง หนี้ อัท นี้ ซู่ ลี้ มี แจน ข่าม พ้อง เจ้า พ้า มา ให้ ใช้ เนีย เห็น หนึ่ง ขาง ตน, แจนว่า ใช้ เนีย บุท ดา อิด เอ้ย ฑ่า ฮ้าน ซ้ง ฉี้ เอา นาง มา ขี้ อา มา เป็น มี เจ้า, นาง มี บุท ท่อน นั้น ซ้อน แตง แทง แนง ท้า เจ้า นุน ใx. 21 นาง ฉี้ ออท บุท เป็น ฉู้ ฉาย แข้ว เจ้า จี้ง ปุท ฉู่ ว่า "***เสี้ ญุ***" เพ่ว่า ท่าน เจ้า ฉู้ นี้ ลี้ ฉี้ เป็น ฉู้ ฉู่ อย แท้ ขาง ใน้ ใช้ เซา.

22 อัท เท็ง เพ็ด นี้ ฉี้ เป็น นั้น เพ่ ให้ เป็น ท่อย ขจง ทาง เจ้า พ้า ได้ ฉุ้น ใว้ ทั้ง ข่าม พ้อง. 23 ให้ เป็ง! หาว ซึ้ง ปอด ฉี้ มี บุท แข้ว ฉี้ ออท บุท เป็น ฉู้ ฉาย แข้ว เซา ฉี้ แนท บุท ฉาย นั้น ว่า "อิน มานุ เอ็น" (เจ้า พ้า ซู่ แตง พ้อง เซา) 24 เม่ ใช้ เนีย นอน ทู้ เม่ ลี้ เสี้ ท่อย ตวาม แจน เจ้า พ้า ปอท ขึ้น ทู้ หน เอา นาง เป็น มี เจ้า. 25 ทาท เป่า ได้ เน้า อู่ ซุ่ นอน ท้น ว่า นาง ออท บุท ฉาย แข้ว ใช้ เนีย ปุท ฉู่ ให้ บุท ฉาย ว่า "เสี้ ญุ"

มัด ทาย 2

ได้ ข่อย เปน ดาว

1 เม่ เจ้า เสี้ ญุ ออท หนึ่ง ข้าน เจ็ด เจ้ เท็ม ตี้ ซู่ ดาย ปาง ปุ เท็ โจด เน้ แต่ ดา เมง, มี แตน ได้ ข่อย เปน ดาว มา แต่ ทาง ตา เวัน ออท โป เมง เสี้ บุ น้า เจ้ม. 2 ได้ ฉาม ว่า, เด็ท น้อย ฉู้ ออท มา เป็น ปุ เนี้ ฟ้ ขึ้ว นั้น ซู่ ท่า ใด ? เพ่ พ้อง น้อย ได้ เท็น ดาว ท่าน ซ้อน นั้น ทาง ตา เวัน ออท, พ้อง น้อย จี้ง มา ฉี้ โหว้ เซา ท่าน. 3 เม่ เฉู้ ปุ เท็ โจด ได้ ใน แนว นี้ ลี้ มี ตวาม นั่ว จน ใจ เป็น โพ่ ลี้ นั่ว จน ใจ แปท ทน. 4 ปุ ได้ แนท พ้อง ฟ้ ทุง แท่ พ้อง ได้ ซอน 3อง แต่ ดา มา นุ้ม, ปุ ฉาม เซา ว่า, ฉู้ เป็น เจ้า วา ขึ้ด นั้น ฉี้ ออท ข่อน ใด ? เซา ตอป ว่า: 5 หนึ่ง ข้าน เจ็ด เจ้ เท็ม ตี้ ซู่ ดาย เพ่ ว่า ข่าม พ้อง เจ้า พ้า ได้ ฉุ้น ใว้ แนว นี้:

มัดทาย 2

6 ข้านเจ็ดเจ้าเจ็ม แต่นกินซู่ลาย
ท่านคี้เป่าแม่นสู้น้อยทั่งพ่ง
ท้าวทวานอ่านทา ตี้ง ซู่ลายท่าใด
เพ่ว่าสู้ญจั๊ทใหญ่ฉู่ออกพั้ง ท่านมา
ฉู่มาเกี้แต่งลาเมงเจ็งเจ็นโพ่เขา.

7 แข้วจุเจ็โจดโด้แณทพ่งโณป่อยเงนลาวมาทาทางจั๊ง โด้ถามเขาความจี่ว่า, ลาวนั้นโด้กี้นเจ๋ใด? 8 แข้วจุจอกเขาโจ๊ข้านเจ็ดเจ้าเจ็มโด้ซ่งว่า, ให้โจ๊ข่าวทาท้าวน้อยนั้น เม่เห็นแข้วจี่ง ค้นมาจอกเขา เพ่ว่าเขาคี้ฉู่โจ๊โหว้เขาเณง ถ้วทน. 9 เม่เขาโด้ในเณงนี้ คี้เอาทนออกโจ๊, เจ็ง! ลาวเขาโด้เห็นกี้นแต่ท่อนนั้น โด้อจนทางเขาโจ๊ทันมาจี้งซู่กี่ป่อนท้าวน้อยซู่นั้น. 10 เจ๋แต่นโณป่อยเงนลาวโด้เห็นลาวคี้มีความม่โจนเม็งทาย. 11 เม่เขาเก้าโจ๊ทจง เขนคี้เห็นท้าวน้อยแต่งนาง มาขี้อาสู้เจ็นเอ็มท้าวน้อย, แต่นเขาจี่ง โท้มโจงเท้าเก่าโจ้ ท้าวน้อยแข้วโณทอมเอาเจ๋งออกมาโหว้เขา มีคี้ โม้ทอมแต่งเขงทอมโต้. 12 เจ้าพ้าโด้จอกเขาทางความตนว่า ท่าโด้ค้นโจ๊ทาจุเจ็โจด, เณงนั้นเขาจี่งค้นเม่เขนเขาทางอั่น.

โจ๊เณ็งเอาท้าวน้อยพ่าชโจ๊แต่นกินเอ็จี้ง

13 เม่เขาโจ๊แข้ว, ให้เจ็ง! มีแจนข่ามพ้องเจ้าพ้าสู้ญมาให้โจ๊เณ็งเห็นทางขางตน, จอกว่า ให้เอาท้าวน้อยแต่งสู้เจ็นเอ็มพ่าชโจ๊แต่นกินเอ็จี้ง, แข้วให้ซู่ทันทันเขามาจอกใม่, เพ่ว่าจุเจ็โจดฉู่ข่าวก้าท้าวจ๊. 14 โจ๊เณ็งจี่งเอาท้าวน้อยแต่งสู้เจ็นเอ็มพ่าชโจ๊แต่นกินเอ็จี้งทจง ทางค้น, โด้ซู่ทันทันจุเจ็โจดเพ็ดเจ็ง. 15 จั๊ทเจ็นนั้นแนวนี้คี้เพ่ฉู่ให้เจ็นท่อยความเจ้าพ้าโด้ฉุนโจ้ทางข่ามพ้องว่า: เขาโด้แณทขุทจาชเขาออกมาแต่แต่นกินเอ็จี้ง.

16 เม่จุเจ็โจดทู้ว่าแต่นโณป่อยเงนลาวเป่าเจ็ดท่อยความเจ้า คี้จีนจุดโหญ่ทาชจี่งให้ฮจโจ๊ก้าเล็กน้อยสู้จาชเพ็ดจู่ฮจพั้งข้านเจ็ดเจ้าเจ็มแต่งข้านใจ้เขนจั๊, แต่สู้ต้จชจองจี้โจงมา, เจ๋นั้นแม่มจองเจ๋จุทู้ก้าวพั้งแต่นโณป่อยเงนลาวนั้น. 17 นั้นคี้

มัดทาย 2

เป็นท่อนความท่านเปี่ยมขึ้นข่ามพ้อเจ้าฟ้าได้ตุนไว้:

18 ได้ยินเจ้าชู้ทรงข้านขาน

เป็นเจ้าแนทโท้แท่เจ้าโจ้มดาว

นาขาแนนแนทโท้ทาขุท

นาเป่าฟ้าความอ้อนขเพ่ขุทจ๊เพ็ดแข้ว.

โจ่เณ็ปเอาท้าวน้อยต้นจุ่แต่นกินอ๊ณาขาเอ็น

19 เม่ปจิเพ็โขดเพ็ดเข้ยแข้ว แจุนข่ามพ้อเจ้าฟ้าตู้ณ, ได้มาให้โจ่เณ็ปเท็นทาขาดนฟั้นแต่นกินเอ็ปี้ป. 20 ปอทว่าที่นนั้นเอาท้าวน้อยแท่ตู้เป็นเอ็มต้นเม่แต่นกินอ๊ณาขาเอ็นเพ่ตู้ตู้ข่าวน้าท้าวน้อยนั้นเพ็ดเข้ยแข้ว. 21 โจ่เณ็ปจี่เอาท้าวน้อยแท่ตู้เป็นเอ็มต้นจุ่แต่นกินอ๊ณาขาเอ็น. 22 เม่ได้ยินน่าวว่า ท่านอาเจ๊ขาวได้นั้นเน้แท่ดาที้ตุ้ดาย ปี่นปจิเพ็โขดตู้เป็นอ้าย. โจ่เณ็ปจ้านเป่าแอ่ปปทาขนั้น, เพ่เจ้าฟ้าได้ทิดเท็นท่านทาขาดนี้, โจ่เณ็ปต้ปี้นปปที้ตุ้ภาพ้เข้. 23 จี่ตุ้ได้ปปตู้เมตณตู้นาณาเข้ด, เพ่ให้เป็นท่อยขจิตทาขข่ามพ้อเจ้าฟ้าตุนไว้: ท่านตู้ตู้แนทว่าโทนาณาเข้ด.

มัดทาย 3

ท่านโจ่ทนปปทิด ป่าวให้วาดจ๊ปาปโก้ย

1 ตามนั้นท่านโจ่ทนปปทิด มาป่าวความฟั้นป่าเล็ดดอนท้วาดที้ตุ้ดาย. 2 ให้วาดจ๊ปาปโก้ยเพ่ว่าแต่นเมตฟ้าได้มาจี้แข้ว. 3 แม่นท่านโจ่ทนตู้นี้ก็ ท่านเอ็ณาจ่าข่ามพ้อเจ้าฟ้าได้ตุนไว้ว่า:

เจ้ตู้ป่าวทจิตป่าเล็ดดอนท้วาดว่า

ท้าดแท่ดแปดทาดให้เจ้าจ้อมตู้เป็นฟ้า

เจ็ดทาดก๊ทาดนั่ให้เจ้าฟ้าทาชโต่.

4 ท่านโจ่ทนนี้นุ่ดเจ่ดโณน โตขาทด้า, ขอดขาชแอวฟั้ด, เจ่ดทิน ท่านทินทิทแทนทั้ปนี้เส้ดป่า. 5 เจ่นั้น เป็นโพ่เมตเป็ขุณาเข้มเท็ดท่าที้ตุ้ดายแท่ดแต่นณตู้จ้ปทิม

มัด ทาย 3

แม่นั้นจึงกล่าวนี้ ออกไปหาท่านโยนาน.

6 แต่นายเราเว้าคั่นออกว่า เราบ่มีงานให้ท่าน แข้วได้ขึ้นคืนมาหั้นแล้วท่านโยนาจึงคืนมาแม่นั้นจึงกล่าวนี้. 7 เมื่อท่านโยนาเห็นแต่นสหพี่น้องแล้วแต่นคนใจ, เอาหนีมาคุ้มเสียดอิดขึ้นคืนมา, ท่านจึงเว้าทั่วเราว่า แต่นผู้ข้าวเจ้า, ใต้งอกจุฟ่าจะสี้ความเจ้าฟ้าปุ๊ดไหม้ก้อนคุ้มาหอดนั้น. 8 เพื่อเหตุนั้นให้เสียดให้ได้, โลมทั่วว่าได้วาดสี้งานให้จ. 9 พี่น้องทั้งพี่น้องทู่าหั้นว่า อั้งขาหามเป็นอ้าจเมื่อขาดงาดเจ้าพี่น้อง. น้องจงอกพี่น้องว่า เจ้าฟ้าคุ้เสียให้ท้อนด่านนี้ออกจุทหานให้อั้งขาหามสี้ได้. 10 ไว้นี้ได้วาดนวานไว้หั้นเท้าหาทก็ไม้แข้ว, เหตุนั้นก็ไม้ใด หาทเข่าเป็นฆาทคุ้ดคุ้มใจ่ทอดไฟสี้.

11 น้องได้เอานี้เสียดอิดขึ้นคืนมาให้พี่น้อง, ฆาจให้ขู้ว่าวาดสี้งานให้จสี้แม่น, หาทว่าคุ้คุ้มาจุนทุดน้องนั้น แม่นมีจั๊กใหญ่ส้วนทุดเหตุน้องใหม่, น้องสี้ทุดเข่าโลมด่าดงไขาจให้ท่านท่าใด. 12 ท่านคุ้นั้นคุ้เอาเจ้าคนใจแท่ไฟเสียดอิดขึ้นคืนมาให้พี่น้อง, มีท่านเจ้าคั่นโล้ดสดเน้า, ท่านเจ้าคุ้เสียให้เพื่นเน้าคอดท่านเจ้าทั้ดกิ,แข้วคุ้โพ่มเน้ากิใจ่เข้าไว้, เน้าขาดท่านคุ้เดาสี้ข่อนไฟเข่าขู้มอด.

เจ้าเสียญขึ้นคืนมา

13 แข้วเจ้าเสียญได้ออกสี้ตั้ดจาขี้เจ้ มาหาท่านโยนาหั้นแม่นั้นจึงกล่าวนี้, เพื่อว่าคุ้ให้ท่านโยนาเสียดอิดขึ้นคืนมาให้. 14 หาทว่าท่านโยนาจาจสวามท้ามท่านเจ้าว่า คุ้น้องจี้ขึ้นคืนมาหั้นแล้วท่านเจ้าขี้, ท่านเจ้าคุ้มาหาคุ้น้องแนวใด. 15 หาทเจ้าเสียญตองท่านโยนาว่า,ขึดนี้ให้เสียดท่องเพื่อว่าเขาหาทคุ้จี้เสียดแนวนั้นให้ท่องขดแล้วทาดเจ้าฟ้าคู่แนว. 16 แข้วท่านโยนาสี้เสียดเมื่อเจ้าเสียญเสียดอิดขึ้นคืนมาแข้วสี้ได้ออกสี้แม่นั้นนั้น, ให้เขี้ยท้อดฟ้าได้ไณออก, ท่านเจ้าได้เห็นคนใจเจ้าฟ้าแขกเหตุเนทเนาโขดมาคู่เห็นท่านเจ้า. 17 แข้วมีเขดมาแต่เมดฟ้าว่า ท่านคุ้นั้นเป็นจุทคุ้เขาอกทเขาอกท่านทาจ.

ฉีท้าจจี้เจ้าเสียญ

1 ทุดมาเจ้าคนใจได้ฟาเจ้าเสียญเน้าโปทดข่าเสดดอนท้วาดเพื่อคุ้ให้ฉีท้าจจี้ท่านเจ้า. 2 เมื่อท่านได้อัดเน้าอัดนี้หอดสี้ขึ้มสี้ขึ้มคัน, ท่านเจ้าทอดทาจ. 3 แข้วฉีท้าจ

มัก ทาย 4

มา ถาย ความ ทั่ง ท่าน เจ้า: ว่า ท่าน เป็น ขุท เจ้า ฟ้า ให้ ปอท ท้อน ด่าน นี้ ขึ้น เป็น เถ่ง ทิน.

4 เจ้า เสี้ ญ่ ทอง ว่า มี ความ ฉุน แท้ม ใจ้ หนึ่ง พึ่ง ขาง ฟ้า ว่า ฮ เขา เข่า แม่น ฉุ ทิน เณ้า ขี้ ง มี่ แนว ถ้ว ให้ ทิน ฉุ่ ความ เจ้า ฟ้า ปอท ขอน. 5 แข้ว ฉี ท้าย ได้ ฟา เจ้า เสี้ ญ่ ใป่ เมง เสี้ ขุ ณา เจ้ม อน เป็น เมง เณ้ด ขี้, ให้ ท่าน เจ้า นั้น เม่ เท็ง ทุ่ง ตา เขน ใหว้ เขา. 6แข้ว ถาย ความ ทั่ง ท่าน เจ้า, ว่า ทาท ท่าน เป็น ขุท ถาย เจ้า ฟ้า ให้ แทว ใจ่ ให้ เป็ง! เพ่ มี ความ ฉุน ใจ้ ว่า:

เจ้า ฟ้า ฉุ ปอท พึ่ง แฉน เจ้า ฟ้า ขอด อัท ท่าน
พึ่ง แฉน นั้น ฉุ เอา มี พร ท่าน ใจ้
ฮ้าน ทิน ท่าน ฉุ ท้อง ด่าน.

7 เจ้า เสี้ ญ่ ทอง ว่า มี ความ ฉุน ใจ้ หนึ่ง พึ่ง ขาง ฟ้า ว่า ท่า ฉุ้ เจ้า ฟ้า ฉู่ เป็น เจ้า ฟ้า พึ่ง ท่าน. 8 แข้ว ฉี ท้าย ได้ ฟา เจ้า เสี้ ญ่ นั้น เม่ เท็ง พุ ฆ่ง ฉุ้ แฉ่น ฉิน ทุ่ง เขง หนึ่ง เมง ขุม นี้ ให้ ท่าน เจ้า เป็ง. 9 ได้ ถาย ความ ทั่ง ท่าน เจ้า ว่า, ว่า ทาท ท่าน เท้า เณ่า ใจ้ น้อย เถ่ง ณอง เท็ง เฆ็ด นี้ น้อย ฉุ ให้ ท่าน. 10 เจ้า เสี้ ญ่ ได้ ทอง มน ว่า ฉี ท้าย เอ้ย ให้ มึ่ง ฟ่าย ออท ใจ้ เพ่ มี ความ ฉุน ใจ้ หนึ่ง พึ่ง ขาง ฟ้า, ให้ ใหว้ เขา เจ้า จ้อม ฉู่ เป็น ฟ้า ฉู่ ถ้ว. 11 ฉี ท้าย ฉี้ ฟ่าย ออท ใจ้ ฉ้ เจ้า เสี้ ญ่ ให้ เป็ง! มี พึ่ง แฉน เจ้า ฟ้า มา แท่ แทน เป็ง ถุ ท่าน เจ้า.

เจ้า เสี้ ญ่ ป่าว ความ เจ้า ฟ้า หนึ่ง ที้ ง ฆา ฉ้ เจ้

12 เม่ เจ้า เสี้ ญ่ ได้ ฉิน ณ่าว ว่า ท่าน ใช่ หนี ฉุ้ เณ้า ทุ ท่าน เจ้า ฉี้ ใจ้ ที้ ง ฆา ฉ้ เจ้. 13 แข้ว ได้ ท้าย ออท ฉ้ เมง นา ณา เจ้ด ใจ้ ฉู่ เมง ทา เป็น นา อุ่ม ฉู่ แท่ม ทิม นี้ เจ้ หนึ่ง ฉิน เมง ณา ขุ ใจ่ น แท่ง เมง เนี้ ง ทา ฉ้. 14 ความ ท่าน เอ้ ณา ขา ฉู่ เป็น ข่าม พ้อง ได้ ฉุน ใจ้ หนึ่ง พึ่ง ขาง ฟ้า นั้น ฉุ เป็น เณ่ง นี้ แท้:

15 ที้ ง ณา ขุ ใจ่ น แท่ง ที้ ง เนี้ ง ทา ฉ้
ท่อย ทาง นี้ เจ้ ฉาท แม่ นี้ ฮี ถา เนี้ เฟ้ง ใน
เณ่ง ที้ ง ฆา ฉ้ เจ้ แฉ่น ฉิน ฮ ท่าง แถน.
16 เป็น ใจ่ ฉู่ ฉู่ หนึ่ง ขุ้ง มัก ฉุ เท็น แฆ่ง ทุ่ง ใหญ่ ทุ้ง
ฉู่ นี่ ง ฉู่ หนึ่ง แถน ทาย แฆ่ง ทุ่ง ฉี้ ฆ่อง นั้น ใฆ่ เฆา แข้ว.

มัด ทาย 4

17 แต่นั้นมา เจ้าเยซูคือที่โทษว่าว่า
ให้วางหัวใจให้ว่าแต่นเมฆฟ้าได้มาจับแข็ง.

เจ้าเยซูแนทเอา 4 ศุทวา

18 เมเจ้าเยซูทูลจังแสมหนอยวาจาเจ้าท่านเจ้าสี่เห็นน้อยพี่ศุ่ใจโมนทาทว่า
แนทเป็โทแท่นน้อยดาชตุ่อนเถือา ทูลต่วางแทชุ่หนอยเพ่ว่าเขาเป็นศุทวา. 19
เจ้าเยซูเว้าทีปเขาว่าให้มาท่อชเขาแข็วเขาคุปอทพ้ยท่านเป็นชุ่เดู่เดุเอาศ. 20
เขาขึ้นวางแทหัโปท่อชท่านเจ้า. 21 เม่ท่านเจ้าทูลโปลีเห็นน้อยพี่ศุใฟ่ตุ่ขาโท
โปแท่นโชหน เป็นยุทดาชท่านเถือเป็ดาช เจ้าเยซูแนทเอาเขา. 22 เขาเห็นขอยลี้ขึ้น
วางเขโปวขาอ้าชเขาโปท่อชท่านเจ้า.

23 เจ้าเยซูได้ทัวทางโปท่ยที่ยูาจ้าเจ้ปอทขอนหั้นเขนโหว้เขา ป่าวน่าวใจเขย
แต่นเมเจ้าฟ้า, แท่นปั้นปุศเป็นโจ้ได้เว้ยถ้เฆิด. 24 ความที่ท่านเจ้าลี้ณาจ้โปท่ย
แต่นถินถิจ้, เขาจี่ยเอาศเจ้ปโจ้ได้เว้ย, ศปาปมี่ถิใจ้ศชีท้เมา, ศเป็นข้าหมู่, ศเป็น
ปี้มาทาท่านเจ้า, ท่านเจ้าลี้ปั้นปุเขาถิเฆิดชุ่ศ. 25 แท่นมีแต่นศรมาแต่ที่ยูาจ้เจ้
ที่ยเถือทาโปจ้, เมเยซูณาเจ้ม, แท่นมาแต่แม่นั้ชีดาเนีดาทใน ได้โปท่อชท่านเจ้า.

มัด ทาย 5

เจ้าเยซูปอทขอนหั้นเทินพู

1 เมเจ้าเยซูเห็นแต่นศทาชเณเนั้นจี่ยถั้นพูเม่แข็วนี่ยโขย แต่นข่ามใจ้ลี้มา
โหว้เขา. 2 แข็วท่านเจ้าโณความปอทขอนเขาว่า:

3 ชุ่ใดมีเณนเข่าฟ้าลี้ขุทข่าย เพ่ว่าเมยขึ้นพานเป็นเณยชุ่นั้น
4 ชุ่ใดโททโณมลี้ขุทข่าย เพ่ว่าชุ่นั้นจุ่ได้ความอ้อนเข
5 ชุ่ใดใจ้อ่อนทวานลี้ขุทข่าย เพ่ว่าชุ่นั้นจุ่ได้แต่นถินเมยขุม
6 ชุ่ใดเข่ามีความถิมีม่ยน ลี้ขุทข่าย เพ่เจ้าฟ้าจุ่ให้อิ่มเต็ม
7 ชุ่ใดมีใจ้อิ่นดุลี้ขุทข่าย เพ่ว่าชุ่นั้นจุ่ได้ความอิ่นดุทอป

8 ดังใดนั้นใจใจรักสุทธิ์ เพื่อว่าดังนี้จึงเห็นเจ้าฟ้า
9 ดังใดเชิดให้มีความที่ใจรักสุทธิ์ เพื่อเจ้าฟ้าจึงแถทว่าเป็นสุท
10 ดังใดเชิดถึงเชิดนั้นทางจริงโน้มนางรักสุทธิ์
เพื่อว่าแต่นเมืองขึ้นฟานเป็นเดอดังนั้น
11 เมื่อเร่าจึงเจ้านางเห็น ดูเถิด ว่าเท้าชายให้พี่น้องเร่าแม่นแท้ทนแน่. เพื่อว่าได้พรท
เอาเขานั้น พี่น้องรักสุทธิ์. 12 ให้หน้าตั้นตาหวานไว้ เพื่อว่ามีเดื่องเมืองใจไว้ให้พี่
น้องดังเมืองฟ้าขึ้นฟาน. เป็นเถิดนั้นถึงเขาได้โน้มนางข่าม พี่องเจ้าฟ้าท่อนพี่น้องแข้ว

เทแท่งความทุ่งข่าง

13 พี่ท่านเป็นเถิดเทให้ผเมืองขุม, ว่าเทนั้นจึงจ่างโปแข้วจึงเชิดให้เลิมเร่าได้
แน่วใด, แต่นั้นโปรดเร่ามีค่าข้อง, ดึมข้อให้ผตู้ที่นั้น.
14 พี่ท่านเป็นแขงทุ่งให้แต่นกินเมืองขุม เมืองตั้งดังเท็งพูจึงเร่าจึงไว้ได้. 15 เร่า
มีดังใดได้แขนแข้ว จึงเอาโทมาทมไว้, ทางเร่งเรืด ตั้งไว้พื้นด้านแขน, มนจึงข่อง
ทุ่งโปทิรูดผดังพื้นเขน. 16 เถิดนั้นถึง พี่ท่านตั้งข่องทุ่งให้ผเท็งทาส, เพื่อว่าเมื่อเร่า
เห็นพี่ท่านเชิดวัทกิ, เร่าจึงได้ข่องทูดังเป็นพี่ดังเมืองฟ้าขึ้นฟาน.

ฮองเจ้าฟ้าแท่งดา

17ท่า ที่ว่า เขามาขึ้งฮองท่านโมเถิ แท่งความข่ามพี่องเจ้าฟ้าวอนขอนท่าใด ทาก
เขามาเชิดให้มนกิดูเดอดความ. 18 เขาวอนพี่ท่านความนี้ว่า เจ้าใดฟ้าแท่งกินทูง
ดังแม่นขอดขัวว่ากันดนัอดอนใดตั้งจึงเร่าโทนขึ้งฮอง ท่นว่าดูแนวจึงเป็นนั้นทุทที่. 19 เพื่อเถิดนั้น ดังใดเชิดให้ฮองแท่งดาเดอดนัอดท่อดความวอนขอนนี้ขาดขัดดังแท่ง
วอนขอนดังอันให้เชิดแนวนั้น, เจ้าฟ้าจึงแถทดังนั้นว่า ดังนัอดขุดพื้นเมืองฟ้าขึ้นฟาน,
ทากดังใดเชิดท่อดแท่งวอนขอนดังอันท่อดฮองแท่งดานั้น เจ้าฟ้าจึงแถทดังนั้นว่า ดังใหญ่
พื้นเมืองฟ้าขึ้นฟาน. 20 เขาวอนพี่ท่านว่า, ว่าทากความพี่ท่านเดื่นั้นเร่าขึ้นเถิ
ความโถ่วอนขอนฮองแท่งแต่นฟ้าขึ้นเนาดแข้ว พี่ท่านจึงเน้าแต่นเมืองฟ้าเร่าได้.

มัด ทาส 5

ปุถุชนใหญ่อง

21 พระท่านได้เห็นความคุ้นเคยทั้งสามคราวปางเจ้าว่า, ท่านนี้สา, ว่าผู้ใดนี้สาผู้นั้น
ก็ดีทีนวานใช่ให้ส. 22 ทาทเทาปอทพระท่านว่า ผู้ใดด่าพี่น้องเจ้า ผู้นั้นก็ดีให้ส, ผู้
ใดเว้าทั้งพี่น้องเจ้าว่า ข้าโตข้า ผู้นั้นก็ดีทีนวานใช่ให้ส ขนท ขึ้นเขนทีนวานใหญ่ ผู้
ใดเว้าว่า สาเป็นข้า ผู้นั้นก็มีให้สปัสสุ่อนโทษโทษให้วิวาส. 23 เกณฑ์นั้น เมื่อเจ้าถู
พานเกณฑ์มาทอดคุ้านโทษเกณฑ์แข้ว ทาทขึ้โด้ว่า เจ้ามีวัทนี้องต้องใจทั้งพี่น้องเจ้าวัท
ใด. 24 ให้วางพานเกณฑ์ไว้ก่อนหน้าคุ้านเกณ ค้นปัลีทั้งพี่น้องผู้นั้นจ่ท่อนแข้วจึ่งมา
โทษเกณ์เจ้าหน้า. 25 ให้ค้นลีทนทั้งคู่เป็นความเจ้า เถ้าผู้ทางทางท่อสทน ข้านว่า คู่
เป็นความคุ้าวเจ้าให้โกณวานความ โกณวานความคุ้าวเจ้าให้ทวานแทนท, แข้ว
เขาคุ้จ่งเจ้าโว้ขึ้นเขนทุ. 26 เทาปอทพระท่านความนี้ว่า เจ้าคุ้เข่าโด้ออนทุ ท้นว่า
เจ้าคุ้โด้ปังเนี้เพิ่กคุ่จุทองแกง.

วัทอั้นคู้ วัทท้างวาง วัททินเฟาง

27 พระท่านได้เห็นความคุ้นเคยว่า ท่าอั้นคู้จุ้ดีมีเข่า. 28 โว้เทาปอทพระท่านว่า,
ผู้ใดเขดแข ผู้ทีง ผู้นั้นคี้โด้ลั้นคู่ทางใจทั้งผู้ทีงนั้นแข้ว. 29 ว่าทาท ตาเพิ่งณวา
เจ้าเชิดให้ขาง ไปส ให้ตรด ออนจ่, เพ่ว่าจ่ตาบคี้ทีงแวนจ่เท็งท่าโตลิง คุ้ดีจุ้มใช่
ป่อนขาง ไปส โท้วิวาส. 30 แท่งว่ามีเพิ่งณวาเจ้าเชิดขางไปสให้ตดจุ้มจ่, เพ่ว่าจ่
มีเพิ่งบคี้ทีงแวนจ่เท็งท่าโตลิงคุ้ดีจุ้มใช่ป่อนขาง ไปสโท้วิวาส.

31 มีความคุ้นโว้ว่า ผู้ใดคุ้วางมีเจ้า, คี้เชิดจ่วางให้มี. 32 ทาทเทาปอทพระท่าน
ว่า, ผู้ใดคุ้วางมีเจ้าลิด แนวอั่นนั้น คี้ท่ทั้งว่า ผู้นั้นเชิดให้ ผู้ทีงลิดขรง อั้นคู้ มีท่ว่า
มีนั้นทาทอั้นทั้งผู้ถาสอั่นแท่งผู้ใดทาทเอาผู้ทีงเป็นแม่ท้างแนวนั้นมาเป็นมี ผู้นั้นคี้
ลิดขรงอั้นคู้แปทนท.

33 แนวบใหม่, พระท่านได้เห็นความคุ้นโว้ทั้งสามคราวปาง เจ้าว่า, ท่าจ่ความจาว
แข้น ความขึ้นปาวอนเจ้าโด้เว้าทั้งเจ้าหน้านั้นท่ใจให้ฟันท. 34 เทาปอทพระท่านว่า
ท่าจาวแข้นอ้างทอดเมงหน้า เพ่ว่าเมงหน้าเป็นท่โทงเจ้าหน้า. 35 ข้อว่าอ้างทอดแต่นลิน

มัธยาย 5

เมื่อขุมทรัพย์ของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย.

ให้ตั้งตนเป็นคนดี

34 พระท่านได้ในความจนได้ว่า ตาขึ้นตาแก้วขึ้นแก้ว. 35 ได้ยินเขาบอกพระท่านว่า ท่านก็ไม่ใช่ทั้งสองเท่า ก็ว่ามีผู้ใดโทษแท้มาเพื่อนเขา เจ้าให้ขึ้นแท้มาเพื่อนนั้นเขาให้ผู้นั้นโทษใหม่. 40 ว่าผู้ใดสิ้นเอาเสื้อนอกเจ้าก็เอาเสื้อชั้นนอกให้มันใหม่. 41 ว่าผู้ใดไม่มีนางเจ้าไปไกลเดินกิโลมาก็ให้เจ้าไปทั้งมันสองโท. 42 ว่าผู้ใดขอขอนั้นเจ้าก็ให้เขา, ท่านอย่าเอาหน้าขอผู้ขอขอนั้นเจ้า. 43 พระท่านได้ในความจนได้ว่า ให้ตั้งพี่น้องข้านให้เขนจ็, ให้ดูผู้ณดดูด. 44 ได้ยินเขาบอกพระพี่น้องว่า ให้ตั้งผู้ณดดูเจ้า ให้ท่านโทษความก็ทั้งผู้ไม่มีนางเจ้า. 45 เพื่อพระท่านจึงเป็นบุทธาผู้เป็นพี่พระท่านผู้เมื่อหน้า, เพื่อว่าเจ้าหน้าได้เชื่อให้ตาเวัน ท่านเจ้านั้นข่อยให้สาวท่านสาก็, แท้เชื่อให้หน้าไปในให้สานี้ ใจใจนั้นแท้สาไปดูงานที่ทน. 46 ว่าเจ้าตั้งพระสาผู้ตั้งเจ้าที่นั่น เจ้าจึงได้เดื่องเมื่อใจอนใด, พระสาเท็จทิวชาสิ้นตูเชื่อแนวนั้นแม่นเท่า? 47 ว่าเจ้าทาทได้นั่งหน้าท้ตา พี่น้องเจ้าด่าชาดัว, เจ้าได้เชื่อตนใดเณผู้อื่นเท่า. สาท่างหนีสิ้นตูเชื่อแนวนั้นแม่นเท่า. 48 พระท่านจึงเป็นสาก็ขุดที่ ให้แจ้งทนทีจ้างเจ้าพี่พระท่านผู้เมื่อหน้าก็ขุดที่.

มัธยาย 6

ความบอกขอนวัดต่อชาย

1 ตอชาจึงให้ก็ตูาต่อชาชาเพื่อข้างสาอื่น ว่าทาทเชื่อแนวนั้นเจ้าจึงเท่าได้เดื่องเมื่อใจพั้งเจ้าพี่ผู้ชู้เมื่อหน้าขึ้นพาน. 2 เพื่อเณนั้นเม่เจ้าต่อชาชาตูาก็ต้อยข้อยป่าวไปท่อนเณนพระสาหน้านั้นใจจานเจ้ชาเชื่อชู้เขนไปหั้เขาแท้เชื่อชู้พั้นทางขอนขาดทาง เพื่อให้สาเท็จทูาชข้อยตู เขาบอกพระท่านความนี้ว่า เขาได้เดื่องเมื่อใจพีแข้ว. 3 พระท่านเม่

ต่อสเสนั้น มันนวา เอา ร้ง ให้ เป่าให้ มันนั้าสทู้. 4 เม่ต่อสเต่ง นอง อนใด ให้ ขัง นั้ใน, แข้ว เจ้า พี่ ตู้ เห็น ป่อน ขัง นั้ใน ฉุ เอา เต่ง เมิง ใจ ให้ เจ้า.

ปอท ขอน ความ ท่าว โหว้

5 เม่ พัง ท่าน ท่าว โหว้ ท่า เป็น เนง ฮ หน้า นั้ ใจ จ้าน เพ่ ว่า เขา มัท ขึ้น ท่าว โหว้ หั้น เขน โหว้ เขา แท่ง แจ้ ทาง เพ่ ฉุ ให้ ฮ เห็ง ทาส เห็น, เขา ปอท พัง ท่าน ความ นั้ ว่า, เขา ได้ เต่ง เมิง ใจ เพิ่ก แข้ว. 6 พัง ท่าน เม่ เจ้ ฉุ ท่าว โหว้ ให้ เน้า โป ทง ท้อง ขึ้ป ปาท ทู แข้ว ท่าว โหว้ เจ้า พี่ ตู้ ซู่ ป่อน ขัง นั้ใน, แข้ว เจ้า พี่ ตู้ เห็น ป่อน ขัง นั้ใน ฉุ เอา เต่ง เมิง ใจ ให้ เจ้า.

7 เม่ เจ้ เจ้า ท่าว โหว้ ท่า เว้า นี้ ความ เท่า แปท ฮ ท่าง ฟนี เจ้ ซ เสิ ก เพ่ เขา หนี้ ว่า, ว่า ทาท เว้า นี้ ความ เท่า เจ้า จอม จิ้ง ฉุ ฟิ้ง เขา. 8 เนง นั้น ท่า เสิ ก แนว เขา เพ่ ว่า อนใด เจ้า แอ่ ได้, เจ้า พี่ ค้ ทู้ ท่อน แต่ ร้ แข้ว. 9 เนง นี้ เจ้า จิ้ง ท่าว โหว้ ร้ ท่อส ความ นี้ ว่า:

เจ้า พี่ พัง เขา ซู่ เมง หน้า
ให้ ตู้ เจ้า พี่ ทู่ง หน้า มา ตา
10 ร้ ให้ แต่น เมง หน้า เจ้า พี่ มา ท้ง ซู่
ร้ ให้ เป็น ท่อส ขาง อ่าว เจ้า พี่
เมง หน้า เป็น แนว ใด, ให้ เมง ขุม เป็น แนว นั้น
11 ร้ เอา เต่ง ทิน ให้ นุ่ม ตู้ น้อส ถอม มั้.
12 ร้ ข้าง ปาง เก้ส ให้ นุ่ม ตู้ น้อส
เนง นุ่ม ตู้ น้อส ได้ ข้าง ให้ ตู้ เสิ ก ฉิ ก นุ่ม ตู้ น้อส นั้น
13 แท่ง ท่า เอา นุ่ม ตู้ น้อส โป ตู้ เป้ง กู
ร้ ให้ ต่อส นุ่ม ตู้ น้อส ออท น่อส ร้ ฉิ ท้าส
14 เพ่ ว่า เจ้า ข้าง ปาง เก้ส ให้ พี่ น้อง
เจ้า พี่ ตู้ ซู่ เมง หน้า ค้ ฉุ ข้าง จ้ท ฉิ ก ให้ เจ้า.
15. ว่า ทาท เจ้า เป่า ข้าง จ้ท ฉิ ก ให้ พี่ น้อง เจ้า พี่ ค้ ฉุ เป่า
ข้าง จ้ท ฉิ ก ให้ เจ้า แปท ทน.

มัด ทาส 6

ขอทรอนอิด ๓อเ๖ ตี ทินเก้า

16 เม่เจ้าตีอิดอัดทินเก้า ท่าเสีดหน้าเจ้าฆอเ๖เณเ๖ ศหน้าณี่ใจจาน, เรา เสีดหน้าเจ้าฆอเ๖เพ่ให้ศอื่นเห็นว่าเรา ตีอิดอัดทินเก้า เขาขอทพ๊เ๖ท่านความณี่ว่า, เรา ได้เดู่เ๖เมเ๖ใจแข้ว. 17 เม่เดู่พ๊เ๖ท่านตีอิดอัดทินเก้าให้ซ่ดหน้าหอ โดม. 18 เพ่เข่าให้ดู้อื่นทู่ว่าเจ้าตีอิดอัดทินเก้า ทาท เสีดให้เจ้าพี่ ดู่ข่อนขังณ์ดินเห็น แข้วเจ้าพี่ดู้เห็นข่อนขังณ์ดินตี้ดุ มีเดู่เ๖เมเ๖ใจให้เจ้า.

ความทุทห่าเ๖ขาเ๖ใจ

19 ท่าข้อนโดมวัททอเ๖มีณอเ๖เจ้าได้หนึ่เ๖แด่นกินเมเ๖ขุม เป็นข่อนโตมอดแท่เ๖ณี่หนึ่เ๖ทดทิน แท่เ๖เป็นข่อนศขัทเอาได้. 20 ให้ข้อนโดมวัททอเ๖มีณอเ๖เจ้าได้เมเ๖หน้า เป็นข่อนโตมอดแท่เ๖ณี่หนึ่เ๖ทดทินเข่าได้ ศขัทตี้ขัทเข่าได้. 21 เพ่ว่า วัททอเ๖มีเจ้าดู่ข่อนใด ใจเจ้าตี้ดู่ข่อนนั้น.

22 ตาเป็นทรนแขนทู่เ๖ให้มีตีเ๖ ว่าทาท ตาเจ้าขี้เ๖ใขกี มีตีเ๖เท็เ๖ท่าตี้ขี้เ๖ใข. 23 ว่าตาเจ้าเข่าขี้เ๖ใขกี มีตีเ๖เท็เ๖ท่าตี้มัดมรเพ่เณเ๖นั้น ว่าทาทขรเ๖ทาเ๖ทู่เ๖ใขเจ้ามัดมรโข, ขรเ๖มัดนั้นดุ ท็ขหนาที่ใด.

24 เข่ามีใด ดุใจ้ดุขอเ๖ท้าว ข่าวขอเ๖โณโได้ เพ่ว่าดุดเ๖ดู้นี้โขอทดู้นั้น ท้ว่าดุเหนี้ท้าวดู้นี้ ดุเ๖ง่าขโณดู้นั้น, เจ้าดุเป็นณ์อขเจ้าหน้าแท่เ๖เป็นณ์อขเ๖นตีพ้อมทนเข่าได้.

วัทเดุาดอม

25 เพ่เณเ๖นั้น เขาจี้เ๖ขอทพ๊เ๖ท่านว่าท่าเดุาดอมหนึ่เ๖ดู่รเข้ขว่าดุทินเก้าทินนี้ขเ๖ ท้เดุาดอมหนึ่เ๖มีตีเ๖นู่เ๖โท่ม ดู่รเข้ขศมีค่าเณเดู่เ๖ทิน มีตีเ๖ตี้มีค่าเณเดู่เ๖นู่เ๖เข่าแม่นอา. 26 ให้เข้เ๖โนทหนึ่เ๖ข่าม มนเข่าได้หม่าน เข่าได้ทั่ว เข่าได้เท็ขใช่เข้าได้ เจ้าพี่ดู่เมเ๖หน้าตี้ทู๊เ๖ขี้เ๖โนทนั้น พ๊เ๖ท่านมีค่าเณโนททาขแม่นเข่า. 27 มีใดทรเ๖พ๊เ๖ท่านได้เดุาดอมนั้น ดุเสีดให้ดู่รเข้ขขันทั่มค่าขอทออทค่าวาได้. 28 เป็นขเ๖พ๊เ๖ท่านจี้เ๖เดุาดอมหนึ่เ๖เดู่เ๖นู่เ๖โท่ม ให้เข้เ๖ขอทหนึ่เ๖โท่เ๖มนใหญ่ณั้นแนวใด มนเข่าได้เสีดวัท เข่าได้เณ็นด้าข เขาขอทพ๊เ๖ท่านว่า. 29 ตาว่าขโณ่าโข โมนทอเ๖มีเดู่เ๖ณอเ๖ที่ใดตี้ทู๊เ๖เข่ามีเดู่เ๖นู่เ๖

ดุนที่ดุถ๖ ขอท ๙. 30 ว่า เจ้าฟ้า ทาทจัอ๖ แท่๖ ที่ ทั้าฮู่ โท่๖ แนว นันน มนที่๖ มั้นี้ แข้ว มั้ ขุท ลี้ ดุ้ ดุ้ม ใจ่ เท่า โฟ โอ๋! ฮู่ เดุ่ นัอย เอ๋ย เจ้า ฟ้า ดุ เข่า จัอ๖ แท่๖ เจ้า ทาย เณนันนอ่า.

31 เป็น แนว นี้ ถ์ ทู่า เดุา ดอม ว่า เขา ดุ ทิน เณ้า ทิน นี้ ข้ ว่า ดุ นุ่๖ โท่ม จ๋๖. 32 เพ่ ว่า ฮ ท่า๖ ฟนที่ ลี้ จ่าว ทา เดุ่๖ ณอ๖ เท็๖ ท่านี้ เจ้า พี่ ฮู่ เม๖ ฟ้า ฮีน พานที่ ลี้ ขุ แข้ว พั๖ ท่าน แอ่ โถ้ เดุ่๖ นี้. 33 ท่อน จ๊ท อั่น เพ็ด พั๖ ท่าน ดุ้ จ่าว ทา แต่น เม๖ เจ้า ฟ้า แท่๖ ความ ถ้ ความ นี้ เจ้า ฟ้า, แข้ว เจ้า ฟ้า ดุ ที่ม แทน เดุ่๖ ณอ๖ ใท้ เจ้า. 34 แนว นันน ถ์ ทู่า เดุา ดอม มั้ ขุท เพ่ ว่า มั้ ขุท ลี้ ทาท มี จ๊ท เดุา ดอม มั้ ขุท ใพ่ ความ โน้ ณุ่น มั้ ใถ ลี้ พี มั้ นันน.

มัถทาย 7

ทู่า ท่าว ความ ทา ดุ้อย ใจ่ ฮู่ อั่น

1 ทู่า ท่าว ความ ทา ดุ้อย ใจ่ ฮู่ อั่น เจ้า ฟ้า จั่๖ ดุ เข่า ท่าวความ ทา ดุ้อย ใจ่ เจ้า. 2 เพ่ ว่า เจ้า ทา ความ ใจ่ ฮู่ อั่น แนว ใถ เจ้า ฟ้า ลี้ ดุ ทา ความ ใจ่ เจ้า แนว นันน เจ้า ดุ อ่าว แย๖ เดุ่๖ ณอ๖ อนใถ ใท้ เจ่า เจ้า ฟ้า ลี้ ดุ อ่าว แย๖ เดุ่๖ ณอ๖ อนนันน ใท้ เจ้า. 3 เป็น จ๋๖ เจ้า จั่๖ แข เท็น ที่๖ เที้ ฮู่ ที่๖ ตา พี่ น้อ๖ เจ้า ทาท ว่า โค่ โม้ ฮู่ ที่๖ ตา เจ้า ถ์ เข่า ขุ. 4 ข้ ว่า เป็น แนว ใถ เจ้า จั่๖ เว้า ทั้ข พี่ น้อ๖ เจ้า ว่า ใท้ น้อย ณี่ ที่๖ เที้ ที่๖ ตา ออท จ๋ ใท้ เจ้า. 5 ใท้ เข๖ โค่ โม้ ฮู่ ที่๖ ทถ๖ ตา เจ้า มี่, โอ๋ย! ฮ ที่ ณี่ ใจ จาน เอ๋ย ใท้ เอา โค โม้ ออท จ๋ ตา เจ้า ท่อน แข้ว เจ้า ดุ เท็น โถ้ ถ์ จั่๖ ดุ ณี่ ที่๖ เที้ ออท จ๋ ตา พี่ น้อ๖ เจ้า โถ้. 6 ทาเอา เดุ่๖ ถ์ ใท้ ฟา มนที่ ดุ ท่าว ต้น มา โณข เจ้า ทู่า ดุ้ม จ๋อย ฟาท ขัถ ใจ่ ที่ หน้า ฟ, ฮ้าน ว่า มนที่ ดุ ทู่ ทู่ จ๋.

จ๊ท จ๋ จ๊ท จ่าว จ๊ท ท่อย ทุ

7 ใท้ ฟ่นที่ จ๋ แข้ว ดุ ใท้, ใท้ ฟ่นที่ จ่าว แข้ว ดุ เท็น, ใท้ ฟ่นที่ ท่อย แข้ว ดุ โณ ทุ ใท้. 8 เพ่ ว่า ฮู่ ฮ ฟ่นที่ จ๋ ลี้ โถ้ ฮู่ ฮ ฟ่นที่ จ่าว ลี้ เท็น ฮู่ ฮ ฟ่นที่ ท่อย ลี้ โณ ทุ ใท้. 9 ทถ๖ พั๖ พี่ น้อ๖ มี ใถ แอ่ ขุท จ๋ เณ้า ฮีน ฮ ดุ เอา ท้อน ด่าน ใท้. 10 ข้ ว่า ขุท จ๋ ขา ดุ เอา เดุ ใท้. 11 ทาตา พั๖ ท่าน เป็น ฮ เข่า ขุ ฮู่ เข่า ถ์ ลี้ ที่๖ ขุ เอา เดุ่๖ ถ์ ใท้ ขุท เจ้า ทาย เณนันน เจ้า ฟ้า ฮู่ เป็น พี่ ฮู่ เม๖ ฟ้า ฮีน พานที่ เอา เดุ่๖ ถ์ ใท้ ฮู่ จ๋ ที่๖ เจ้า พี่ เข่า จ๊ท ที่ ใถ.

12 เหตุนั้นเจ้าแต่ให้เล่าเถิด ทั้งเจ้าแนวใด, เจ้าก็จุ่งเถิดแนวนั้นทั้งเล่าแท้ทนี, เพ่ว่าความนั้นแม่นวอด ท่านโมเณ็นแต่ดา, แต่ความสู้ข้าวความเจ้าฟ้าขอนขอน.
13 ให้เณ้าโจ้ทาดขาทตุลัง แลง เพ่ว่าขาทตุท้วาดทาดก็ท้วาดนั้นเณ้าโจ้ข่อนขาง โณ้ช โท้วิวาช, ทาดนั้นมีทาชสโจ้. 14 เหั้มทาดจุ่โเจ้ช นั้นลัง แลง, เข่ามีทาชสโจ้ทาดนั้น.

ให้ทู้วัททั้าชวัทถิ

15 ให้เจ้ดจุ่ทั้งสสู้ขอมเป็นข่ามพ้อดเจ้าฟ้า, ขอมเป็นโตชี่มาทาเจ้า ทาทว่าทาด ทโดเขาเป็นฆาโนโตทั้าช. 16 เจ้าจุ้ทู้เขาก็ช้อนเขาเถิดให้เท็น, เขาเจ้ชเท็ขฆาทอีก ทั้ดเจุมีหนามเข่า? แต่ดเขาเจ้ชเท็ขฆาททอนทั้ดทีมีหนามเข่า. 17 เหตุนั้นเจุ้ทีโม้ถิก็ออนฆาทถิ, เจุ้ทีโม้ทั้าชก็ออนฆาททั้าช ทั้ว่าทีโม้ทั้าชเข่าออนฆาทถิ. 19 จุ่ทีโม้ออนฆาททั้าชจุ้ตดจุ้มใช่โฟ่ช้. 20 เหตุนั้นพ้ดท่านจุ้ทู้เขาก็เพ่วัทเขาเถิด.

21 เข่าแม่นเพ้ดจุ่สแหทว่า เจ้าฟ้า, เจ้าฟ้า, จุ้เณ้าโจ้ทโดแต่นเมดฟ้าโด้. เณ้าโด้ที่สู้เถิดท่อชขโดทางเจ้าฟ้าสู้เป็นพี่เขาจุ่เมดฟ้าขึ้นฟาน. 22 เม่ทอดเจุ้นั้นจุ้มีทาชสแหทใช่เขาว่า เจ้าฟ้า, เจ้าฟ้า, พ้ดสู้ถ้อชโด้เอาจุ้ท่านเจ้าข่าวความเจ้าฟ้า, โด้เอาจุ้ท่านเจ้าช้ขสิออนแท้เอาจุ้ท่านเจ้าเถิดแนวทาทถิ้ม. 23 เจุ้นั้นเขาจุ้โด้ข่าวความให้เขาทู้ว่าเขาเข่าโด้ทู้ทั้งพ้ดท่านช้ทเท่, แต่นสท้าชอ่โชเอ็ช ให้ชุพ่าชออนโจ้ช้เขา.

ทั้ดเขนขอดทาด

24 เพ่เหตุนั้นพ้ดสู้โด้พ้ดความเขาแต่ดเถิดท่อช ก็แจ้ทเหตุสโจ้ทู้สู้ทุททั้ดเขนเจ้าถ้ดเขาใช่เท็ดท้อนด่าน. 25 โต่นโตทนั้นอด, โขมก็พ้ดท้อดเขนนั้น. ทาทเขนเข่าทักแจ้, เพ่ว่าโด้ทั้ดใช่เท็ดด่านทิน. 26 พ้ดสู้โด้พ้ดความเขาแข้ว ทาทเข่าเถิดท่อช สู้นั้นก็แจ้ทเหตุสโจ้ใจ้ถ้า, ทั้ดเขนเจ้าใช่เท็ดทอดเหาช. 27โต่นโตทนั้นอด, โขมก็พ้ดท้อดเขน, เขนนั้นก็ทักแจ้โขด วัท ทักแจ้ก็เป็นวัทใหญ่.

28 เม่เจ้าเถิดญ่เว้าความนี้แข้ว, เถิดโฟ่ก็ทาทใจ้ทั้ดความท่านเจ้าขอนขอน. 29 เพ่ว่าท่านขอนขอนเขาแจ้ทสู้มีก้วนเข่าแจ้ทฆ์แด่เขา.

มัด ทาย 8

เจ้า เสี้ยนขึ้นขี่ ลู้ เจ้ายายเป็น

1 เมื่อเจ้าเสี้ยนโขงพุมาแข้ว เป็นโพ่ได้โปทอยท่านเจ้า. 2 ให้เบ่ง! แข้วมีลู้ถาย เป็น
เห้นเนื้าม่า เท้าเนื้าแด่ง่ว่า, ลู้ง ท่านเจ้า, ว่าทาทท่านเจ้าโขมใจ้ลี้ลู้เสี้ด ให้ลู้ณ้อยลิ
ซี้งใจได้. 3 เจ้าเสี้ยนจี้ง แพ่มีโปติดมน เว้าว่า, เขาโขมใจ้แข้ว, ให้ลิง แข้วเว้ง เป็น
เห้นลู้นั้นลี้ขึ้นลิ. 4 เจ้าเสี้ยนได้เว้าทีบลู้นั้นว่า, ก่าได้บอกให้ใส่ฟัง, ทาทให้โปทาฟ
แง เบ่ง. แท่งให้ใพ้เณ็ท่อยความท่านโมเณ็ได้บอกเว้ เพ่ให้เขาเข้เห็น.

5 เลู้เจ้าเสี้ยนเนื้าโปทรง เมงทาเป็นาอุม มีทวานลู้ณเป็นยโขมีง, มาถาย ความ
แด่ง่ทอดท่านเจ้าว่า. 6 ลู้ง ท่านเจ้ายเขนลู้ณ้อย โซ้นอนขู้เขน, ก่าง เข่าได้ บาบมี่
ทาย. 7 เจ้าเสี้ยนได้เว้าทีบทวานนั้นว่า, เขาลู้โปขึ้นขี่ให้มนลิ. 8 ทาททวานได้ เว้า
ทีบเจ้าเสี้ยนว่า, ลู้ณ้อยเข่าโขมด่าง ให้ท่านเจ้าเนื้าโปทรง เขนลู้ณ้อย, แด่ง่ท่านซ่ง
ความที่นั้น ยเขนลู้ณ้อยลี้ทาทลู้ลิ. 9 เพ่ว่าลู้ณ้อยขู้ท้อง ลี้วนทวานลี้ง, ลู้ณ้อยลี้มี
ลี้งขู้ท้อง ลี้วน, ลู้ณ้อยบอกให้ลู้นั้นโปมนลี้โป, บอกลู้นี้มาม่นลี้ม่า, แท่งบอกยใจ้
ลู้ณ้อยเสี้ดอนนี้มนลี้เสี้ด. 10 เมื่อเจ้าเสี้ยนได้ยินเณ็งนั้นลี้ทาทใจ้ทาย, จี้ง เว้าทีบ
แฉนยโปทอยท่านเจ้านั้นว่า เขาบอกพี้งท่านความนี้ว่า แม่นยอีณ่าขาเอ็น เขาลี้
ก่งเข่าได้เห็นลู้ใด เลู้ทายเลี้นี้. 11 เขาบอกพี้งท่านว่า, ลู้มีทายยทาง เพี้ง ตาเว็น
ออก แท่งเพี้ง ตาเว็นโตก มาน่ง ท่อยฟานขู้อี้ง ขาขาม, อู้ณาท แท่งขา โขงพี้ง เมงฟ้า
ขึ้นฟาน. 12 ยเมงขุมนั้น ลู้ลี้ซี้งออกโปบ่อนมัด ทางนอท, บ่อนนั้นมีเซ่ง แณทได้ แท่ง
โณปแน้ว. 13 เจ้าเสี้ยนบอกทวานลู้นั้นว่า เม่เขนได้ ก็, ท่านเลู้แนวใด ลี้ให้เป็น
ทีบท่านแนวนั้น, เลู้นั้นยใจ้ทวานลี้ลิโซ้.

14 เจ้าเสี้ยนได้เนื้าโปทรงเขนท่านเป็โต, ท่านเจ้าเห็นแม่นาย ท่านเป็โตโซ้นอน
ขู้. 15 ท่านเจ้าได้ณั่มีมนขึ้นลิโซ้ มนลี้ต้นได้ใจ้ซอยเจ้าเสี้ยน. 16 เลู้ลี้มาเขาได้
เอาพี้งยลี้ห้เมาเนื้าม่า ทาเจ้าเสี้ยน, ท่านเจ้าได้ซี้งลี้ออก ลี้ลี้ออกท่อยความท่าน
เจ้าบอก แข้ว เจ้าเสี้ยนได้ขึ้นขี่พี้งยนั้นลิเฟ็ด. 17 ท่านเจ้าเสี้ด แนวนั้นลี้เพ่ลู้ให้
เป็นท่อยความท่านเอ็ณ่าขาข่าม พี้งเจ้าฟ้าคุนโว้: ท่านได้แปทวัท เจ้งโซ้พี้งเขา

แท่ง ทอง เอา เว้ง พัง เขา ไว้ ฉ.

ผู้อา ขา ใช้ ไว้ท่อง เจ้า เสี้ญ

18 เม่ เจ้า เสี้ญ เห็น เสีน ไพ่ เอื่ ทาส, ท่าน เจ้า ได้ ยอท ข่าม ใช้ น้าม ไว้ ฉาท นี้ เพื่ง ใน.
19 มีพ้ แง ผู้ ญ มา หา ท่าน เจ้า ถาส ความ ว่า, ผู้ น้อส ฉ ไว้ ท่อส ท่าน เจ้า ตาว่า ท่าน เจ้า ใช้
ไว้ ทาง ใก ผู้ น้อส ค้ ใช้ ฉ ไว้ ท่อส. 20 เจ้า เสี้ญ ตอง ว่า, ฆา ไน ทู่ง มี โทน โนท ชู่ ข้า ค้ ทู่ง
มี ทาง ทาท ว่า ขุท ถาส ฆ เข่า มี ข่อน ใช้ โข่ง ทะ โข่ง. 21 ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า ผู้ ญ ใช้ ถาม ว่า,
ใช้ ท่าน เจ้า ฉ ข้าง ให้ ผู้ น้อส ไว้ โข่ง นอน อ้าส ผู้ น้อส ฉ ท่อน. 22 เจ้า เสี้ญ ตอง ว่า ให้ มา
ท่อส เขา วาง ไว้ ให้ ฆ ตาส ผ้ ทน.

เจ้า เสี้ญ ห้าม โขม แท่ง พอง นี้ เขี้

23 เม่ เจ้า เสี้ญ เน้า ไว้ ทะ เข, พัง ข่าม ใช้ ค้ เน้า ไว้ ท่อส. 24 เใช้ นั้น มี ท่า โสน, โขม
ทะ ชู่ ทาง พอง, ได้ ห้า พอง นี้ เน้า ทะ เข จ้าว ใช้ เสีก ให้ เข โจม นี้, ทาท เจ้า เสี้ญ นอน ชู่
โลส, 25 พัง ข่าม ใช้ ได้ มา ขุท ท่าน เจ้า ถาส ความ ว่า ฉ ท่าน เจ้า ช่อส แต่, พัง ผู้ น้อส น้อน
ใช้ ตาส แข้ว. 26 เจ้า เสี้ญ เว้า ทั่ง เขา ว่า, โอ่ ! พัง ฆ เใช้ น้อส เอ้ส, เป็น ฉ พัง พี่ น้อง จี่ ข้าน,
แข้ว เจ้า เสี้ญ ได้ ที่น นั้น ห้าม โขม แท่ง พอง นี้ โขม ค้ ท่ะส พอง นี้ ค้ ท่ะม ทั่ง ขาด. 27 ใช้ ฆ
เป็น ทาท ทาส จี่ เว้า ทน ว่า ท่าน ผู้ นี้ เป็น ฆ แนว ใก ท่า โสน โขม แท่ง พอง นี้ ค้ ทู่ง พื่ง
ความ ท่าน.

เจ้า เสี้ญ ข้ง ผ้ ท้ เมา

28 เม่ เจ้า เสี้ญ ได้ น้าม ไว้ ขอด แดน เมง ทาขา ถา พาท ใน, มี ของ ฆ ผ้ ท้ เมา ออท พื้ง
ข่า แขว มา หา ท่าน เจ้า, เขา เท็ง ของ เป็น ผ้ แท่ ง่าน, เข่า มี ใช้ ทาน ง่าน ไว้ ทาง นั้น ได้.
29 เใช้ นั้น เขา แสท ใจ่ ท่าน เจ้า ว่า, ใช้ ท่าน เจ้า ฟัง ท่าน ใช้ มา ทู้ง ทาว ทั่ง พัง ผู้ น้อส เสีก
ฉ ใช้ มา ใจ่ ให้ ส พัง ผู้ น้อส ท่อน ค้ แข้น เข่า. 30 มี พัง ฆ ชู่ ถท ข่อน นั้น น้อส ฆ ทาง ท่ ทิน ชู่.
31 พัง ผ้ นั้น จี่ แต่ ฉ ท่าน เจ้า, ว่า ทาท ท่าน ใช้ ข้ง พัง ผู้ น้อส ออท ค้ ฉ ให้ พัง ผู้ น้อส เน้า ท้
มา พัง ฆ นั้น. 32 เจ้า เสี้ญ ได้ ยอท เขา ว่า, ขุ ออท ไว้ พัง ผ้ นั้น ขึ้น ออท ไว้ ท้ พัง ฆ แข้ว
พัง ฆ นั้น จ้น ฟื้าว แขน โขง ตา ผ้ง ดู้ แทว ใจ่ พอง ทะ โจม นี้ ตาส เพื่ก. 33 แต่น ฆ จี้ง

มัก ทาส 8

หมู่ ก็ เอา ทน พ้าว แขน เก้า โป ทุก เมง, ข้าว โท วัท เขาโด้ เห็น ฝ ฉี ท้ เมา. 34 เขึ้น โพ่ เท็ง เมง ก็ ออท มา ทา เจ้า เขึ้ญ, เขา แด่ ง้ เจ้า เขึ้ญ ออท โป ง้ แดน เมง เขา.

มัก ทาส 9

เจ้า เขึ้ญ ขึ่น ปุ ฝ เป็น ขี้ ถี

1 เจ้า เขึ้ญ โด้ เก้า เข ก้าม ฉาท ทอง ทุก โป เมง ท่าน เจ้า. 2 แข้ว พ้ง ฝ ชู่ ข้อน นั้น โด้ ทาม ฝ เป็น ขี้ ชู่ ฝ นอน ชู่ ทั้ง เง่ มา ทา ท่าน เจ้า เม่ เจ้า เขึ้ญ ทู่ เห็น เขา เจ่ จี่ ง เว้า ทึ ง ฝ เป็น ขี้ ว่า, ขุท เอ็ ง ให้ ม่ ขน เมง ใจ เน็ ขาง โก้ ง ขุท นั้น โด้ ข่าง ให้ แข้ว. 3 แฉน ฆ แง ฉาน ฝ เว้า ว่า ชู่ นี้ เว้า ดู ง่าง เจ้า ฟ้า. 4 เจ้า เขึ้ญ ทู่ ความ ฆี่ เขา ก็ เว้า ว่า, เป็น แนว ใด พ้ง พี่ น้อง จี่ ง ฆี่ ความ อ่ ง ง้าง ฆั้ง ใจ ว่า ขาง โก้ ง เจ้า โด้ ข่าง ให้ แข้ว. 5 ท้ ฉู่ ว่า, ให้ ท่ น นั้น ท่าง โป, อน ใด ฉู่ ง่าง เฉ ฆน. 6 เพ่ พ้ง พี่ น้อง ฉู่ โด้ ทู่ ว่า, ขุท ฉาง ฝ มี ค้วน ฆั้ง แฉ่ น ก็ น เมง ขุม ข่าง ขาง โก้ ง โด้. เจ้า เขึ้ญ จี่ ง เว้า ทึ ง ฝ เป็น ขี้ นั้น ว่า, ให้ ท่ น นั้น เอา เจ่ ง นอน เจ้า ค้น เม่ เขน เน็. 7 ฝ เป็น ขี้ นั้น ก็ ท่ น นั้น ค้น เม่ เขน มน. 8 เม่ เขึ้น โพ่ เท็น แนว นั้น ขึ้น ข้าน จี่ ง เอา ทน ข้อง ฑ เจ้า ฟ้า ชู่ ข่าว ค้วน เฉ ง นั้น ให้ ชู่ ฝ.

เจ้า เขึ้ญ แฉท เอา ท่าน มัก ทาส

9 เม่ เจ้า เขึ้ญ ออท โป ง้ ข้อน นั้น, ท่าน เจ้า โด้ เห็น ชู่ ฉาง ฝ จู่ มัก ทาส เป็น ฝ เท็ง ทวิ ง นี่ ง ชู่ ฆั้ง พาน ง้ ท่าน, เจ้า เขึ้ญ แฉท ใง่ ท่าน ว่า, ให้ มา ท่อง เขา. ท่าน มัก ทาส ก็ ท่ น นั้น โป ท่อง ท่าน เจ้า. 10 เม่ เจ้า เขึ้ญ ทิ น เก้า ชู่ ฆั้ง เขน ท่าน มัก ทาส, มี ฝ เท็ง ทวิ ง แท่ ง ฝ ใจ จาน, ทาง ฝ เก้า มา นี่ ง ฑ่ พาน เจ้า เขึ้ญ ทึ ง ข่าม ใจ้. 11 เม่ พ้ง ฝ ฟา ขี้ ฉาง เท็น เฉ ง นั้น จี่ ง เอา ทน ฉาม ข่าม ใจ้ ท่าน เจ้า ว่า, เป็น ง้ ง โฉ พ้ง ท่าน ทิ น เก้า ท่อง ฝ เท็ง ทิ วิ ง แท่ ง ฝ ใจ จาน. 12 เม่ เจ้า เขึ้ญ โด้ ใน เฉ ง นั้น จี่ ง ตอง เขา ว่า, ฝ ท้าว แขง เข่า ฉู่ โป ทา โฉ ข่า, มี ที่ ฝ เจ็ง เป็น จี่ ง โป ทา. 13 ให้ พ้ง พี่ น้อง โป แอง ฉอด นี้ ให้ ทู่ ความ ว่า เขา โฉม ใจ ความ อ่อน ขาน เข่า โฉม ใจ เจ่ ง โท้ เฉ, เพ่ ว่า เขา มา เข่า แม่ น ฉู่ มา แฉท เอา ฝ ทู่ ชู่ ถี เขา มา แฉท เอา ฝ ใจ จาน.

มัด ทาย 9

ถามถึงเรื่องอาหาร

14 เมื่อถึงนั้น ข่าวได้ท่านโยชนมาทาเจ้าเยซูคือถามว่า, เป็นแนวใดพี่น้องแท้แสนสนุกนี้ถึงเร่งเร่าทินเกิดเร่งเร้ามา. ทาทข่ามได้ท่านเจ้าเข่าคี. 15 เจ้าเยซูตอบเราว่า, เมื่อถึงเณรใหม่ตูกยู่ทับเรา หมู่คู่เณรใหม่นั้นคือกี่ วจนเข่าได้ดวา, ทาทคือมีมั้ยเมื่อเณรใหม่ได้โปวขาเราโปแข้ว. เมื่นั้นเราคือคิเข่าทินเกิด. 16 เข่าท่อนมีผู้ใดเอาผ้าใหม่ตุ่ตกางเร้เท่า เพื่อว่าเมื่ผ้าใหม่โบดเกิดคี้คือถาดออกจ๊เร้เท่า แข้วข่อนถาดนั้นคี้คือท้วาดออกทั่ม. 17 ทับว่าเข่าเอาเท้าใหม่มาใส่โว้หนึ่ง โดดหนึ่งเท่า, ว่าทาทเยีดแนวนั้นโดดหนึ่งคือถาด, เท้าคี้คือท่ดออก, เทิ่งท่าโดดหนึ่งคี้คือจ๊โปแปกทน. ทาทเราเอาเท้าใหม่ใส่โว้หนึ่งโดดหนึ่งใหม่แข้วเทิ่งขอดแนวคี้คือกิ.

ขุทถูกท้าวทวานแท่ผู้ถูกนี่เร้เจ้าเยซู

18 เมื่เจ้าเยซูทาดเว้าความนี้ทับเราจู่, มีท้าวทวานผู้ผเป็นสวิว, มาเท้าเณ่าตี่หน้าท่านเจ้าถาดความว่า, ขุทถูกผู้น้องที่ดุ้อมตาย, มาแต่จ๊ทอดท่านเจ้าโปโดดมีใจ่มน, แข้วมนคือคันมามีดู่ดสใหม่. 19 เจ้าเยซูตั่นนั้นโปท่อยท้าวทวานผู้นั้น, แสนข่ามได้ท่านเจ้าคี้โปท่อย. 20 แข้วมีผู้ถูกผเป็นเว้ดทดดท่ดได้ซิปขอดปี้แข้ว, มนจ๊กเณ่ามาทาดถูดชิวนี่เร้ถือท่านเจ้า. 21 เพื่มนทนี้หนึ่งใจว่า, ว่าน้องได้นี่เร้นั้นคี้ทาทคือกิ.

22 เจ้าเยซูได้ไดวาถูดเห็นผู้ถูกนั้นแข้วว่า, ขุทถูกเอ๋ยให้มีนเมดใจเน้ เจ้าเคเยีดให้เจ้ากิแข้ว, แต่นั้นมนคี้ชีนกิ. 23 เมื่เจ้าเยซูโปขอดเขนทวานผู้นั้นได้เห็นผเป็นปี้เมามดีวัทโจ้ดจ่าน. 24 ท่านเจ้าจี้ดเว้าทับเราว่า, ให้จ๊กออกโป, เพื่อว่าผู้ถูกน้องนี้เข่าเถือตาดท่าใด, มนนอนถูปจี้แสนสจู่ทันคี้ทดหน้าท่านเจ้า. 25 เมื่แสนสนั้นออกโปเพื่กแข้ว, ท่านเจ้าคี้เณ่าโปนี่มีผู้ถูกน้องนั้นมนคี้ตันนั้น. 26 ณ่าวนี้คี้ณ่าขี้โปท่ดแสนเมดนั้น.

ปี่นปดสตาปอดแท่ดสเป็นดาท

27เมื่เจ้าเยซูออกโปจ๊ปอนทันคี้มีจอดสตาปอดโปท่อยท่านเจ้า, เราแณทนั้นว่า ขุทดาดท่านดาวิดเอ๋ยจ๊ถอทแพดพี่ผู้น้องแด่น่า. 28 เมื่เจ้าเยซูเณ่าโปทดดเขน

มัก ทาส 9

แข้ว, xอ6 ฯ ตา วอด นั้นจึ่ง เก้า โป ทาท่าน เจ้า, เจ้า เสี้ญ ถาม เรา ว่า พ้6 ท่าน ใช้ เจ่ เป่า ว่า เขา ใช้ ปั้น ปโ พ้6 ท่าน โด้, เรา ถาส ความ ตอป ว่า ใช้6 ท่าน เจ้า พ้6 ใช้ ฉัน อส เจ่. 29 เจ้า เสี้ญ โด้ ใช้ ตา เรา แข้ว เว้า ว่า ให้ เป็น ท่อส ความ พ้6 ท่าน เจ่. 30 ตา พ้6 เรา เห็น ทุ6 แข้ว เจ้า เสี้ญ โด้ ห้าม ติด ห้าม ที่ ทั้ป เรา ว่า, ท่า โด้ วอท ให้ ใส พ้6. 31 ทาท ว่า เม่ เรา ออท ป่อน ห้น แข้ว เรา จึ่ง ป่าว อัท เจ้า เสี้ญ เสีด นั้นจึ่ง โป ท่โ แส่น เม6.

32 เจ่ เรา ทาง ออท โป มี ฉัน เอา ฯ เป็น 6าท ฉัน ฯ ฉี ห้ เมา ฉี่ เก้า มา ทา ท่าน เจ้า. 33 เม่ ท่าน เจ้า โด้ ซั้ป ฉี ออท แข้ว ฯ เป็น 6าท นั้นจึ่ง ป่าท โด้, แส่น ฯ เห็น เป็น ทาท ทาส จั่6 โอ้ โx ทน ว่า, เป่า เจ๋ส เห็น แนว นี้ ทั้6 แส่น ถิน เม6 อ ณา ขา เอ็น ซ้ท เท่. 34 ทาท ว่า พ้6 ฯ ฟา ข้ ณาส เว้า ว่า, ฉัน นี้ ซั้ป ฉี ออท โด้ จึ่ง ข้อน ฉี ป่าว ฉ้วน ให้.

35 เจ้า เสี้ญ โด้ โป ถู่ ข้าน ถู่ เม6, ท่าน เจ้า โด้ วอท xอน ฉั่ ทั้6 เขน โขง เขา เรา แท่6 โด้ ป่าว ณ่าว ใx เขง แส่น เม6 เจ้า ฟ้า, แท่6 โด้ ปั้น ปโ ฯ เจ้ป โจ้ โด้ เว้6 ถิ เฟ็ด. 36 เม่ ท่าน เจ้า เห็น เป็น โพ่ ทาส จึ่ง อั่น ถู เรา, เพ่ เรา เป่า มี ป่อน ที่ โด้ ที่ เพ็6 แป่ท เณ6 ฉุ6 จี เป่า มี ฉั้ จ้6. 37 แข้ว ท่าน เจ้า เว้า ทั้ป ข่าม ใช้ ว่า, เก้า จี้ ที่ว มี ทาส, ทาท ว่า ฉั้ ใช้ ที่ว มี น้อส. 38 เพ่ เณ6 นั้น พ้6 เจ้า จั่6 ท่าว ขอด เจ้า นา ให้ โx6 ฯ เสีด อัท มา ที่ว ให้ เจ้า ซ้.

มัก ทาส 10

แณท เอา ซ้ป xอ6 ฉั้ ข่าม ใช้

1 เม่ เจ้า เสี้ญ แณท ซ้ป xอ6 ฉั้ ข่าม ใช้ มา แข้ว ท่าน เจ้า ให้ เรา มี ควัน เณ ฉี ข้าส. ซั่ป ฉี ออท โด้ แท่6 ปั้น ปโ ฉั้ เจ้ป โจ้ โด้ เว้6 ถิ ถู่ แนว. 2 ฉั่ ซ้ป xอ6 ฉั้ ข่าม ใช้ ฉั้ โทท ฉั่ ณี โมน แณท ว่า เป็ โต, อน เถ็ อา น้อ6 เป็ โต, ฟา โท โป ขุท เณ เป็ ถาส, โป ขอน น้อ6 ถาส ฟา โท โป, 3 ฉี ข้ป, ฟา ขา โบ โข มาส, โบ มา, มัก ทาส ฉั้ เท็ป ท้อส, ฟา โท โป ขุท อา ขา ฉาส, บา ถาส, 4 ณี โมน ฉั้ ขอท เม6, ฉั่ ถา อ้ xา ทา ข้ โอด ฉั้ ฉ้าน เจ้า เสี้ญ.

ให้ ซ้ป xอ6 ฉั้ ข่าม ใช้ โป ป่าว ณ่าว ใx เขง

5 แส่น ซ้ป xอ6 ฯ นี้ เจ้า เสี้ญ ให้ เรา ออท โป โด้ ซ้6 เราว่า, ท่า เก้า โป ทาง ฯ ท่าง ฟน

แท้จ ท่า เณ้า จึง เมจ พนี ฮ ณ่าเมา จ้. 6 ทาท ว่า ให้ จึง ทา แดนซึ่ ซ้ จึงแข้ว นั้นี แม่นเจ้ พนี ฮ อู้ ซา ขา เอ็น ก้ ท่อน. 7 เจ้ พ้จ ท่านจึง ให้ ข่าว ว่า แด่น เมจ ฟ้า จ้ ม่าจี้ แข้ว. 8 ฉุ้ เจ็ง จ้ ให้ ก้, ฉุ้ ทาย แข้ว ให้ ล้น เขา, ฉุ้ เจ็น เข้น ให้ ก้ ซ้จ ใช แท้จ ให้ ซ้ง ฉ้ ข้าย ออท ซ้, พ้จ ท่าน จ้ ข้า ขาก ให้ ล้ ให้ ข้า. 9 ท่า เอา เจ็น ข้ ว่า ล้ ข้ ว่า ทอจ แกจ ใช่ เจ้จ จึง ท่อย. 10 ทาจ้ เอา เจ้จ ข้ ว่า เช้ จุ่ จึง ซุ้ ทาม ทาจ, ทาย ข้ ว่า จึ้ เท้า, เพ่ว่า ฉุ้ เจ็ก วัท ล้ ฉุ้ มี เพ้ เณ้า ให้ ทิน,

11 เม่ พ้จ ท่าน จึง ข้าน ใก เมจ ใก ให้ ดาม เข้จ ว่า ฉุ้ ใก เใม ใจ ท้อน ให้ จึง ใน่ ฉุ้ ทั้ง ฉุ้ นั้นี ทิน ออท จึง. 12 เม่ พ้จ ท่าน เณ้า เขนใช ล้ ให้ เว้าว่า ความ ที่จใจ ให้ ฉุ้ ทั้ง พี่ นั้อจ. 13 ว่า ทาท จิท เขน นั้นี ท้อน พ้จ ท่าน ก้ ล้ ให้ ความ ทอง ฟาย ขุน ฉุ้ ทั้ง เขา, ว่า ทาท จิท เขน นั้นี เข้า ท้อน พ้จ ท่าน ก้ ล้ ให้ เอา ความ ทอง ฟาย นั้นี ล้น. 14 ว่า ฉุ้ ใก เข้า ท้อน พ้จ ท่าน ข้ ว่า เข้า ฟื้จ ความ พ้จ ท่าน, ให้ ออท ซ้ เขน นั้นี ข้ ว่า เมจ นั้นี, แข้ว ให้ พ้ก พ้ ณุ่น ทิก ทิน พ้จ ท่าน ออท ซ้. 15 เขา ขอท พ้จ ท่าน ความ ณี่ ว่า, มั้ ทิน วาน เจ้า ฟ้า จุ อั่น เขจ เขจ ฟ้า เจ็น จึง เมจ ณา ใดม แท้จ เมจ ใจ ใม ขา ทาย เณ เจ็น จึง เมจ นั้นี.

จุ มัวท ที่ ใณ ณั้น

16 ฟื้จ ให้ ก้, เขา จ้ ใจุ พ้จ ท่าน จึง ล้ เณจ ใต ซึ่ ฉุ่ ทาจ พ้จ ฟา จิน, เณจ นั้นี ให้ ฮ้อย ทุท เณจ จุ, ใจ อ่อน ทวาน เณจ ใน ท เณา. 17 ให้ จุ้ ฮ เท็จ ทาย เพ่ว่า เขา จุ ปิ้ก พ้จ ท่าน แข้ว จุ ข่าว ให้ เขน ทิน วาน, แท้จ เขา จุ ทั้ง พ้จ ท่าน ฟื้จ เขน พ้จ เขา. 18 เขา จุ เอา พ้จ ท่าน จึง ทา อ่าน ทา แท้จ ปจ เพ่ว่า พ้จ ท่าน พจท เอา ฟ้า ตา เขา, แท้จ จ้ ข่าว ความ เจ้า ฟ้า ให้ เขา แท้จ ให้ ฮ ต่าจ แกน. 19 ทาท เม่ เจ้ เขา ปิ้ก พ้จ ท่าน จึ้ นั้นี ท่า ฟื้ ใน้ ใจ ว่า จุ เว้า แนว ใก, ข้ ว่า จุ ทอง ความ ใก เพ่ว่า ความ จุ เว้า ทอง นั้นี เจ้า ฟ้า จุ ต่อย พ้จ ท่าน เจ้ นั้นี. 20 เพ่ว่า เข้า แม่น พ้จ ท่าน จุ เจ็น ฉุ้ เว้า ท่าใก, แม่นเจ้า ณจน ใช เจ้า พี่ พ้จ ท่าน จุ เว้า ตาจ พ้จ ท่าน.

21 พี่ แท้จ นั้อจ ใด มน ล้ จุ ข่าว ทน ให้ เข้า ณ้า, อ้าย จุ ข่าว ขุท, แข้ว ขุท จุ ท้น ณั้นี ที่ ใณ น อ้าย เอ็ม จ้าว ตาย. 22 ฮ เท็จ ทาย จุ จ้จ พ้จ ท่าน เพ่ พ้จ ท่าน พจท เอา ฟ้า ตา เขา ว่า ฉุ้ ใก อ้ก ใจ เจ็ม จ้ ฉุ้ นั้นี จุ จ้ ณ้อย ซ้ ขาง ใน้ย. 23 เม่ เขา นาง เท็จ พ้จ ท่าน ฟื้จ เมจ ฮ ให้ ฟ้าย จึง เมจ อั่น, เขา ขอท พ้จ ท่าน ความ ณี่ ว่า ขุท ดาย ฮ จุ มา ทอก ท่อน พ้จ ท่าน จุ จึง

มัด ทาย 10

ข้าว ความ ดู่ เมง ทะง แส่น ดิน ฐิ ณา ขา เอ็น, 24 ตู้ แอง เข่า ใหญ่ เณ ไณ ขอน ฮ เทน ลี้ เข่าใหญ่ เณ อ่าน ตา เจ้า. 25 ตู้ แอง ที่ ทัง ไณ ขอน, ฮ เทน ที่ ทัง อ่าน ตา ลี้ ดิ แข้ว, ว่า ทาท เขา ได้ แณท เจ้า เทน ว่า ลิ เข็ เอ็น เณ็ ขุน, เขา ลี้ ดู แณท ไท ทะง เทน ท้าย เณ น้น ที่ ใด ใหม่.

ตู้ เทา ดู้ ข้าน

26 เณง น้น เข่า ดู้ ข้าน เขา, เพ่ ว่า เข่า มี อน ใด ดู โปท ไว้ เข่า ไณ ออท, ท้ ว่า อน ขัง ณ่ ไน ดู เข่า ให้ ทู้. 27 อน ใด เทา เว้า ทัง พัง ท่าน ข่อน มัด ให้ พัง ท่าน เว้า ข่อน ทุ่ง แท่ง ว่า พัง ท่าน ได้ ดิน ข่อน ณัง ทน ให้ ข้าว เท็ง ทุง ลา เทน. 28 ตู่า ข้าน ตู้ ณ้า ได้ ที่ มี่ ลิง ทาท ดู ณ้า มิง ณะน เข่า ได้ ให้ ข้าน เจ้า ฟ้า ตู้ มี ล้วน ณ้า ได้ เท็ง มี่ ลิง มิ่ง ณะน ตี่ ตอง ใช่ ข่อน ขาง โณ้ย ได้ วิ วาย. 29 โนท จอท ของ โต เขา ณาย ขุ ทอง แดง ข แม่น เข่า? ว่า ทาท เจ้า ฟ้า เข่า โขม ใจ โนท โต ข ดู โตท โขง ดิน ลี้ เข่า ได้. 30 โฉม เจ้า ฮู่ ทะ ลี้ ทาท นัง ไว้ ดู่ เข้ม แข้ว. 31 เณง น้น เข่า ดู้ ข้าน, พัง ท่าน ลี้ ตู้ง มี ค่า เณ โนท จอท ทาย โต.

เมัง ม่ะน ต้อน เจ้า เจ็ ณุ

32 เณง น้น ตู้ ใด เมัง ม่ะน ต้อน เอา เทา ตี่ ฟ้า แฉน ฮ เท็ง ทาย เทา ลี้ ดู ต้อน เอา ตู้ น้น ตี่ ฟ้า เจ้า พี่ เทา ตู้ ฮู่ เมง ขัน พาน แปท ทน. 33 ตู้ ใด ดู้ง ข้ เทา ตี่ ฟ้า ฮ เท็ง ทาย เทา ลี้ ดู ดู้ง ข้ ตู้ น้น ตี่ ฟ้า เจ้า พี่ เทา ตู้ ฮู่ เมง ขัน พานแปท ทน.

34 ตา ฟัง ว่า เทา ดู เอา ความ ที่ง อาน มาขุ่ แส่น ดิน เมง ขุม, เทา เข่า ได้ เอา ความ ที่ง อาน มา ให้ เทา มา ให้ มี ดาง. 35 เทา มา เจ็ด ให้ ขุท ดาย ฉิด ทัง อ้าย, ขุท ตู้ง ฉิด ทัง เอ็ม ขุท ไพ้ ฉิด ทัง แม่ ข่า เจ้า. 36 ตู้ ฮู่ เทน ถ้ว ทน ลี้ ดู ณัด ดุง ทน.

37 ตู้ ใด ท้ท อ้าย เอ็ม ทาย เณ เทา ตู้ น้น ลี้ เข่า โขม ด่าง เป็น ข่าม ใดู้ เทา. 38 แท่ง ตู้ ใด เข่า เอา ไม้ วา แณน เจ้า มี่ มา ท่อย เทา ตู้ น้น ลี้ เข่า โขม ด่าง เป็น ข่าม ใดู้ เทา. 39 ตู้ ใด ดู ท้ท เอา เขย เจ้า ไว้ ลี้ ดู้ ข้ ดู่ะ เขย น้น, ทาท ตู้ ดู้ว ข้ ดู่ะ เขย เจ้า เพ่ พะท เอา ฟ้า ตา เทา ดู่ะ เขย ลี้ ดู ณ่อย ข้ ขาง โณ้ย.

40 ตู้ ต้อน พัง ท่าน ลี้ ต้อน เทา, ตู้ ต้อน เทา ลี้ ต้อน เจ้า จอม ตู้ โข่ง เทา มา. 41 ตู้ ต้อน ตู้ ข้าว ความ เจ้า ฟ้า เพ่ ว่า มน เป็น ตู้ ข้าว ความ เจ้า ฟ้า ลี้ ดู ได้ เดู่ง เมัง ใจ ที่ ทน ทัง ตู้ ข้าว

มัธยาย 10

ความ ผู้ต้อนรับ เพ่ว่า มนเป็นรับ ผู้ได้ เราจึงเมืองใจที่ทนทีปรับ. 42 เขาปอกพี่ท่านความนี้ว่า ผู้ใด ได้เอานี้ลัมโทนรให้พี่ยรนำน้อยตาที่ทิน เพ่ว่า มนเป็นผู้ท่อยาจรทางเขา ผู้นั้นได้รางเมืองใจ.

มัธยาย 11

ข่าวใช้ท่านโยหนมาโทว้เขาเจ้าเสี้ญ

1 เมื่เจ้าเสี้ญปอกแดนจ้ปอยอดผู้ข่ามใช้นั้นแข้ว ท่านเจ้าได้ออกจ้ป่อนนั้น, โปปอกอนแท่ข่าวความเจ้าน้ำนี้เมืองเขา. 2 ท่านโยหนทูงผู้ทุ เมื่ได้ยินข่าวอัทเจ้าวาจิดเสี้ด ลี้ให้ข่าวใช้โปถาชความถามเจ้าเสี้ญว่า. 3 ท่านแม่นผู้ว่าได้มานั้นอา? ท้ว่าได้คอยคู้าผู้อื่น. 4 เจ้าเสี้ญตอบเขาว่า ให้โปปอกโยหนเณเจ้าได้ยินได้เห็น. 5 ว่าบรับตาปอกเห็นทุ่ง, บรณาท้านทู่างได้, บรเป็นเห้นได้จ้งใจ บรทุนนจกได้ยิน, บรตาชแข้วลี้ลัน, ข่าวใจเขาลี้ข่าวให้บรลดนั่. 6 ผู้ใดเข่าเท่งเง่เขาผู้นั้นลี้จุทจ่างปางใจ.

7 เจ้าข่าวใช้ท่านโยหนทางออกโป เจ้าเสี้ญได้เว้าอัทท่านโยหนให้เป็นโพ่นี้ว่า พี่ท่านได้ออกโปป้าเงี้จ? เงี้โขมปัดท้อ้ทจช โปทจชมาอา? 8 พี่ท่านออกโปเงี้จ? โปเงี้บรนุ่งเจ้ดนเข่า ให้ทุ้ว่า บรนุ่งเจ้ดนลี้ผู้นี้งท้โขงปี. 9 พี่ท่านออกโปเงี้จ? โปเงี้ผู้ข่าวความเจ้าน้ำเข่า? แม่นแข้ว เขาปอกพี่ท่านว่า, ท่านผู้นั้นเป็นใหญ่เณผู้ข่าวความเจ้าน้ำใหม่. 10 โยหนผู้นี้ด พี่ปางน้ำได้แท้มจุนโว้ทอดท่านว่า:

ให้เงี้! เขาได้ให้ผู้ใช้เขาโปท่อนท่าน
ผู้ใช้นั้นได้ได้วันวางโณทางโว้ให้ท่าน.

11 เขาปอกพี่ท่านความนี้ว่า ใดออกนี้งผู้ทูงเข่ามีผู้ใดเป็นใหญ่เณโยหนขัปทิด, ทาทผู้น้อยจุดผู้เมืองน้ำสันพานทูงเป็นใหญ่เณโยหนใหม่. 12 แท่ปางโยหนผู้เสีดทิดขัปทิมาทอดคู่มี้นี้ เมืองน้ำสันพานเป็นแนวให้บรแอ่ได้ ผู้มีใจแท่แทงแณงท้าลี้จุงเอาได้. 13 เพ่ว่าแดนข่าวความเจ้าน้ำแท่งวองแท่งดาท่านโมเณ์ลี้จุนมาทอดโยหนปางนี้. 14 ว่าทาทเจ้าโขมใจเมืองเอาความนี้ลี้แม่นโยหนนี้ด เป็นเณเอ๊ขี้ผาผู้ได้มานั้น. 15 ใดมีทุให้ฟังเอา. 16 เขาได้แวดแทนบรปางนี้แปทอนใดแปทเล็กน้อย

มัดทาย 11

เป็นหมู่นี้แล้ว ซึ่งพี่แห่งเจ้าแผนใช้หนว่า:

17 พี่แล้ซึ่งเป่าปี่เทศดอย ทาทจะเป่าแผ

พี่แล้ซึ่งนั่งโต้ โจ้แห่น ทาทจะเป่านั่งโต้ท่อศ

18 เพ่ว่า ท่านโปดหนมาเป่าทินเน้า ทินนี้จ้ง เขาเว้า ว่า มีผีท้เมา. 19 ขุทดาศสมา ทินเท้งเน้านี้ เขา เว้า ว่าใท้ เป็ง! ซึ่นี้เป็นสทินทาศ มีแท่ง มัท เมา เป็นหมู่คู่สเท้ง ทิวศ เป็นสเป่าหู้ซึ่เป่า ถ้ ทาท ศวามทุท หนนเจ้าหน้าข้อนนั้น ใท้เท็น เป็นศวามถ้ศวาม แม่นท่อศ ศวามทุท หนนนั้น.

เจ้าเซ็ญเจ้ทาศเมง

20 ท่านเจ้าโต้เจ้ณานเมง, เณ้ง ข่อนท่านเจ้าโต้เซ็ดอัท ทาท ถั้มทาศนั้น. เพ่เขาเป่าโต้วาง จ้งาง โณ้ศ. 21 ขาง ท้าศทั้งพี่นัอง เมง โณขา ณั้น, ขาง ท้าศทั้งพี่นัอง เมง เซ็ด ณา อ้ดา เพ่ว่าอัท ทาท ถั้มโต้เซ็ดทั้งพี่นัอง นั้น ค้โต้เซ็ดทั้งเมง ท้ โข แท่ง เมง โณ โดม. เป็นโพ่เท้ง ของ เมง นี้ นุง ด้า ทู่านน่านเท่า ใช่ทรุ ปั่นใจ แท่เท้ง มา, 22 ทาท เขา ขอท พี่นัอง ว่า มี้ ทินวาน โท้ศ เมง ท้ โข แท่ง เมง โณ โดม ถ้ โท้ศ เป่า จ้ พี่นัอง. 23 เมง ทา เป็นาอุม เอ้ศ เจ้าถ้ ซู่ ณั้น พี่ง หน้า เป่า? ทาท ว่า เจ้าถ้ ถ้ ถ้ม โข ข่อน ขาง โณ้ศ โต้ วิ วาศ, ว่า ทาท อัท เซ็ด ทาท ถั้มทรุ หมู่พี่ง ท่านนั้น ค้โต้เซ็ด ซู่เมง โณ โดม แข้ว เมง นั้นค้ ศู่ ท้ง ซู่ ฤ่ มี้นี้. 24 เพ่เณ้งนี้ เขา จั่ง ขอท พี่ง พี่นัอง ว่า มี้ทินวาน โท้ศ เมง โณ โดม ถ้ เป่าจ้ โท้ศ พี่ง ท่าน.

แผนเอาซึ่เซ็ดอัทหนทานหน่า

25 เถ้นั้น เจ้าเซ็ญโต้ดาศโหง เจ้าหน้า ซึ่เป็นเจ้าเมง หน้าเมง ขุม, ขุทจ้อง ซู่เจ้าพี่, เจ้าพี่ โขท ขั้ง พี่ง อัท นี้จ้ สทู้ซึ่ทุท ทาท โต้ ขอท ใท้ ซึ่เป่าโต้แอง. 26 ถ้ง เจ้าพี่ เจ้าพี่ โขม ใจ แนว นั้น. 27 เจ้าพี่ เขา โต้ มอง ข่าว เถ้ง ณอง เท็ง เพ็ด ใท้ เขา เป่า มี ซึ่ ใด ทู้ จ้ท ขุท, มี ท่ เจ้าพี่ทู้, แท่ง เป่า มี ซึ่ ใด ทู้ เจ้าพี่ มี ท่ ขุท ทู้ ขุท ขอท ใท้ ซึ่ ใด ค้ จั่ง ทู้. 28 ซึ่เซ็ดอัท ค้ หน่า พา หนท ใท้ มา ทาเขา, เขา ถ้ ใท้ พี่ง ท่านจ้ง เหน่ง. 29 ใท้ เอาแอท อ้อง เขา แขท โว้ แข้ว ใท้ แอง ทู้ พั้ง เขา, เพ่ว่า เขา ท่โน มี่ ท่โน ใจ โข ใจ ค้ อ่อนโทม แข้ว มี่ง ณโน เจ้าถ้ โต้ จั้ง เหน่ง. 30 เพ่ว่า แอท อ้อง เขา ถ้ ใท้ เจ้านั้น เป่าหนท หน่าอัทเขาค้ เป่า.

มัด ทาย 12

มีคำเล่าเรื่องวัด

1 เรื่องนั้น เจ้าเยซูได้ทูลถามโน้มนาโรมีคำเล่าเรื่องวัด. พวกข่มใจท่านเจ้าแรง
เกิน, เขาจึงเอาหนเล็กขวางเกิน มาเหิดทิน. 2 เมื่อแฉนศิษยาจึงเห็นเหตุนั้น จึงถึง
ถามเจ้าเยซูว่า ให้เบิ่ง! แฉนข่มใจท่านเจ้าเรื่องสิดขึดวอมีคำเล่าเรื่องวัด.

3 เจ้าเยซูตอบเขาว่า พวกท่านคู่เล่าเขียได้ดูอา? ท่านดาวิดได้เรื่องจึง เมื่อท่าน
แท้ข่าวใจแรงเกิน นั้น. 4 ท่านดาวิดได้เกิน ทุกโขดเจ้าฟ้า ทินเกินจี้โขว เกิน
เจ้าฟ้า ท่านแท้ข่าวใจทินคี้สิดขึดวอม มีที่ฟ้แกทินได้. 5 พวกท่านเล่าได้ดูวอม
ท่านโมเกิ่อา? พวกฟ้แกเวรเรื่องสิดวอมคำเล่าเรื่องวัด ทากเล่า มีใจว่าสิด. 6 เขา
ขอกพวกท่านว่า ซู่ข่อนนี้มีแนวใหญ่เกินเขนโขว เขาใฟ่. 7 ว่า พวกท่านขู่หนี้ พึงขาวฟ้า
คุนจึว่า: เขา โขวใจ ใจ่ความอิ่นดูเล่า มัก เจ่วโขวเกิน พวกท่านคี้ ฉิเล่าท่าว โก้งใจ่ ศ
เล่าสิด, 8เพ่ว่าบุทดาวศเป็นเจ้ามีคำเล่าเรื่องวัด.

เจ้าเยซูปิ่นขึศมีขี้

9 แข้วเจ้าเยซูได้ออกโขจ้ข่อนนั้น เกิ่นโขเขนขาทญมณอเขา. 10 ซู่ข่อนท้น
มีซู่ศมีเป็นขี้ เขาจึงถามท่านเจ้าว่า ฉี้ปิ่นขึศเจ้งทุกมีคำเล่าเรื่องวัดเล่า? พ่เขา
ฉิทาขุกคี้นท่านเจ้า. 11 เจ้าเยซูตอบเขา, ว่า ซู่ใดทุกพวกท่านมีโตขี่ถัว เมื่มนโตท
ญมทุกมีคำเล่าเรื่องวัด ซู่นั้นฉิเล่าเอามนนั้นอา? 12 ซู่ศศ คี้มีค่าเกินโตขี่ทาศ, เพ่
เกินนั้นจึงให้เรื่องวัดถิทุกมีคำเล่าเรื่องวัด. 13แข้วเจ้าเยซูขอกศมีขี้ว่า, ให้ยืดมีออก
ศเป็นขี้คี้ยืดมีออก แข้วมีมนคี้ถิเกินเท่าแนวมีเพ้ถิถินั้น. 14 แฉนศพาจิ่นาศ
จึงออกโขโอ่โขทนทาขุกเกิ่นท่านเจ้าจ้.

เจ้าฟ้าเขทซู่เรื่องวัดจึว

15 เจ้าเยซูขู่ว่า เป็นความผิดทน ท่านเจ้าจึงออกโขจ้ข่อนนั้น เป็นโพ่ได้แท่แทน
ท่านเจ้าโข ท่านเจ้าได้ปิ่นขึเขาให้ถิเฟิด. 16 แข้วท่านเจ้าได้ห้ามตดห้ามที่เล่า
ให้เจ้าซู่ท่านเจ้าออก. 17 เกินนี้คี้เพ่ฉิให้เป็นท่อขขุกทาง ท่านเอ็นาขาได้ข่าวความ
เจ้าฟ้าจึว่า:

18 ให้ เร็ว ! เขา ได้ เรา ทั้ ใจ้ เขาไว้
ตั้ เขาหัท แท่ แม่นใจ
เขา ฉ้ เอา เจ้า ณรนใจ เขา ใจ่ ทรใจ มน
เพ่ ฉ้ ป้าว ความ ถ้ มี แม่นให้ ฐ่ แต่น ถ้น เมใ
19 เจ้า ฉ้ เป่า ฉัด ณ้อใ ห้ ว่า แณท ห้อใ นน เนใ
เป่า มี ตั้ ใด ฉ้ ได้ ใน เรใ เจ้า พั้นใ ทาใ รอท ขรใ ทาใ
20 เจ้า ฉ้ เป่า ท้ท ไม้ อั้ ปอป แข้ว
เจ้า ฉ้ เป่า มอด ไข้ แขน เป็น ตรน ณ้อน ฉ้ มอด
ท้น ว่า เจ้า ฉ้ ได้ เอา ความ ถ้ มี แม่นให้ แพ้
21 ฐ่ แต่น ถ้น เมใ ฉ้ ตาท ความ ใต มอน ไว้ ทั้ป เจ้า.

ฐ่ เขน เป่า แม่นทน ตั้ พั้นใ ทน เป่า ได้

22 เฉ้ น้น เรา ได้ เอา ณ ฉ้ ท้ เมา, ณ ตา ปอด, ณ เป็นใาท ปาท เป่า ได้ มาทา ท่าน เจ้า ท่าน เจ้า ลั้ ปั้น ปฐ เรา ให้ ถ้ ปาท ได้ เท็น ทุ่ใ. 23 เป็น ไพ่ เท็น เป็น ทุาท จั่ใ ฉาม ทน ว่า, ตั้ นี้ เป็น ขุท ฉาต ปฐ ดา วิด แม่น อา ?. 24 แต่น ณ พา ขี้ ณาต ได้ ใน แนว น้น ลั้ เว้า ว่า, ตั้ นี้ ขั้ป ฉ้ ออท ได้ ลั้ ข้อน ฉ้ เป็ เอ็นเณ็ ปุน ตั้ โทท ฉ้ เอา ตว้น ให้ มน เจ็ด แนว น้น.

25 เจ้า เจ็ ณุ ทุ้ ความ พั้ เรา จั่ใ เว้า ทั้ป เรา ว่า, แต่น ถ้น เมใ ใด ฉัด ทนแป่ใ เป็น ฐ้ มเป็น ต่าต ลั้ ขุด ข้ใต ใป เมใ ใด ท้ ว่า ฐ่ เขน ใด ฉัด ทน แป่ใ ทน ออท ลั้ ตั่ ท่อต ทน เป่า ได้. 26 ว่า ทาท ฉ้ ท้าต ขั้ป ฉ้ ท้าต ออท ข้ เรา ลั้ ฉัด แป่ใ ทน ออท ทรใ เรา, แข้ว แต่น เมใ เรา ฉ้ พั้น ได้ แนว ใด. 27 ว่า ทาท เขา ขั้ป ฉ้ ออท ท่อต ตว้น ฉ้ เป็ เอ็นเณ็ ปุน, ขุท ทาน พั้ใ ท่าน เรู้ต ขั้ป ฉ้ ออท ท่อต ตว้น ใต ? เป็น เณใ นี้ ถ้ เรา ฉ้ เป็น ตั่ ทิน วาน พั้ใ ท่าน. 28 เป่า แม่น ท่อต แต่ป ฉ้ เป็ เอ็นเณ็ ปุน ทาท ได้ ขั้ป ท่อต ต้วน เจ้า ณรนใจ เจ้า พั้า, เป็น แนว น้น ถ้ แต่น เมใ พั้า ลั้ มา ทอด พั้ใ พี่ น้อใ แข้ว.

29 ใต ฉ้ เน้า ไป ขุท เอา เฉ่ใ ณอใ ตั่ ฉาต ท้าว แทใ ได้, มี ท่ ว่า ฉ้ ฉุท ตั่ ฉาต ท้าว แทใ น้น ไว้ ข้ ท่อน แข้ว จั่ใ เอา เฉ่ใ ณอใ ทรใ เขน มน ได้. 30 ตั่ ใด เป่า ตั่ ทาใ เขา ตั่ น้น ลั้ ต่ โณน

เขา แท้จริงใจ เป็นเนื้อทั้งเขาคือเป็นผู้เชื่อให้แทนนายนายโป. 31 เพราะนั้นเขาจึงพูดท่านว่า, อัทปาปโรนัยแท้จริงอัทถูกเก่าทายปาจะถูกแนว ใจจะให้ผู้แต่นกินเมจได้, ทาทว่าอัทถูกเก่าทายปาจะเจ้าณรนใจเจ้าฟ้านั้น เป็นจะให้ได้. 32 ผู้ใดเจ้าณดกันนั้นทั้งขุทดายผู้ คือใจจะให้ผู้นั้นได้, ทาทผู้ใดเจ้าณดกันนั้นทั้งเจ้าณรนใจเจ้าฟ้านั้น ใจเป็นจะให้ได้เท็จดูจนี้ดูจหน้า.

ท่โม้แท้จริง

33 ใจมีท่โม้ถ้าทามนั้จริงถ้า, ว่าทาทท่โม้เป็นถ้าทามนั้คือเป็นถ้า, เพราะว่าใจทุกท่โม้นั้นคือข้อนทามนั้. 34 โอ! แต่นลูกท้าทายเอ้ย แต่นจุเป็นผู้จริงอ่ะจ ใจเจ้าความถ้าได้แนวใด, เพราะว่าใจเต็มอนใดโจงคือปากเจ้าท่อยอนนั้น. 35 ผู้ถ้าคือเอาเดูจถ้ามาแท่เขนถ้าณอจเจา ผู้อ่ะจคือเอาเดูจอ่ะจมาแท่เขนอ่ะจณอจเจา. 36 เขาบอกพ้จท่านว่าดูณอกความผู้ผู้เจ้าเป็นมีค่านั้นเจาคือใจหนั้นผิดทจจมีทินวาน. 37 เพราะว่าผู้ใดใจได้ณ่อยให้ยใจได้ใจให้ยนั้นคือข้อนความปากเจ้าผู้นั้น.

ผู้ใจอ่ะจแอ่เท็นวัททุกวาน

38 เจ้านั้นมีณานผู้ทจจแต่นโณปอกจอจแท้จดา แท้จแต่นฟาจ้ณายมาถึจดูามท่านเจ้าว่า, ถึจโณ, พ้จณ้อยแอ่เท็นท่านเจ้าเชื่อวัททุกวาน. 39 เจ้าเชื่ณูตอปเจาว่า, ปาจผู้เขาชี้อ่ะจหนี้ใจจานทั้งเจ้าฟ้า แท้จห่าวทาวัททุกวาน ทาทใจเป็นเชื่อวัททุกวานให้เจา. มีที่วัททุกวานท่านโซนาผู้ป่าวความเจ้าฟ้านั้น . 40 คือข้อนว่า ท่านโซนาได้ชู้ทจจปูมโตปาใหญ่ขามเว้นขามคันเณจใด, ขุทดายผู้คือใจชู้ท้อจแต่นกินขามเว้นขามคันเณจนั้น. 41 โทเมจนินาเว้ใจที่นั้นทจจมีทินวาน พ้อมทั้งพ้จผู้ปาจนี้ท่าวความทาจุ้อยใช่เช่าเพราะว่าโทเมจนินาเว้ได้วาจจ้ปาปโณ้ยข้อนท่านโซนาป่าว, แข้วให้เป็จ! ชู้นี้ทูจมีแนวใหญ่เณโซนา. 42 พาปจทาจเณจให้ใจที่นั้นมีทินวานพ้อมทั้งพ้จผู้ปาจนี้ได้ท่าวความทาจุ้อยใช่เช่า, เพราะว่าพาปจได้มาแท่ป่อนฟ้าขุดกินทุน, เพราะใจมาพ้จความทุกทอนปจณาโจโมน, แข้วให้เป็จใหม่! ชู้นี้ทูจมีแนวใหญ่เณปจณาโจโมน.

43 เม่ผู้ท้ายออกจ้ผู้ใดแข้วมนคือปจจโจปอนข้าน เพราะห่าวทาป่อนจ้จพ้ทแทจ ทาท

มัด ทาย 12

มนเข่าพี้. 44 แข้ว มนเว้าว่า ทุ ฉุ ลัน โปเหนเท่าทุ เม่มนมาทอด ลี้เท็นเหนเข่าท้อน มั้นถิ แข้ว. 45 เม่นันมนจั่ง ออกโปท้อน เอาฉิเจ็ด โทใฆ่, ฉิ นันแวนท้าวเณมน แข้ว เขาโถ้โปชู่ท้น. ทามโรู้ท้าวจ๊ทามท่อน ฉุ่ง ฮ ท้าว ปาง นี้ ฉุ เป็นแนวนันถ.

เอ็มแท่งน้องดาวเจ้าเสี้ญ

46 เฉุ เจ้าเสี้ญทาง เว้าทีปเป็นโพ่ชู่นัน, เอ็มแท่งน้องดาวท่านเจ้าลี้มาทอด โถ้ชัน ชู่ทางนอก แอ่เน้าโปเว้าทีปท่านเจ้า. 47 มีชู่ ฮชู่ฟั้ง เขานันดาวความว่า ฉุ่งท่าน เจ้า เอ็มแท่งน้องดาวท่านเจ้า ชันชู่ทางนอก เพ่ข่าวทางฉุ เว้าทีปท่านเจ้า. 48 เจ้าเสี้ ญเว้าทีปชู่ดาวความนันว่า, ใฉเป็นเอ็มแท่งเป็นน้องดาวเขา. 49 แข้ว ท่านเจ้าฉุ้โป ทางข่ามใฉ้ แข้วเว้าว่า, นี้ถแม่นเอ็มแท่งน้องดาวเขา. 50 เพ่ชู่ใถเสีถท่อชขงงทาง เจ้าพี่เขา ชู่ชู่เมงฟ้าชันพาน, ชู่นันถเป็นน้องดาว, เป็นน้องทู่ง เป็นเอ็มเขา.

มัด ทาย 13

ความด้าชน่าชชู่ทง่านเน้า

1 มั้นันเจ้าเสี้ญโถ้ออกเหนโปนั่งชู่แคมหนองทุงง. 2 มีทาชฮมา ทาท่านเจ้า เณง นันท่านเจ้าจั่งโถ้เน้าโปชู่ทงงเข, แฉนฮนันชันชู่โปท. 3 แข้ว ท่านเจ้าโถ้โท ความ ด้าชน่าชให้เขาฟั้งทาชแนว เณงมีชู่ฮออกโปทง่านเน้าเฉุทางทง่านชู่นัน. 4 ณานมัด โททใฉ่ทาง แข้วโนทมาเท็ปทินจ๊. 5 ณานมัดโททใฉ่ง่อนทินทาชถินน้อช, มัดเน้า งอก นั้นทีปงาดเพ่ถินเข่าเข็ท. 6 เฉุ ตาเอ็นนั้นแน้มแดดลี้แท่วเทงโปเพ่เข่ามีทาท. 7 ณาน มัดโททใฉ่ทางทุ่มฆามทฆามโปงนั้นอ้อมอ็ดจ๊. 8 ณานมัดโททใฉ่ถินถิฉนฟ้า แพ่ นั้นข้อชท่โททจ๊ปท่ ขามจ๊ปท่. 9 เจ้าเสี้ญโถ้เว้ามีชนความว่า ชู่ใถมีทุใท้ฟั้งเอา.

10 ทางข่ามใฉ้โถ้มาฉุ้งดามท่านเจ้าว่า, เป็นแนวใถท่านเจ้าจั่งเว้าทีป เขาเป็นความด้าชน่าช. 11ท่านเจ้าตอปเขาว่า, ความเข็ทขีปอัท เมงฟ้าชันพานนัน ปอทให้ฟั้งท่านทู้โถ้, ทาทฟั้งฮนันเข่าให้ทู้. 12 เพ่ว่าชู่ใถมีแข้วฉุ้ทีมแท่นให้ชู่นัน ใฆ่ แข้วชู่นันฉุ้มีเณเท่า, ทาทชู่เข่ามีนัน ตาว่ามีลี้ฉุเอาออกจ๊มน. 13 เพ่แนวนี้ถ

เขา จึงเว้า ทั้ง เขาเป็น ความ ด้าย ฝ่าย, เพ่ว่า เม่ เจ้าเขา เงิงเล้ เข่า เห็น, เม่ เขา ฟังเล้ เข่า
ได้ ยิน แท่งเข่า ทู้. 14 ความ ท่านเอ๊ ณาย า ตู้นจึ้ ท่อน นั้น ลี้ ทั้ง เขา เณง ความ ได้ ตู้น ว่า:

พึง พี่ น้อง ตู้ ได้ ยิน แข้ว ยิน เข่า ทาท ตู้ เข่า ทู้,
ตู้ เงิง แข้ว เงิง เขา ทาท ตู้ เข่า เห็น
15 เพ่ว่า ใจ เป็น ไพ่ เมง นี้ ทิง ตน ทู ขนา ตา เข่า มั่น
ฮ้าน ว่า เขา ตู้ ได้ เงิง ทาง ตา ตู้ ได้ ยิน ทาง ทู ทู้ ทาง ใจ
แข้ว ตู้ ต่าว ลัน มา ทา เจ้า ฟ้า เจ้ นั้น เขา ตู้ ปั่น ปจ ให้ เขา ถ้.

16 พึง พี่ น้อง ไห่ ถ้ ตา เห็น ทู่ง ทู ลี้ ได้ ยิน. 17 เขา ปอท พี่ น้อง ความ ณี่ ว่า, ลู้ ป้าว
ความ เจ้า ฟ้า แท่ง ฟ ทู้ ลู้ ถ้ ทาย ฟใช่ มอน แอ่ เห็น เณง พี่ น้อง เห็น ลู้ นี้ ทาท เขา เข่า ได้
เห็น, เขา ลี้ ใช่ มอน แอ่ ได้ ยิน เณง พี่ น้อง ได้ ยิน ทาท เขา เข่า ได้ ยิน.

แท้ หนี้ ลู้ ทง่าน เก้า

18 เพ่ เณง นั้น ให้ พึง ท่าน ฟัง ความ ด้าย ฝ่าย ลู้ ทง่าน เก้า นั้น เป็น แนว ใด, 19 เม่ ลู้ ใด
ได้ ยิน ป้าว ความ เมง ฟ้า ปอท ขอน นั้น, ทาท เข่า ทู้, ฉี ท้าย มา ตู้ง เอา มัด เก้า ทง่าน ใจ่ ทจง ใจ
ลู้ นั้น ไปจ้, นั้น ถ้ แม่น มัด ทง่าน โทท ใจ่ ทาง. 20 มัด ทง่าน โทท ใจ่ ป่อน มี ทิน ทาย นั้น
แม่น ลู้ ได้ ยิน ความ เจ้า ฟ้า ปอท ขอน แข้ว เม่ง ใจ เอา ทั้ง ปาด. 21 ทาท มน เข่า มี ทาท จึ้ง
ยั่น ลู้ โดง ฮาว, แข้ว เม่ พี้ วัท ปาง มี่ ณี่ ใจ ท้ ความ โณ่ม นาง ฮ้อน ความ เจ้า ฟ้า ปอท ขอน
นั้น, เจ้า ลี้ น้อย ใจ โดง จ้ ทั้ง ปาด. 22 แข้ว มัด ทง่าน โทท ทาง ทุม ขนาม ลี้ แม่น ลู้ ได้ ยิน
ป้าว ความ เจ้า ฟ้า ปอท ขอน วัท เดา ถอม ตู่ ไจ้ ง ท่ง มี มา อ้อม ท่อด ความ เจ้า ฟ้า ปอท ขอน
นั้น จ้ จึ้ง เข่า เป็น ฟาท เป็น ฟ่ ไจ. 23 มัด โทท ใจ่ ถิน ถิ นั้น แม่น ลู้ ได้ ยิน ความ เจ้า ฟ้า
ปอท ขอน แข้ว เก้า โมท ใน ใจ, ลู้ นั้น ลี้ ได้ ฟ้า แพ่ ท้อย ท่, โทท ฮ้ป ท่, ขาม ฮ้ป ท่.

ความ ด้าย ฝ่าย ท้ ทู้า ต่วา ท เก้า

24 เจ้า เจี้ ญ ได้ โท ความ ด้าย ฝ่าย วาย ฟ ให้ เขา ฟัง ใฟ่ ว่า, เมง ฟ้า จึ้น ฟาน แป้ท เณง
ลู้ ฟ ทง่าน มัด เก้า ถิ ใจ่ นา เจ้า. 25 เม่ ตู่ ฟ นอนึ่ง ลู้ ณัด ตู้ง มา ทง่าน แท่น ทู้ ใจ่ ตวา ท

เห็นาถ้ำแข้วฟ่าย ไป. 26 เมื่อเจ้าเห็นาถ้ำ ๖๐๓ นั้นเป็นขึ้นแข้ว, แท่นทั้งาคั้ ๖๐๓ นั้นแปก ทน.
27 พี่ ๖ ผ้ เขนมาปอกว่า, ดู๖ท่าน, ท่านได้หว่านเห็นาถ้ำใช่นาท่านแม่นอา ? แข้วแท่นทั้งา
มาแต่ท่าใด. 28 เจ้านาตอบเขาว่า, นี้แม่นตู้ศัตรูเสีย, ผ้ เขนจึ่ง๖ดูามท่านใหม่,
ว่าแนวนั้นท่านแอ่ให้ญมน้อยไปโลกทั้งาเข่า ? 29 ท่านตอบเขาว่า, ก่าไป เพื่อว่า
พี่ ๖ ท่านโลกทั้งานั้นชานได้โลกเห็นาถ้ำออกท่อย. 30 วาง๖ไว้ทั้น ให้ทั้งเห็นาแท่ง๖ทั้งา
ใหญ่นั้นท่อยทน ทั้นทอดตามทั่ว, เจ้าทั่วนั้นน้อยจุ้ปอกแฉนทั่วให้โลกทั้งามีดเป็น
ท่อนเดาไฟจ้ท่อน, อนเห็นาถ้ำนั้นใช่เข้าน้อยไว้.

ความด้าย่าย่แท่นสิททาด

31 เจ้าเสี้ญโทความด้าย่าย่ให้เขาฟัง๖ใหม่, เมื่อฟ้าขึ้นฟานแปกเณ๖แท่นสิททาด
ง, มีตู้งเอาไปหว่านใช่ขนมน. 32 แท่นสิทนั้นน้อยจ้ดูแนวแท่นสิท, เมื่อมน๖๐๓ นั้น
คั้ใหญ่เณสิทอั่น, ทาย่เป็นทั้งมี พี่ ๖ เนท มาเสีดทาง๖ใช่ง่าม่นได้. 33 เจ้าเสี้ญโท
ความด้าย่าย่ให้เขาฟัง๖วาย่งตั้มใหม่ เมื่อฟ้าขึ้นฟานแปกเณ๖เจ้าแป้ง๖ ตู้ทิ๖งเอา
ควาใช่แป้ง๖ขามดอ๖ จ้าวเสีดให้แป้ง๖นั้นไป๖นั้นเพ็ด. 34 พี่ ๖ ความนี้ เจ้าเสี้ญเว้าทั้ง
เป็นไฟ่เป็นความด้าย่าย่เพ็ด, นอกเนความด้าย่าย่แข้ว ท่านเจ้าเข่าได้เว้าความ
ใดทั้งเขา. 35 ท่านเจ้าได้เว้าแนวนั้นคั้เพื่อจุให้เป็นท่อยขึ้น๖ทาง๖ตู้ข่ามพี่อ๖จุ้นไว้:

เขาจุ้โทความด้าย่าย่เมื่อเจ้าเขาโอ้เขา
เขาจุ้ปอกเขาพี่ ๖ ความได้ซีไว้ แต่ ข้าง๖แต่นลินเมื่อขุม.

แท้หนี้แท่นทั้งา

36 แข้วเจ้าเสี้ญได้ออกไปจ้แต่นผ้นั้น เห็นาไปทึ๖เขน, แต่นข่ามใจ้ได้มาทา
ท่านเจ้าดู๖ดามว่า, จ้ท่านเจ้าดู่อยแท้ความด้าย่าย่แท่นทั้งาในนาให้พี่ ๖ ตู้น้อยขุ้.
37 เจ้าเสี้ญปอกเขาว่า, ตู้หว่านแท่นลินั้นแม่มขุทดาย่ผ้. 38 นานั้นแปกเณ๖แต่นลิน
เมื่อขุม, แท่นลินั้นแม่นเป็นไฟ่เจ้าฟ้า, แท่นทั้งาแม่นเป็นไฟ่ตีข้าย่. 39 ตู้ศัตรูดู๖หว่าน
แท่นทั้งา แม่นตู้โททตีข้าย่ ตามทั่วนั้นแม่นดู่ง แต่นลิน, ตู้ทั่วแม่นพี่ ๖ แดน. 40
เณ๖นั้นเขาโลกทั้งาเดาไฟจ้แนวใด, ฉาวเพ็ดดู่งแต่นลินคั้จุ้เป็นแนวนั้น. 41 ขุท

ดาย ฯ ดู ใจ้ พ้ง แดน ท่าน เจ้า ออก ไป, เรา ดู เท็ป ดู่ แนว เสีด ให้ ปาป ไม้ ฮ ทั้ป พ้ง ฮู้ เสีด อ้ท อ่ไฮ ข้าย ออก ไป ฮ้ แต่น ลิน ท่าน เจ้า. 42 แข้ว ดู เอา ไป ดู้ม ใช่ เท่า ไฟ ข้อน ท้า ป่อน นั้น มี แณท ไข้ ท้ด แน้ว. 43 เดู นั้น พ้ง ฯ นี้ ใช ใจ นี้ ดู ขู่ ง่าง ฟั้ง แต่น ลิน เจ้า พี่ เรา เณ้ง ตาเว้น, ว่า ใฮ มี ขู ให้ ฟั้ง เอา.

เจ้า เสี้ณู ไข ความ ด้าย น่าย ทาย วาย ตั่ม

44 เม้ง ฟั้า ฮิน ฟาน แป้ท เณ้ง ขอม เง้น ณ้ไน ไว้ ฟั้ง ไท่ง นา, มี ฮู้ ฯ ไป พี้ แข้ว ณ้ไน ไว้ ใฟ่ มน ม่ไน เม้ง ทาย ไจ้ ไป ณาย เดู่ง ณอง เท้ง เฟ้ด อน เจ้า มี ไป ณี้ นา นั้น.

45 แนว ฯ ใฟ่ เม้ง ฟั้า ฮิน ฟาน แป้ท เณ้ง ฯ ค้า ฮู้ ฯ ง่าว ทา ง้อท แนว ถิ. 46 เม่ พี้ ง้อท มิด ฯ มี ค่า แฟ้ง ทาย, ลี้ ไป ณาย เดู่ง อน เจ้า มี ไป ณี้ ง้อท นั้น.

47 แนว ฯ ใฟ่ เม้ง ฟั้า ฮิน ฟาน แป้ท เณ้ง ค่วาง แท ไข่ง ฟอง ได้ ป่า ทาย แนว. 48 เม่ ป่า เท็ม แท ลี้ ขาท นั้น ไข่ท แข้ว นี่ง ไข่ง เขท เอา ไท ถิ ใช่ ฟไข, ไท เป่า ถิ นั้น ดู้ม ฮ้. 49 เม่ เดู ฮุด ดู่ ง แต่น ลิน เม้ง ขุม ลี้ ดู เป็น แนว นั้น ถิ, พ้ง แดน ดู มา แป่ง ฯ อ่ไฮ ใจ จ้าน ออก ฮ้ ฯ ขู้ ฮู้ ถิ. 50 แข้ว ดู เอา เรา ไป ดู้ม ใช่ เท่า ไฟ ข้อน ท้า ป่อน นั้น มี ท้ด แน้ว. 51 พ้ง ความ นี้ พ้ง ท่าน ขู้ แข้ว เป่า ? เรา ดาย ความ ตอป ว่า ดู่ง ขุท เจ้า ฟั้า พ้ง ฮู้ ณ้อย ขู้ แข้ว. 52 เจ้า เสี้ณู เว้า ทั้ป เรา ว่า, เณ้ง นั้น พ้ง ไณ ป่อท ฮอน ฮอง ดู่ ฯ ได้ แอป ขู้ ขอด อ้ท เม้ง ฟั้า ฮิน ฟาน, ลี้ แป้ท เณ้ง เจ้า เขน เอา เดู่ง เท่า เดู่ง ใฟ่ ออก มา แต่ ท้อง ไว้ เดู่ง เจ้า.

พี่ น้อง เม้ง นา ณา เข้ด เป่า ไดุม ต้อน เจ้า เสี้ณู

53 เม่ เจ้า เสี้ณู เว้า ความ ด้าย น่าย แข้ว ลี้ ออก ไป ฮ้ ป่อน ท้น. 54 เม่ ไป ขอด ข้าน เท่า เม้ง ฮู้ง ท่าน เจ้า แข้ว, ได้ ป่อท ฮอน พ้ง ฯ ฮู้ ฟั้ง เขน ไขว้ เขา เรา, จ้าว เสีด ให้ พ้ง ฯ นั้น เป็น ทาท ใจ แข้ว ได้ ดาม ทน ว่า, ฮู้ นี้ ได้ ความ ฮู้ท ขอน ขู้ อ้ท ทาท ฮาน มา แต่ ท่า ใด. 55 ฮู้ นี้ เป่า แม่น เป็น ขุท ด่าง ไม้ นั้น อา, เอ็ม มน ดู่ มา ข้ อา แม่น อา ? พ้ง น้อง ดาย มน ดู่ ป่า ไท ไป, ไฮ เณ้ป, ณี ไม่น, ฮู ดา แม่น เป่า. 56 พ้ง น้อง ฟู้ง มน ลี้ ฮู้ ทั้ป พ้ง เขา แม่น อา, มน ได้ พ้ง แนว นี้ มา แต่ ท่า ใด? 57 เรา จี้ง เป่า ไดุม ต้อน ท่าน เจ้า เจ้า เสี้ณู เว้า ทั้ป เรา ว่า, ฮู้ ป่าว ความ เจ้า ฟั้า มี ฮู้ เหนี้ หน้า ตา ดู่ ป่อน มี ท่ ข้าน เท่า เม้ง ฮู้ง แท่ง ดู่ เขน เจ้า ไดุ เป่า เหนี้.

มัดทาย 13

58 ซึ่งข้อนนั้นท่านเจ้าเข้าได้เสียอีกทุกวานทาย ข้อนเรา เข้าเถิด.

มัด ทาย 14

ท่านโยซนขึ้งติดเพื่อเรา

1 ครั้นนั้น ครูเขโรดเนั้นแต่งเมืองวาขึ้เรั้ ได้ยินชื่อเจ้าเยซูญ. 2 จึ่งเว้าทั้งพั้งท้าวทวานนั้นว่า, ชื่นี้ ล แม่นโยซนขึ้งติดได้ตายคืนมา, เณั้งนั้นท่านจึ่งมีแสงแขงแณั้งท้า. 3 เพื่อว่า ครูเขั้โรดได้ขัดสุทท่านโยซนขึ้งติดไว้ทุโว้, เพื่เอาใจนาง เขั้โรดลั้ มีท่านสิ้ขึ้งน้องดาวเจ้า. 4 เพื่ท่านโยซนเวีงดาวความทั้งครูเขั้โรดว่า อนั้ครูชื่เอานาง นั้นมาเป็นมีคั้สิ้กวอดแต่งดา. 5 ครูเขั้โรดแอ่ณ้าท่านโยซน, ทาทขึ้านเสียนโพ่ศัวิว, เพื่เรา ว่าท่านโยซนเป็นชื่ข้าวความเจ้าพั้า.

6 เมื่ศอขทอดมื้เวันออทครูเขั้โรดคั้ได้อั้นมรน. ขุททึ่งนาง เขั้โรดได้แณ่ที่หน้าแณทชื่ใหญ่เสียให้ครูเขั้โรดเมืองใจทาย. 7 เป็นเณั้งนั้น ครูเขั้โรดจึ่งจาวแท้นทั้งนั้นข้าวทั้งนางว่า, นางอ๋อนใดคั้ชื่ให้. 8 นางจึ่งดาวความขุ่ครูท่อยความเอื้มขอทโว้ชื่งครูเจ้า เอาทรูข้าโยซนขึ้งติดใช่พานทอดมาให้ชื่นั้นอยข้อนนี้.

9 ทาง ครูชื่เณั้แต่งดาเมืองคั้ใณ้ใจ, ทาทว่าเขุแขงได้จาวแท้นที่หน้าแณทพั้งชื่ใหญ่ขงมพานเณั้าชื่นั้น. จึ่งเสียท่อยความนางอ๋. 10 แข้วขอทให้ศโจ้ติดเอาทรูท่านโยซนขึ้งติดพั้งเขนทุ. 11 เรา จึ่งเอาทรูใช่พานทอดมาให้นาง, นางคั้เอาโจ้ให้เอื้ม. 12 ข้ามใจ้ท่านโยซนคั้มาอ๋เอาณอนโจ้โช่งขาทานทานมื้น แข้วมาดาวความขุ่เจ้าเสียญุพั้ง.

เจ้าเสียญุขึ้งเพื่เณ้าท้าพนศ

13 เมื่เจ้าเสียญุขุ้ณ้าวท่านโยซนแข้ว, คั้เณ้าเขข่องโจ้อ๊ข่อนท้นั้ ทาทโจ้ชื่ข่อนท่เมนนั้ชื่ถ้ว. เป็นโพ่ได้ยินณ้าว เรา คั้ออทอ๋เมืองทางโจ้ท่อยท่านเจ้า. 14 เมื่เจ้าเสียญุออทอ๋เขแข้วคั้เห็นเป็นโพ่เป็นแณน, ท่านเจ้าอั้นดุเรา จึ่งขึ้นครูชื่เจ้งศเป็นให้ถ้เพื่ด.

15 คั้มาข้ามใจ้ท่านเจ้าได้มาดาวความว่า, ดู้งท่านเจ้าคั้ทาทแข้วแท่งเป็น

ป่อน แล้วจึง ชี้, เณจึง นั้น ข้ ให้ ท่าน เจ้า ปอท เขา ทู่า ไปข้, เพ่ ให้ เขา ไปข่าว นี้ เจ้จึง ทิน ถอม ข้าน เขน ฝ. 16 เจ้า เสี ณุ ปอท เขา ว่า, เขา เข่า ฉู้ ไป, พึจึง ท่าน ฉู้ ข่าว ข้จึง ให้ เขา ทิน. 17 พึจึง ข่าม ใจ้ ชี้จึง ถาย ความ ขุ่ ท่าน เจ้า ว่า, พึจึง ฉู้ ณ้อย มี เณ้า ชี้ ท้า ท่อน แท่จึง ปา ขอจึง โท ที่ นั้น.

18 ท่าน เจ้า ชี้จึง เว้า ทั่ป เขา ว่า, เอา มา ให้ เขาเปจึง. 19 ท่าน เจ้า จึ้ ปอท พึจึง เสีน ไพ่ นี่จึง ไขจึง ถอม ป่า ทู้า, เม่ เอา เณ้า ชี้ ท้าท่อน แท่จึง ปา ขอจึง โท นั้น แข้ว, ท่าน เจ้า แทน ทู้า นั้น ฟ้า ข้ ท่าว ความ จึ้ ฮ้อน เจ้า ฟ้า แข้ว จึ้ด เณ้า ชี้ ให้ ข่าม ใจ้, ข่าม ใจ้ ฉี้ ฮาย ให้ เสีนไพ่. 20 เขาฉู่ ฝ จึ้ ทิน อิ่ม, อน ท่อน เข็ท ท่อน น้อย เณทิน นั้น เท็ป จึ้ เท็ม ฮ้ป ขอจึง ปุจึง. 21 แต่น ฝ ทิน นั้น มี ฉู้ ฉาย ข้าว ทา พึน ฝ, เข่า จึ้ นั่ป ฉู้ ทู้จึง แท่จึง เข็ท น้อย.

เจ้า เสี ณุ ทู่าจึง เท็จึง นี้

22 ทู้จึง มา ท่าน เจ้า ปอท ข่าม ใจ้ ไขจึง เขจึง ณ้าม ฮาท จึ้ ท่อน เฉ นั้น ท่าน เจ้า ฉี้ ปอท เสีน ไพ่ ทู่า จึ้. 23 ขุน ทู้จึง เสีน ไพ่ ทู่า จึ้ แข้ว ท่าน เจ้า จึ้ ณ้น พุ เม ทาท ชู่ เพ่ ท่าว ไขข้, ทา ตา ฉี่ แข้ว ท่าน เจ้า ฉี้ ทาท ชู่ ท้น ฉู้ ถ้ว. 24 เขจึง นั้น ทู้จึง ชู่ ทู้ท ตา ฉี่จึง ทาย แท่จึง ฉู้ ไขม พึด ท้า ฟอจึง นี้ จึ้ มา. 25 ณ้อน ทุ่จึง ท่าน เจ้า จึ้ ทู่าจึง เท็จึง นี้ จึ้ ทา แต่น ข่าม ใจ้. 26 เม่ เฉ เขา เท็น ท่าน เจ้า ทู่าจึง เท็จึง นี้, เขา โทท ใจ้ ข้าน แข้ว โอ้ ทน ว่า, นั้น แม่น ฉี้ เขา ข้าน ขึน แณท ณ้น. 27 เฉ นั้น ท่าน เจ้า จึ้ แณท ใช่ เขา ว่า, ทู่า น้อย ใจ้ เน, แม่น เขา ข้ ทู่า ข้าน.

28 ท่าน เป็ โท ชี้จึง ถาย ความ ทอป ท่าน เจ้า ว่า ท่าน ขุท เจ้า ฟ้า, ว่า ทาท แม่น ท่าน เจ้า แท้, ให้ ฉู้ ณ้อย ทู่าจึง เท็จึง นี้ จึ้ ทา ท่าน เจ้า. 29 เจ้า เสี ณุ ทอป ว่า มาจึ้ ท่าน เป็ โท ฉี้ ออท เขจึง ทู่าจึง เท็จึง นี้ จึ้ ทาเจ้า เสี ณุ. 30 เม่ เฉ ท่าน เป็ โท เท็น ไขม แขจึง ฉี้ ข้าน ขึน ไจ้ม นี้ ไขจึง, ชี้จึง แณท ใช่ ท่าน เจ้า ว่า, ข ฉ่อย ฉู้ ณ้อย ณ้อย ขาจึง ข้าย. 31 เจ้า เสี ณุ ข้ ขา แหม่ มี จึ้ ณี่ ท่าน เป็ โท จึ้ แข้ว ว่า โอ! ฝ เฉ่ น้อย เป็น ข่จึง ชี้จึง เท่จึง เจ้,

32 เม่ เจ้า เสี ณุ แท่จึง ท่าน เป็ โท นั้น เขจึง แข้ว ไขม ฉี้ ท่ ไจ้ ไขจึง. 33 แต่น ข่าม ใจ้ ชู่ ขึ้จึง เขจึง นั้น ฉี้ เอา ทน ไขข้ เขา เจ้า เสี ณุ, แข้ว ถาย ความ ว่า ท่าน เจ้า เป็น ขุท ถาย เจ้า ฟ้า แท้. 34 เม่ ณ้าม ฮาท นี้ จึ้ ทอด ตา ฉี่จึง แข้ว แท่จึง เขจึง จึ้ ขึ้จึง ท่า เขจึง เมจึง เจ็น เน ณ่า เข็ด. 35 เม่ แต่น ฝ ไฉ้จึง ไข นั้น ชี้ ท่าน เจ้า เขา ชี้จึง ปอท ฝ จึ้ ป่าว ท่ ไฉ้จึง ไข นั้น เขา จึ้ เอา ฝ เจ็ป ป่ จึ้ ย มา ทา

ท่านเจ้า. 36 เราแต่ง ท่านเจ้าคุ้อยสะเจ้ายังไร ข้าว่าจะนั่งเข้าชิ ท่านเจ้า ก็ได้ขึ้ เม่ตุ้ใดได้
นั่นแข้วก็ถ้ เหมัด.

มัด ทาย 15

ทิดวอดจุ้นมาแต่เม่ขาดขาดเจ้า

1 เจ้นั้น พัด สะหนาขี้ ณาย แท่ดพัดได้ขอนวอดแต่ดา มาแต่เมดเขี้ยุ ณา เข้ม มา ทา
ท่านเจ้า จุ้ดถามว่า, 2 เขี้นจ้ดข่าม ใจ้ท่านเจ้า จั่ด เข่า หนี้ดความขอนจุ้นมา แต่เม่ขาด
ขาดเจ้า, เพ่ว่าเจ้าจุ้ทินเก้าเขาเข่าจ่ายมั.

3 ท่านเจ้า ตอบเขาว่า, เกดใดพัด ท่านจั่ดขึ้นขาดทาดคุ้อยความเจ้าหน้าบอนขอน ก็
ข้อนพัดท่านเขีด ท่อยขายดทาดเม่ขาดขาดเจ้า จุ้นที่ทนมา นั้น. 4 เพ่เจ้าหน้าบอนว่า ให้
ดอทเหนี้พี่แม่เจ้า, ตุ้ใดดูด่าดพี่ แม่เจ้า ตุ้นั้นมีให้ดขอดตาย. 5 ด่าดพัดท่านขึ้นความ
บอนขอนนั้นว่า, ตุ้ใดมีเดู่ใดจุ้คุ้อย เดอ้าดเอ๊มได้ เดู่ดนั้นก็ดาดไว้ เจ้าหน้าแข้ว. 6 ตุ้
นั้นเข่าจุ้ดอทเหนี้พี่แม่เจ้า เกดนั้นถ้พัดท่านได้ขึ้นขาดทาดคุ้อยความเจ้าหน้าบอนขอน
เพ่พัดท่านได้เขีด ท่อยขายดทาดเม่ขาดขาดเจ้า จุ้นที่ทนมา นั้น. 7 โอ้ ! สะหนา ณี่ใจ้งาน
ท่านเอ๊ณาขาได้จุ้นความ จ๊ทพัดท่านไว้แข้วว่า:

8 เขี้นโพ่เมดนี้เหนี้หน้า ตา เขา ที่ความขาทเว้า
ทาทว่าใจ้เขาถ้ตุ้ทุ้ทท่าดเขา
9 เขาโหว้เขาเข่ามีค่าจ้ด เพ่เขาเอาทิดวอดสะ
มาขึ้นว่าเขี้นความเขาบอนขอน.

แนวเขีด ให้ตุ้สะอ่ายใจ้งาน

10 แข้วเจ้าเขีณุ่แกนทเขี้นโพ่มา เว้าทีปเขาว่า หนี้ดแข้วให้เก้าโผทในใจ้.
11เข่าแม่นอนเก้าโปทดด โขปนั้นจุ้เขีดให้ตุ้สะอ่ายใจ้งาน ทาทอนออทมาแต่โขปนั้น
เขีดให้ตุ้สะอ่ายใจ้งาน. 12 เจ้นั้นข่ามใจ้ท่านเจ้าจุ้ดถามว่า, ท่านเจ้าเขุ้แข้วเข่า ?
เม่พัดสะหนาขี้ณายได้ในความเว้านั้นก็ จ๊ใจ้. 13 ท่านเจ้า ตอบเขาว่า, ตุ่ทโม้ พี่เขาตุ้

เมื่อพี่น้องพวกเขาได้ยินได้ยินโดยทั่ว นั้นก็ตื่นโดยทั่ว. 14 มีทั้งเที่ยงคืน, เขาเป็นสี่อย่างทางสี่ทาง ของเขา, ว่าทางทะเลสี่ทางของเขาเห็นจะต้องตื่นโดยทั่ว. 15 ท่านเปโตรจึงถามท่านเจ้าว่า, ข้าท่านเจ้าแท้ความลำบากนี้ ให้พี่ชายนี้ของพี่แล้ว.

16 เจ้าเยซูตอบเขาว่า, พี่ท่านยังเป็นโมฆในใจอีกหรือ? 17 พี่ท่านเข้าใจเป็นดีอีกหรือ? อนึ่งใดเนื้อใดที่ลงในปากนั้นมีแต่ลงไปในท้อง. 18 ทางว่าอนึ่งออกนั้นมาจากใจมา, อนึ่งนั้นก็เชื่อให้ผู้สอดใจจาน. 19 เพราะว่าความชั่วทั้งปวงอยู่ในใจ, จิตคิดฆ่าคน, จิตล้นผิดกันกับชู้ชาย, จิตขโมย, แข้วพาแต่จิตดูถูกทางปากสอนนั้น ออกนั้นมาจากใจมา. 20 พี่จิตนี้ก็เชื่อให้ผู้สอดใจจาน ทางเจ้ากินเนื้อเข้าเข้าจะยังมีท่อนนั้น เข้าใจเชื่อให้ผู้สอดใจจาน.

ผู้ที่เมื่อทานอานเจ้าเยซู

21 เจ้าเยซูได้ออกจากข้อนนั้น เนื้อใจแดนเมื่อที่ใจแต่เมื่อโดน. 22 มีผู้ที่ลสทานอาน มาแต่ใต้ใจนั้น, ใช้ให้ท่านเจ้าว่า, ดูท่านเจ้าบุตรท่านดาวิดจงแพ้ผู้นี้ของแด่, บุตรที่ผู้นี้ของปางมีนี่ใจทาง, เพราะว่าผีทางเนื้อเห็นมามาน. 23 ท่านเจ้าเข้าใจตอบที่นั้นจนความ, แข้วข้ามใช้ท่านเจ้าถามความว่า, จงท่านเจ้าของมนเม่จะเพราะว่ามนแนกให้มาท่อยเขา. 24 ท่านเจ้าตอบว่า, เขาเข้าใจถูกใช้มาทาผู้ใด, มีที่มาทาผู้ใดจี่จะใจแข้วนั้นคือแม่นพนสอนาเอ็น.

25 ผู้ที่มนใจมาถามความขุ่นท่านเจ้าว่า, จงช่อยผู้นี้ของแด่. 26 เจ้าเยซูตอบว่าเข้าดีเอาเด็กบุตรกินดีมให้หมากิน. 27 ผู้ที่นั้นถามความตอบว่า, ดูท่านเจ้าความนั้นแม่นแท้ก็, หมาคือเรียกกินเด็กโตทั่วพานเนื้อเจ้ามน. 28 แข้วเจ้าเยซูตอบผู้ที่นั้นว่า เจ้าคือเด็กถามาก, ให้มนเป็นขาดก็ทอดความเจ้าเด็กนี้ แต่นั้นมาบุตรที่มนคือก็. 29 เจ้าเยซูได้ออกจากข้อนนั้น จึงถึงมหอดวาจีเจ้าใจ, แข้วนั้นพูเม่ทากนั่งขึ้น. 30 เป็นโพ่ได้มาทาท่านเจ้า, เขาเอาสนาท้าน สตาของ, สแนนนาเอด สเป็นได้แต่ทางสจะได้เป็นแนวอื่นมาวางไว้แคมทินเจ้าเยซู, ท่านเจ้าคือปั่นจะให้เขาก็. 31 จาวแดนสนั้นเป็นทางใจทาง, เมเห็นสเป็นได้ปากได้, สแนนนาเอดก็, ส

มัด ทาย 15

ณา ห้าน ต่าง ได้, ส ตา ปอด เห็น ทุ่ง, แข้ว เหา ได้ เอา ทน ห้อง ตู เจ้า ฟ้าฟน ส อิ ณา ขาเอ็น.

เจ้า เชื้ ณุ ขึ้ง เฟ้ เณ้า ฆี่ ฟน ส

32 เจ้า เชื้ ณุ ได้ แณท ข่าม ใช้ มาเว้า ว่า, เทา อิ่น ดุ มี่ แสน ส นี้, เฟ่ ว่า เหา ชุ่ ท่อย เทา ได้ ขาม มี้ แข้ว เป่า มิ ห้ง ให้ เหา ทิน, เทา เป่า แอ่ ให้ เหา ศัน เม่ เช้ เหา ตู้ง เป่า ได้ ทิน เณ้า, เฟ่ ช้าน เหา เมย อิด อ่อน ทาง ทาง. 33 ฟัง ข่าม ใช้ ฉาย ความ ตอง ท่าน เจ้า ว่า ชุ่ ทาง โดง ทาง ป่า แนว นี้ ฉิ ให้ ฟัง สุ้ ณ้อย ห่าว เช่ง ทิน ท่า ใด ให้ พี แสน นี้ ทิน. 34 เจ้า เชื้ ณุ ฉาม เหา ว่า, ฟัง เจ้า มิ เณ้า ฐี่ ทิ้ ต่อน ? เหา ฉาย ความ ตอง ว่า มิ เจ็ด ต่อน แท่ง ปา น้อย หอง หาม โต. 35 เช้ น้น เจ้า เชื้ ณุ ปอท เหา ให้ นี่ง โขง. 36 แข้ว เอา เจ็ด ต่อน เณ้า ฐี่ แท่ง ปา น้น มา ห้ ท่าว ความ ได้ ช้อน เจ้า ฟ้า, แข้ว ปิด ออท ช่าย ให้ ข่าม ใช้, ข่าม ใช้ ศี้ ช่าย ให้ แสน เช็น โฟ่ น้น เหา ฉู่ ส ทิน อิ่ม เฒ็ด. 37 ต่อน เข็ท ต่อน น้อย เณ ทิน น้น เท็ง ได้ เต็ม เจ็ด ปุง. 38 แสน ส ทิน น้น มิ สุ้ ฉาย ฆี่ ฟน ส, เป่า ได้ นั่ง สุ้ ตู้ง แท่ง เข็ท น้อย. 39 เม่ เจ้า เชื้ ณุ ได้ ปอท เหา ฑ่า แข้ว ท่าน เจ้า ได้ เณ้า เท ไป ทาง แดน เมง มาฐา ดาน.

มัด ทาย 16

แด่ ห้ เจ้า เชื้ ณุ เชื้ด วัท ทาท ฐาน

1 แสน ส ฟา ขิ ณาย แท่ง แสน ณา ดุ ทาย ได้ มาจี้ ใจ ท่าน เจ้า, แด่ ห้ ให้ ท่าน เจ้า เชื้ด ทาท วัท ถั้ม แนว ญ มา แต่ เมง ฟ้า ชื้น ฟาน ให้ เหา เห็น. 2 ทาท ท่าน เจ้า ตอง ว่า, ศี มา ฟัง ท่าน เฐ้ย เว้า ว่า, มี้ นี้ ฟ้า ฆี้ง ใจ เฟ่ ฟ้า เทง แดง. 3 ต้น เช้า ฟัง เจ้า ว่า, มี้ นี้ ฟ้า ฉิ โสน ฉิ โขม เฟ่ ว่า ฟ้า แดง แท่ง มัด มะ. ฟัง เจ้า เง็ง ท้อง ฟ้า ศี้ ทุ้ ว่า ฆี้ง ใจ แนว ใด แข้ว ทาท ฟัง เจ้า เป่า ทุ้ ความ ทาท ฐาน ปาง เข้ย ต่ ปาง เข้ย ได้. 4 ปาง เข้ย ส ท้าย อ่ะย ฑี่ ใจ จาน ต่ เจ้า ฟ้า แอ่ ทุ้ เห็น วัท ทาท ถั้ม, ทาท เป่า ได้ เชื้ด ให้ เหา ทุ้ เห็น มิ ท่ ความ ทาท ถั้ม ท่าน โฮ นา น้น แข้ว ท่าน เจ้า ศี้ ฟ่าย ห้ เหา.

เช้ แป้ง ส ฟา ขิ ณาย แท่ง ส ณา ขุ ทาย

5 เม่ แสน ข่าม ใช้ ได้ ณ้าม สาท นี้ ไป เฟ้ง ใน แข้ว, เหา ข้ม เอา เณ้า ฐี่ ไป ทอ่ย. 6 เจ้า

เสียญได้ บอก เรา ว่า, ให้ สอง ตั้ง แท่ง เงิน เข้า แข็ง แดน ฟา ขึ้ น ฝาย แท่ง แดน ฝา ดู ทาย ให้ ก็. 7 แดน ข่าม ใช้ ลี้ ใช หนี ว่า, เป็น ข้อน พี่ เขา เข่า ได้ เอา เน้า ขึ้ มา ท่อย.

8 ทาท เจ้า เสียญ ทู ความ เรา ใช้ หนี จึ่ง เว้า ว่า, โอ ! พี่ ตู้ เอ๋ น้อย เอ๋ย เป็น แนว ใด พี่ เจ้า จึ่ง ใช้ ใช หนี ทอด อัท เข่า ได้ เอา เน้า ขึ้ มาท่อย. 9 พี่ ท่าน ตู้ เข่า ทู แท่ง เข่า ขึ้ อ่า ? อน เน้า ขึ้ ท้า ต่อน ขึ้ ท้า ฟน ฝ นั้น พี่ เจ้า เท็ง ได้ ทิ้ ปู. 10 เน้า ขึ้ เจ็ด ต่อน ขึ้ ฉี่ ฟน ฝ พี่ ท่าน เท็ง ได้ ทิ้ ปู. 11 เป็น แนว ใด พี่ เจ้า จึ่ง เข่า ทู เขา เข่า ได้ เว้า ทั้ง พี่ เจ้า ทอด เน้า ขึ้ ทาท บอก ให้ สอง ตั้ง เข้า แข็ง แดน ฟา ขึ้ ฝาย แท่ง แดน ฝา ดู ทาย.

12 แดน ข่าม ใช้ ลี้ เน้า โฟก ใน ใจ แข้ว ว่า, ท่าน เจ้า เข่า ได้ บอก เรา ให้ สอง ตั้ง เข้า แข็ง ท่า ใด, ให้ สอง ตั้ ความ แดน ฟา ขึ้ ฝาย แท่ง แดน ฝา ดู ทาย บอก ขอน.

ท่าน เป็ โต ว่า เจ้า เสียญ เป็น เจ้า วา ขิด

13 เจ้า เสียญ ได้ เน้า โป แดน เมง ทาย ฝา ฟั ฉี้ ขึ้ บอย, ท่าน เจ้า ได้ ถาม ข่าม ใช้ ว่า, ฝ เท็ง ทาย โท หนี ว่า ขุท ถาย ฝ แม่น ตู้ ใด? เรา ถาย ความ ตอบ ว่า. 14 ตู้ ฝาน ฝ ว่า แม่น โซ หนี ขึ้ บ ทิด, ฝาน ฝ ว่า ท่าน เอ๊ ขึ้ ซา, ทาท ฝ อื่น เว้า ใฟ่ ว่า เป็น ท่าน เทิม ซา, ท้ ว่า เป็น ตู้ ญ โฟก ฝ ข่าว ความ เจ้า ฟ้า. 15 ท่าน เจ้า จึ่ง ถาม เรา ว่า, แข้ว พี่ ท่าน เข้ ว่า เขา เป็น ใด ? 16 ฉี้ โมน เป็ โต ถาย ความ ตอบ ว่า, ท่าน เป็น เจ้า วา ขิด ขุท ถาย เจ้า ฟ้า ตู้ ตู ตุ่ เข้ ซ ตู้.

17 เจ้า เสียญ เว้า ทั้ง เป็ โต ว่า, ฉี้ โมน ขา ขา โซ นา เอ๋ย, ท่าน ลี้ เมง ใจ, เฟ่ ว่า ความ นี้ เข่า แม่น ฝ เมง ขุม บอก ท่าน ท่า ใด, ทาท แม่น เจ้า พี่ เขา ตู้ เมง ฟ้า ฮิน ฟาน บอก ให้ ทู. 18 ทาง เขา, เขา บอก ท่าน ว่า ท่าน แม่น เป็ โต, เป็น เณง ต่อน ด่าน, เขา ถู ที่ เขน โต้ เขา ณอง เขา นั้น ใช่ เท็ง ต่อน ด่าน นั้น แข้ว อัท ทาย ถู เข่า มา แพ้ เขน โต้ เขา ได้. 19 เขา ถู ข่าว ฉี้ ฉ่ วา เมง ฮิน ฟาน ให้ ท่าน, ท่าน ถู ท้าม อน ใด ตู้ เมง ขุม อน นั้น ลี้ ถู ท้าม ตู้ เมง ฟ้า ฮิน ฟาน. อน ใด ท่าน ถู ให้ ตู้ เมง ขุม อน นั้น ลี้ ถู ให้ ตู้ เมง ฟ้า ฮิน ฟาน.

20 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ท้าม ข่าม ใช้ ว่า, เข่า ให้ บอก ตู้ ใด ว่า ท่าน เจ้า เป็น เจ้า วา ขิด.

เจ้า เสียญ เว้า ทอด อัท ทาย เจ้า มี่

21 เอ๋ นั้น เจ้า เสียญ ได้ ที่ โทท บอก ข่าม ใช้ ว่า, ท่าน เจ้า ถู โป เมง เสียญ ฉี้ ฝา เข้ ม ถู ถู ขาง

มัด ทาย 16

มี คนใจ ทาย แนว หนึ่งแสน ตุ้ เจ้าสาแท่ แสน เม็ แต่ แสน โณ่ วอท ขอน 3อ6, เขา ได้ ถ้า ท่าน เจ้า ร้ โด้ ขาม มี้ ท่าน เจ้า ได้ ล้น เป็น สา. 22 ท่าน เป็ โต ทาท เอา ท่าน เจ้า โป่, แข้ว โด้ ห้าม ท่านเจ้า ว่า, ตู้ต ท่าน เจ้า ฟ้า, ร้ ท่าน โด้ ความ อิ่น ดุ วัท นี้ ได้ เข่า เป็น กั้น ทั่ง ท่าน เจ้า ร้ท เท่. 23 เจ้า เสี ญ โด้ ปั่น ฟ้า โป่ ทา ท่าน เป็ โต เว้า ว่า, ซ้ ข้าย ณ่า ตาน เอ้ย ให้ พ่าย ร้ เขา เจ้า เป็น ทาต ณวาต ห้น เขา เพ่ว่า เจ้า หนี้ เณต สาม ขุม, เข่า หนี้ เณต เจ้า ฟ้า.

24 เจ้ นั้น เจ้า เสี ญ วอท ข่าม ใจ้ ท่าน เจ้า ว่า, ตู้ ใด มี ใจ มา ท่อย เขา, ใท ตู้ นั้น ขั่ม ขตต ทาต เจ้า ร้, แข้ว แวท โม้ วา แสน เจ้า มา ท่อย เขา. 25 เพ่ว่า ตู้ ใด แอ่ ตุ่อย ตุ่ เข่ย เจ้า ให้ ณ่อย ร้ ขาง ไน้ย ตู้ นั้น ได้ ร้ ตุ่ เข่ย ทาท ตู้ ใด ได้ ร้ ตุ่ เข่ย เพ่ พ เท เอา เขา ตู้ นั้น ล้ ได้ ณ่อย ร้ ขาง ไน้ย. 26 ว่า ทาท ตู้ ใด โด้ เตุ่ต ณอต เท็ต ท่า เขต ขุม นี้ เพ็ด, ทาท ได้ ร้ ตุ่ เข่ย แท้ เจ้า นั้น ตู้ นั้น ได้ โด้ ถ้ ร้ต ออท มา, ข้ ว่า ตู้ นั้น ได้ เอา เตุ่ต อน ใด โป่ แขท เอา ตุ่ เข่ย แท้ เจ้า ล้น มา. 27 เพ่ว่า ขุท ตาย สา ได้ มา ใน ความ ทุ่ต หน้า มา ตา เจ้า พี่ พ้อม ทั่ง พ้ต แตน เจ้า ฟ้า, เม เจ้ นั้น เจ้า ฟ้า ได้ ให้ เตุ่ เม็ต ใจ ตู่ สา ท่อย ขตต ใด มน โด้ เสี ด โว้. 28 เขา วอท พ้ต ท่านความ นี่ว่า, แสน สาย ชั่ น นี้ มี ณาน สา ได้ เข่า ตาย ห้น ว่า เขา โด้ เห็น ขุท ตาย สา โด้ มา เป็น ปจ.

มัด ทาย 17

หม้า ตา มี่ ล้ต เจ้า เสี ญ ทุ่ต เท่

1 โทท มี้ ทุต เจ้า เสี ญ โด้ เอา ท่าน เป็ โต, ขา โท โป แท่ต โช่ ทน น้อต ตาย ขา โท โป นั้น พุ ขุต ทาท โป ชุ่. 2 แข้ว มี่ ล้ต หน้า ตา เจ้า เสี ญ ปั่น โป ที่ หน้า เขา, หน้า ท่าน เจ้า แวท แขต ตา เว็น ข่อต, ข้ขต เข้ ท่าน เจ้า ล้ ด่อน ใข. 3 แข้ว ข่าม ใจ้ เห็ต ขาม เห็น ท่านโม เณ็, เอ็ ข้ ขา โอ้ โท ทั่ง เจ้า เสี ญ. 4 ท่าน เป็ โต ตาย ความ ขุ่ เจ้า เสี ญ ว่า, ตู้ต ขุท เจ้า ฟ้า, พ้ต ตู้ ณ้อย ชุ่ นี้ ล้ ถ้. ว่า ท่าน เจ้า ทาท ใจ ใด่ มอน ตู้ ณ้อย ได้ ท้ต ท ทั้น ขาม ดาต ชุ่ ข่อน นี้, ให้ ท่าน เจ้า ดาต ณ, ให้ ท่านโม เณ็ ดาต ณ, ให้ ท่าน เอ็ ข้ ขา ดาต ณ. 5 เม่ ท่าน เป็ โต เว้า ทุต เข่า เข้ ขุด ความ ล้ มี ชั่ต ฉ้า มา โป่ท เขา โว้, มี เขต ออท มา แต่ ฉ้า นั้น ว่า, ท่าน ตู้ นี้ ถ เป็น ขุท เขา ทท, ขตต ทาต นั้น แม่น ใจ เขา ทาย ให้ พ้ต ความ ท่าน เน.

6 แสน ข่าม ใจ้ เม่ โด้ ใน เณต นั้น ล้ ชั่ น ทาย แข้ว ให้ ม ทต โขต ถ้น. 7 เจ้า เสี ญ มา ทิด

เหาเว้า ว่า เอา ทน ตั่น นั้น เป่า ให้ ข้าน. 8 เม่ เหา แหน หน้า นั้น แข้ว ศี้ เป่า เห็น สู้ ใด, เห็น ที่
เจ้า เชี้ญ สู้ ถ้ว. 9 เม่ เหา ทาง โบง พุ มา น้น เจ้า เชี้ญ ปอท เหา ว่า, อน พัง ท่านใหญ เห็น น้น
ต่า ได้ ปอท ใส, ท้น ว่า บุท ฉาย ฆ ได้ ตาย ศัน มา. 10 แสน ข่าม ใจ้ ได้ ฉาย ความ ฆุ่ ท่าน
เจ้า ว่า, ว่า หาท แนว น้น แสน ฒ แง เหาเรีย เว้า ว่า ท่านเอ็ ขิ ชา ฉิ มา ท่อน.

11ท่าน่ เจ้า ปอท เหา ว่า แม่น ถ, เอ็ ขิ ชาฉิ มา ท่อน, ฉิ เชือด ให้ ฉุ่ อน หน ฆิ่ง ถิ เณง เท่า.
12เทา ปอท พัง ท่าน ว่า, เอ็ ขิ ชา น้น ได้ มา แข้ว หาท เหา เป่า ทู้ ท่าน เหา จิ่ง ได้ เชือด ท้าย
ให้ ท่าน ตาม ใจ มัท, บุท ฉาย ฆ ศี้ ฉิ ฉี้ โณ้ ปาง มี่ เณง น้น แปท ทน. 13 แข้ว ข่าม ใจ้ จิ่ง
เน้า โฒท ใน ใจ ว่า, ท่าน เจ้า ได้ เว้า ทัง เหา ทอด วัท ท่าน โย ทน ปัง ติด.

เจ้า เชี้ญ ฆัง สิ ท้ เมา ออท ฆ เถ็ท น้อย

14 เม่ เจ้า เชี้ญ แท่ง ข่าม ใจ้ หาม ฆ ได้ มา ทอด เชื้น ไพ่ แข้ว, มิ สู้ ฉาย ญ มา หา ท่าน เจ้า
เท้า เณ่า โบง ตี่ หน้า ฉาย ความ ว่า. 15 ฉิ่ง ท่าน เจ้า ฆ ทัท แพง อิ่น ถุ บุท ฉาย สู้ ณ้อย แถ่
นา, เพ่ ว่า มน เป็น ป้า ฒุ ปาง มี่ ณี่ ใจ ทาย, มน โตท ใฆ่ นี้ ใฆ่ ไฒ ทาย เท่ แข้ว. 16 สู้ ณ้อย
ศี้ ได้ เอา บุท มา หา ข่าม ใจ้ ท่าน เจ้า แข้ว, หาทเหา เป่า ฉ่อย ได้. 17 เจ้า เชี้ญ ตอง ว่า, โอ่
! ฆ ปาง นี้ สู้ เป่า เฉ่ เอ็ย เทา ฉิ ฉี้ อัด ใจ โจม ทัง พัง เจ้า เห็ง ที่ ใด, ให้ เอา มน มา หา เทา
ป่อน นี้. 18 เจ้า เชี้ญ ได้ ฆัง สิ ท้าย น้น แข้ว สิ ศี้ ฟ่าย ออท ไป, แต่ น้น มา เถ็ท น้อย น้น ศี้ ถิ.

19 บุน มา แสน ข่าม ใจ้ เน้า มา หา เจ้า เชี้ญ ฉิ่ง ฉาม ว่า, เพ่ แนว ใด พัง สู้ ณ้อย จิ่ง
เป่า ฆัง สิ น้น ออท ได้. 20 เจ้า เชี้ญ ตอง เหา ว่า, เพ่ พัง เจ้า เฉ่ น้อย, เทา ปอท เจ้า ความ
ณี่ ว่า, ว่า หาท พัง ท่าน เฉ่ ที่ แท่น สัท ทาด ญ, พัง ท่าน ฉิ ปอท พุ นี้ ต้าย ออท ฆ ป่อน นี้ ไป
ฮุ่ ป่อน น้น ศี้ ฉิ ไป, เป่า มิ อน ใด เจ้า เชือด เป่า ได้. 21 สิ แนว นี้ เป่า เรีย ฆัง ออท มิ ที่ แถ่ ฆ
แท่ง อัด ทิน เน้า แนว อื่น เชือด เป่า ได้. 22 เฉ เจ้า เชี้ญ ญุม ทัง แสน ข่าม ใจ้ หนึ่ง ติ้ง ฐา ขิ เข้
ท่าน่ เจ้า ได้ ปอท เหา ว่า, บุท ฉาย ฆ ฉี้ ชาว ให้ มี ฆ. 23 เหา ฉิ น้า ท่าน เจ้า ฆ, เม่ ได้ หาม มี้
ท่าน่ เจ้า ฉิ ศัน เป็น ฆ แสน ข่าม ใจ้ มิ ความ โทท วะน ทาย.

วัท ออท เง็น ฉ่อย เทน ไหว้ เทา

24 มา ทอด เมง ทา เป็ นา อุม แข้ว, มิ แสน เท็ง เง็น ฉ่อย เทน ไหว้ เทา มา หา ท่าน เป็

มัด ทาย 17

โต แข้ว ถาม ว่า, ใณพ้ง ท่าน เข้า ข้ เล็น ต่อย เขน ใช้ เขา อา ? 25 ท่าน เข้ โต ตอบ ว่า ข้ เม่ ท่าน เข้ โต เล้า ใป ทใง เขน, เจ้า เข้ ญใด้ เว้า นั้น ท่อน ท่าน ถาม ว่า, นี้ โมน เอ้ย, เจ้า ขึ้ แนว ใด, ปใ เวย เท็ป ทิวย แท่ง เล็น ค่า วัท ขึ้ง ฉุ ใด ขึ้ง ขุท ถาย เจ้า ข้ ว่า เท็ป ขึ้ง เขีน ใพ่ ทใงแต่น ลิน นั้น. 26 ท่าน เข้ โต ถาย ความ ตอบ ว่า, เวย เท็ป ขึ้ง เขีน ใพ่ ทใง แต่น ลิน เจ้า เข้ ญใจ้ เว้า ว่า แนว นั้น ฉุ เขีน ขุท ถาย เข้า ใจ้ ข้. 27 ทาท เพ่ เข้า ให้ เขา ข้ ใจ, ให้ ท่าน ใป ทุท เขีด ฉุ นี้ เขี้ เม่ ใด้ ปา โต แท่ แขวท ให้ ใาท ใขป มน ออท แข้ว ฉิ เท็น เล็น ข้าว ข ท่าน จี้ เอา ใป ต่อย เขน ใช้ เขา ให้ เขา เท็ง ขอ.

มัด ทาย 18

ใด เขีน ใหญ่ ขุด

1 เม่ เจ้ นั้น แต่น ข่าม ใจ้ มา ทา เจ้า เข้ ญ ถาย ความ ถามว่า, ใด เขีน ใหญ่ ขึ้ง เม ฟ้า ขึ้น ฟาน. 2 เจ้า เข้ ญใด้ แต่ท เด็ท น้อย ฉุ ข มา ขึ้น ฉุ ทาง เขา แข้ว เว้า ว่า, 3 เขา ปอท พ้ง ท่าน ความ นี้ ว่า, ว่า ทาท เข้า ขึ้น ใจ มา เขีนเต็ง เด็ท น้อย ท่าน ฉิ เข้า ใด้ เล้า เม ฟ้า ขึ้น ฟาน ข้ท เท่. 4 เพ่ เต็ง นั้น ว่าฉุ ใดทาท ท่าน ใจ ใขง เขีน เต็ง เด็ท น้อย ฉุ นี้, ฉุ นั้น ถ เขีน ใหญ่ ขึ้ง เม ฟ้า ขึ้น ฟาน. 5 ว่าฉุ ใด ฉิ ขึ้น เอา เด็ท น้อย ฉุ ข แนว นี้ ใว้ ใน ชื่ เขา, ฉุ นั้น ค้ ขึ้น เอา เขา.

แนว ฟา เขีด ให้ ปาป ใน้ย

6 ว่า ใด เขีด ให้ เด็ท น้อย ฉุ ข ทใง พ้ง เด็ท น้อย ฉุ เจ่ เขา นั้น เขีด ปาป ใน้ย, แขน แต่ เอา ท้อน ด่าน ใหญ่ ทุ่ย เล้า นั้น ฉุท แต่วน ค ใจ้ม ใขง นี้ เขี้ ข้ ค้ ถ ท่อน. 7 วัท ท้าย ขึ้ง เม ขุม นี้ ค้ ข้อน เขีดปาป ใน้ย วัท ปาป ใน้ย นั้น ค้ เขีน ลั้น เข่ง เข้ ทาท ขาง ท้าย ฉิ โทท ใช่ ฉุ เขีด ฉิด นั้น. 8 ว่า ทาท ทิน มั เจ้า เขีด ให้ เจ้า ปาป ใน้ย ให้ ตด ฉุ้ม ข้, ฉิ เล้า มี ต่ใ เข่ย ทิน มั ทุด ค้ ถ เถ ถ ข้ ต่ใเข่ย มี ทิน มั เท็ง ขอ ทาท ฉุ้ ฉุ้ม ใช่ ข่อน ใพ ใพ้ ถาดเข่ย เข้า ทุ ฟอด. 9 ว่าทาท ตา เจ้า เขีด ให้ เจ้า ปาป ใน้ย ให้ ต่ใดฉุ้ม ข้ ฉิเล้า มี ต่ใ เข่ย ตา ถ้อ ถ เถ ข้ มี ขอ ตา, ทาท ฉุ้ ฉุ้ม ใขง ใช่ แป้อ ใพ ข่อน ปาป ใน้ย ใช้ อิ อาย.

โต ชื่ ใหญ่ พ้ง

10 ดู ให้ ถือ ทู่า ได้ ดู เด่าย เล็ก น้อย ดู ใด, เพ่ว่า เขา วอก พ้ง ท่าน ว่า แดน พ้ง เขา ดู เมง
ฟ้า ขึน ฟาน ได้ เด้า เง้ง เง้ง ที่ ฟ้า เจ้า พี่ เขา ดู ดู เมง ฟ้า ขึน ฟาน. 11 เพ่ว่า ขุท ดาย ฮ ได้
มา ด่อย ดู ฮ์ ได้ น้น ให้ น่อย ขุ่ ขาง ถือ. 12 พ้ง ท่าน ฟ้ แนว ใด ดู ฮ มี ขี่ ข้อย โต, โต ฮ ได้
โทง พ้ง ได้ ดู น้น ถือ เข่า วาง พ้ง ขี่ เท้า ฮ้ง เท้า โต ได้ ดู พู แข้ว ได้ ข่าว เอา โต โทง พ้ง ได้ น้น
อา. 13 เขา วอก พ้ง ท่าน ความ นี่, ว่า ทาท พี้ โต ขี่ ฮ์ น้น มน ลี้ มี ความ ม่ ใน เมง ทาย เน
พ้ง ขี่ เท้า ฮ้ง เท้า โต เข่า ฮ์ น้น. 14 เนง น้น ถ, เจ้า พี่ พ้ง ท่าน ดู ดู เมง ฟ้า ขึน ฟาน, จี้ง
เข่า แอ่ ให้ ดู ใด ทง พ้ง เล็ก น้อย นี้ ฮ์ ได้ ฮ์ ท ฮ.

พี่ น้อง ดู ฉัด เจ้า

15 ว่า พี่ น้อง เจ้า เฮ็ด ฉัด เจ้า ให้ ได้ วอก วัท ฉัด น้น ท้ง พี่ น้อง ที่ ฟ้า ทน ว่า ทาท พี่ น้อง
พ้ง เจ้า ลี้ ได้ พี่ น้อง ลัน มา. 16 ว่า พี่ น้อง น้น ทาท เข่า พ้ง เจ้า ลี้ เอา ดู ฮ ข้ ว่า ของ ฮ ได้
ท่อย ให้ เป็น จี้ง ของ ขาม ฮ, เพ่ว่า ดู่ นอก ความ ดู ท้ เป็น จี้ง ได้. 17 ว่า ทาท พี่ น้อง เข่า พ้ง
แฉน น้น ให้ ได้ วอก เขน โข้ เขา ดู่ ความ ทาท ทู่ เข่า พ้ง ความ เขน โข้ เขา ให้ ท้ ว่า พี่
น้อง น้น เป็น ฮ นอก ความ เจ้า ฟ้า วอก ขอน แท่ง เป็น ฮ เท้ง ทิว ฮ. 18 เขา วอก พ้ง ท่าน
ความ นี่ ว่า, อน ใด พ้ง ท่าน ท้าม ข้ ดู เมง ขุม, อน น้น ลี้ ท้าม ข้ ดู เมง ฟ้า ขึน ฟาน, อน ใด
พ้ง ท่าน ดู ให้ ดู เมง ขุม, อน น้น ได้ ให้ ดู เมง ฟ้า ขึน ฟาน แข้ว. 19 เขา วอก พ้ง ท่าน ที่ม
ใฆ่ ว่า, พ้ง ท่าน ดู เมง ขุม ของ ฮ โฆม ใจ ทน ฮ อน ใด, เจ้า พี่ เขา ดู เมง ฟ้า ขึน ฟาน ลี้ ดู ให้.
20 เพ่ว่า มี ของ ฮ ข้ ว่า ขาม ฮ ญุม ทน เว้า ทอด ดู่ เขา ดู่ ป่อน ใด, เขา ดู ดู่ ท่อย เขา ป่อน น้น.

วัท ข่าง ฉัด ให้ ทน

21 เม่ เด่ น้น ท่าน เป็ โต ดู ดู ขาม ท่าน เจ้า ว่า ดู ดู ท่าน เจ้า ฟ้า, ว่า ทาท พี่ น้อง ดู น้อย ได้
เฮ็ด ฉัด ดู น้อย ทาย เท่, ดู น้อย ดู่ ข่าง ให้ เขา ทิ้ เท่, ข่าง ทอด เจ็ด เท่ อา ? 22 เจ้า เฮ็ ญุ ทอง
ว่า, เขา เข่า ได้ วอก ว่า เจ็ด เท่ ให้ ข่าง ทอด เจ็ด ฮ้ง เท่ โคง เด (490). 23 เพ่ เนง น้น เมง
ฟ้า ขึน ฟาน แง่ท เนง ง่ ดู ฮ แอ่ เง้ง โข้ ฮ เขน เป็น เนี้.
24 เม่ ทาง เง้ง โข้ น้น เขา เอา ดู ฮ
เป็น เนี้ ง่ ฮ้ง ฟน ฟน เง็น ท้าว มา ออก ฟ้า ง่.
25 ดู เป็น เนี้ น้น เข่า มี ฮ ดู ง้ง, ง่ จี้ง วอก
มน นาย เจ้า มี่ เท็ง ท่า ขุท มี แท่ง เด่ง นอง เขา มี น้น มา ง้ง เนี้ ให้ เฆ็ด.
26 ฮ เขน ให้ม

มัด ทาย 18

ทรงจึงเทียนเนาแต่ว่า ดูซึ่งจงสู้ใหญ่ว่าข้างให้สู้น้อยท่อน เมื่อสู้น้อยข่าวมาทาได้จึงว่าให้เพิ่ม. 27 จงสี้อีนดูมนจึงข้างเนี้ให้แข้วป้อยมนจง,

28 เมื่อสเทน สู้นันออกจงพี้คู่วานสู้ยเป็นสเทนท่อยทน ได้เป็นเนี้มนท้อยเพนเงินท้าว, มนจึงปิดปิงสี้สู้นัน แข้วเว้าว่ามีเป็นเนี้ทุนันให้เอามาปีทุ. 29คู่วานสู้นันเทียนเนาว่า ข้างให้น้อยว่าท่อน. เมื่น้อยทาได้แข้วดูปีให้เพิ่ม. 30 ทาทมนเข่าพี้ จึงเอาสู้เป็นเนี้นันจงปิวงเจ้าเทนทุท้นว่ามนดูปีเนี้ให้เพิ่ม. 31 ทาง คู่วานสู้อีนเป็นสเทนท่อยทนเท็นคี้ใน้ใจทุาย จึงได้เอาความจงดุาย่ จงใหญ่. 32 จงจึงแณทเอาสเทนสู้นันมาที่หน้าจง แข้วเว้าว่า, ข้าสอ่ยใจจานเอ่ย เทาได้ข้างเนี้ให้มีเพิ่ม เพ่มีได้แต่ว่าเทา. 33 มีดูอีนดูคู่วานมีเณเทาอีนดูมีเข่าแม่นอ่า. 34 แข้วจงดูพอใหญ่ท้าวเอามนจงปิวงเจ้าเทนทุให้ปาปมี่ณ่ใจท้นปีเนี้เพิ่ม. 35 แนวนันก็, เจ้าพี่เทาซู้เมใฟ้าขันพาน คี้ดูเชิดแนวนันให้พี่ท่านเพิ่มดู่สว่าทาทพี่ท่านเข่าใจท้วางข้างฉิดให้พี่น้อยเจ้า.

มัด ทาย 19

ปอทขอนขงใจดีมี

1 เมื่เจ้าเชิญเว้าความนี้แข้ว, ท่านเจ้าคี้ออกจงปิวจี้ใจ่ขี้เจ้, เณ้าจงกินแดนที่ใจ่ดาวดาทแม่นี้ชีดาเนี้เพี่ใใน้น. 2 เป็นใพ่ได้จงท่อยท่านเจ้า, ท่านเจ้าได้ปั้นจงซู้เจ้งจิวได้เวี้ใจ่ป่อนนันกิเพิ่ม. 3 แต่นสพาขี้ณาชได้เณ้ามาดู้ใจ่ท่านเจ้า ดูาชความดูามว่า, ซู้ดูาชดูวาใมีข้อนวัทใดคี้กิ, ดูแม่นท่อยวอใแท่ใดาเข่า?

4 ท่านเจ้าตอบเขาว่า, พี่ใท่านเข่าได้ดูอา, เจ้าฟ้าได้ขันที่สแท่เมื่ขาใข้าใได้ขันที่ให้มีดูาชแท่ใที่ใ. 5 เจ้าฟ้าได้ถันใจ้ว่า, เพ่เณในันซู้ดูาชจึงใจ้วขาอาขี้เอ็มเจ้าจงท่ใทพนซู้ทีปมีเขาเท็ใขอใทาชเป็นมี่ขสิใถ้วทน. 6 เขาเข่าเป็นขอใแข้ว, จึงเป็นมี่สิใถ้วทน, เณในันเจ้าฟ้าจึงให้เขาซู้ท่อยทนนันก็, ที่าได้เชิดให้สจ้วขาทน. 7 สพาขี้ณาชจึงสันดูามท่านเจ้าใพ่, ว่าเณในันเป็นขใท่านโมเณ็จึงปอทให้เชิดข้วางมี แข้วให้วางได้.

8 ท่านเจ้า ตอบเขาว่า, โมเณีให้แสวงพึ่งท่านวางมีได้ ๆ เพ่ใจพึ่งท่านแท่งาน. แต่
เม่ขางจางเจ้าเข้าเป็นแนวนั้น. 9เขาจอกพึ่ง ท่านว่า, ผู้ใด ๆ วางมีเจ้า อนมีเข้าได้
อื่นคู่ข้าวทั่วผู้ดาวใด แข้วโปเอามีใฟ่ ผู้นั้นค้ำ ผิดขาดอื่นคู่ แท่งผู้ใด เอาแม่ท้าง
แนวนั้นมาเป็นมีค้ำผิดขาดอื่นคู่แวกทน. 10พึ่งข่ามใช้ชี้ดาวความที่ท่านเจ้าว่า, ว่า
ทากขาดสูมีเป็นแนวนั้น. อีกเอาสูเอามีค้ำเข้ามีขาดซ้ง.

11ท่านเจ้าตอบเขาว่า, เข้าแม่นคู่ฝ ๆ เสีดท่อขาดทางนี้ได้ ผู้เจ้าฟ้าให้อัดใจ
โจมที่นั้น. 12เพ่ว่าผู้เป็นเท่ขแท่มี้ออกค้ำมี, ผู้ฝเสีดให้เป็นเท่ขค้ำมี, ผู้เสีดให้เจ้า
เป็นเท่ขเพ่เมงฟ้าขึ้นพานค้ำมี, ใดเสีดท่อขความจอกขอนนี้ได้ ค้ำให้ทั่นเอา. 13เจ้
นั้นเขาได้เอาแสนเด็กน้อขมาทาท่านเจ้า, เพ่ ๆ ให้ท่านเจ้าโจงมีใช่แท่งตอบฟาขขุน
ให้เขา ทากว่าแสนข่ามใช้ได้ท้ามโว้. 14เจ้าเขี้ญได้เว้าว่า ให้ข่อขเด็กน้อขมา ทา
เขา, ๆ่า ท้ามเขาเพ่ว่าเมงฟ้าขึ้นพานเป็นฉองเขา, 15เม่ท่านเจ้าได้โจงมี ใช่เขา
แข้วค้ำได้ออกโปซ้อนนั้น.

ผู้ดาวฟ้อมท่งมี

16ให้เจ้งมีผู้ดาวฟ้อมฝมาดาวความจ่ท่านเจ้าว่า, ๆ้งโณ, ผู้ฝ้อขๆ้เสีดถ้แนว
ใดจี้งๆ้ได้ๆ่ดาดเจ้ง, 17ท่านเจ้าตอบว่าเป็นซ้งท่านดามเขาทอดแนวถ้, ผู้ถ้มี
ท้ผู้ถ้ว, ว่าทากท่านแอ่เฝ้าจ่ๆ่ดเจ้ง, ให้เสีดท่อขความเจ้าฟ้าจอกขอนโว้. 18
ท่านนั้นดามว่าความเจ้าฟ้าจอกขอนฉอดใด, เจ้าเขี้ญตอบว่า, ค้ำแม่นฉอดว่า ๆ่า
ฟ้าฝ, ๆ่าอื่นคู่ข้าดเจ้มีท่าน, ๆ่าจ้ท, ๆ่าท่าวความใช่ผู้เข้าผิด. 19ให้ท้อกแพงอ้าขเอ้มม
เจ้า, แท่งให้ท้อกพี่น้องข้านเมงเณงท้อกมี่เจ้า. 20ผู้ดาวฟ้อมนั้น ดาวความทั่วท่าน
เจ้าว่า, พึ่งความจอกขอนนั้นผู้ฝ้อขได้เสีดท่อขเพ้ด, ผู้ฝ้อขๆ้เสีดอนใดใฟ่.

21เจ้าเขี้ญตอบว่า, ท่านแอ่เป็นฝทู้ผู้ถ้แท้, ให้โปณาขเๆ่งฉองอนท่านมีนั้น
ปนข้าขให้ฝคดนี่ ท่านๆ้ท่งมีผู้เมงฟ้าขึ้นพาน แข้วให้มาท่อขเขา, 22เม่ดาว
ฟ้อมได้ถ้นแนวนั้นค้ำโณ้ใจทาข แข้วออกโป, เพ่เจ้าท่งมีทาข. 23เจ้าเขี้ญได้เว้า
ทั่วข่ามใช้ว่า เขาจอกพึ่งท่านความนี่ว่า ฝท่งมีๆ้เฝ้าเมงฟ้าขึ้นพานค้ำขาททาข.

24 เขา ขอท พัง ท่าน ใหม่ ว่า, โต ขาท ข้า ๆ ขอด ทุ เณิม ทู้ง ดาย เณ ฮ ทั้ง มี ๆ เณ้า เมง ฟ้า ขึ้น ฟาน เจ้า พี่.

25 เม่ ข่าม ใจ้ โด้ ใน แนว นั้น ค้ เป็น ทาท ใจ้ ทาย จั่ง ดาย ความ ว่า, ว่า แนว นั้น ใดๆ ณ้อย โด้. 26 เจ้า เขี้ ญุ โด้ เง้ เขา แข้ว เว้า ว่า, ฮ ข้ เป็น วัท เข้น ข่า เท แทง แท้ ด, ทาท ทาง เจ้า ฟ้า เขี้ด โด้ ๆ่ แนว. 27 แข้ว ท่าน เขี้ โต ดาย ความ ว่า, พัง ๆ้ ณ้อย โด้ วาง ฉ ๆ่ อน ขน ฉั่ง มา ท่อย ท่าน เจ้า, พัง ๆ้ ณ้อย ๆ โด้ ฉ่ง แอ่.

28 เจ้า เขี้ ญุ โด้ เว้า ทั้ง เขา ว่า, เขา ขอท พัง ท่าน ความ นี้ ว่า " ฟั้ง แดน ลิน ใหม่ " เม่ เจ้ ขุท ดาย ฮ โด้ นั่ง ท โฆง อน ทุ่ง เทง นั้น, พัง ท่าน ฉ้ ง ขอ ๆ้ ข่าม ใจ้ มา ท่อย เขา ค้ ๆ โด้ นั่ง ท โฆง ฉ้ ง ขอ ง่อน แต่ง ดา ฉ้ ง ขอ ท้ ฟน ฮ อ ณ่า ขา เอ็น แง ท น. 29 ๆ้ ใด วาง เขน, ข้ ว่า น้อง พี่, ข้ ว่า อ้าย เอ็ม, ข้ ว่า ขุท, ข้ ว่า โฆ นา, เพ่ ให้ ฟ้า ตา เขา, ๆ้ นั่ น ๆ โด้ ตอง ข้อย ท่ แต่ง ๆ โด้ ๆ่ ดาด เข้ ย. 30 ทาท ว่า มี ทาย ๆ้ เป็น โทท ๆ โตท เป็น ง่าย ๆ้ เป็น ง่าย ๆ ทาย เป็น โทท.

ๆ้ เขี้ด วัท ฟั้ง ขน ฟาท อัด

1 เม่ ฟ้า ขึ้น ฟาน แง ท เณ ง พี่ โท เขน ง ออท เขน โง แต่ เจ้า เพ่ โง ข่าว จั้ง ฮ มา เขี้ด วัท ฟั้ง ขน ฟาท อัด เจ้า. 2 เม่ โอ้ แม่น ความ ทน แข้ว, ค้ จั้ง มั้ ง ฟน เง็น ข้าว ง แข้ว ให้ โง เขี้ด วัท ฟั้ง ขน ฟาท อัด เจ้า. 3 เม่ ขอด เท้า เจ้ ต้น เจ้า ท่าน โด้ ออท โง ใหม่, โง พี้ ฮ ฮัน ๆ้ ข้า ฟั้ง ทาง เจ้. 4 ท่าน จั่ง เว้า ทั้ง เขา ว่า, ให้ พี่ น้อง โง เขี้ด วัท ฟั้ง ขน ฟาท อัด ณ้อย แง ท น, ณ้อย ๆ จั้ง พัง พี่ น้อง โฉม เพ็ง โฉม พี แข้ว เขา เอา ทน โง. 5 เม่ ขอด ฉ้ ง ขอ เจ้ ทาง เว็น แต่ ขาม เจ้ ข้าย ฮ ฮ ท่าน ออท โง ข่าว ฮ เณ เท่า ใหม่. 6 ง่าว ท้า เจ้ เท็ง ฮ ท่าน โด้ ออท โง เท่ ง ใหม่, พี้ แดน ง ฮัน ๆ้ จั่ง ดาม เขา ว่า เป็น ฉ จั่ง ฮัน ๆ้ นี้ ข้า? 7 เขา ตอง ว่า เข่า มี ๆ้ ใด จั้ง, ท่าน จั่ง ขอท เขา ว่า, ให้ พี่ น้อง โง เขี้ด วัท ฟั้ง ขน ฟาท อัด ณ้อย เณ ด้ว ทน.

8 เม่ ฮั่ม มา แข้ว, เจ้า ขน ขอท ๆ้ ดุ วัท ว่า, ให้ แณท ฮ เขี้ด วัท มา, แข้ว ให้ ค่า จั้ง เขา แต่ ๆ้ เณ้า วัท ท้า ขุด ท้น ขอด ๆ้ มา ท่อน. 9 เม่ แดน เณ้า วัท ท้า เจ้ เท็ง ฮ นั่ น โด้ ๆ้ ฮ ฟน เง็น

ข้าวสาร. 10 แสนเล็ก เสียดวัทท่อน ลี้หนีว่า ใจได้ทาย เณนั้น. ทาทได้สาฬนเงินข้าวที่ทน. 11เม่ได้เงินแข้วเรา ลี้ เงิม ให้ เจ้าเรนว่า. 12 แสนเล็ก วัท ท้า ขุดได้ เสียดวัทที่ ดุ่ยเจ้ดัว, ท่านลี้ให้เรา ที่ทีงพัง ณ้อย ลุ้เอาใจใฝ่ เสียดวัทนันทตาทแดดเพ็ด มั้. 13 ท่านจึ้งตอง ลุ้สทรงแสนนั้นว่า, พี่น้องเอ้ย น้อยเข่าได้ทินเกิ้มเจ้าท่าใด, เพ่น้อยทีง เจ้าได้เว้าแม่นความทนแข้ว ว่าใจจ้างมั้สาฬนเงินข้าวสาแม่นเข่า ? 14 อนใดเจ็นเงินค่าจ้างเจ้าให้เอาใจ้เวนน, น้อยเขมใจใจ้ให้ ลุ้เล็ก วัท ท้า ขุด ที่ ทีงเจ้า. 15 น้อยแอ่ใช้จ้างเงินน้อยแนวใด ลี้ได้แม่นเข่า, เจ็นจ้างเจ้าจึ้งเห็งแทน เม่เห็นน้อยใจใจ้ก็. 16 เจ้าเสียญจึ้งมัเนความว่า, แนวนั้นก็ ลุ้เจ็นข้าง ใจ้ทางเจ็นโทท, ลุ้เจ็นโทท ใจ้โททเจ็นข้าง

เจ้าเสียญเว้าทอดเว็นทางเจ้าเท่ดุ่ยาม

17 เจ้าเสียญนั้นเม่เมงเสียขุณาเจิ้ม, ท่านเจ้าได้เอาจ้วงของ ลุ้ข่ามใจ้ใจ้ดุ่ทาง เจ้ทางทิวทางนั้นท่านเจ้าได้วอนเรา ว่า. 18 พัง เขาใจ้นั้นใจ้เมงเสียขุณาเจิ้ม แม่นข้อนเรา ใจ้ข้าวขุทดาง ให้แสนโททเม่ แท่งพังได้วอนขอนจอง, แสนนี้ใจ้ใฝ่ ให้ท่านเจ้าเจ้งตาง. 19แข้ว ใจ้ข้าว ให้ ท่างฟนี ให้เรา เว้าจ้ด ขใง ทีงที แท่งตอนดุ่างใจ้ ที่งใม้วาแสนน ทาทว่าขามมั้ ทุ่งท่านเจ้าใจ้ค้นเจ็นท.

ลุ้เจ็นเอ็มจ้จิ้กให้ขุท

20 เจ้นั้นมีท่านเณ็เจ้ดาง เอาขุทดางเท็งของ ท เล้ามา ทาเจ้า เสียญ, ให้มทรใจ้ที่หน้าท่านเจ้า จ้ให้ทิก แพงเรา. 21 เจ้าเสียญจึ้งดามข้าน้นว่า, เจ้าแอ่ได้จ้ง, ข้าจึ้งดางความตองว่าเม่เจ้ท่านเจ้านั้นนึ่งดอง เจ็นข้ง. จ้ท่านเจ้าให้แสงขุทดางเท็งของ ลุ้น้อย นึ่งเพ็งณวา ลุ้ณเพ็งน้างง ลุ้ณ. 22 เจ้าเสียญตองของ ดางนั้นว่า, พังท่านจ้นั้นพัง ท่านเข่าเล้าเฟกในใจ, โททนี้ข่างมีอนเขาใจ้ทินนั้น พังท่านใจ้ทินได้เข่า ? เรา ดางความตองว่า พัง ลุ้น้อยทินได้.

23 ท่านเว้าทีงเรา ว่า, พังท่านใจ้ทินโททนี้ได้แท้, อนใจ้นึ่งเพ็งณวา แท่งเพ็งน้างง เขานั้น เขาเข่ามีแสงให้, เจ้าพี่เขาให้ลุ้ใดลี้แม่นลุ้นั้น. 24 เม่จ้ง ลุ้ข่ามใจ้ได้เงินแนวนั้นแอ่โทงให้น้องพี่เรา. 25 เจ้าเสียญจึ้งแณทเรามาเว้า, พังท่านทุ่งว่า ลุ้โทนดุทรง

มัถ ทาย 20

ต่าง พนี โณ่ม นางเรา แต่ง พัง ผู้ จัท ใหญ่ ลี้ โณ่ง นาง เรา. 26 ทาท ทรง ฆู่ พัง ท่าน เง่า เป็น
แนว นั้น, ว่า ผู้ ใด แต่ เป็น ใหญ่ ทรง ฆู่ พัง ท่าน ผู้ นั้น ลี้ ใช้ พัง ท่าน. 27 แต่ง ผู้ ใด แต่ เป็น
โทท ทรง ฆู่ พัง ท่าน ผู้ นั้น ลี้ เป็น น้อย พัง ท่าน. 28 เณง ยุท ดาย ฆ มา เง่า ให้ ผู้ อื่น ใช้
ขอย ทาท ว่า มา ใช้ เรา แต่ง ลี้ว ร้ ดู่ เรีย เจ้า ให้ เป็น ค่า ไถ่ ฆ แด่น กิน เมง.

เจ้า เสี ญ่ ปั่น ปรี ของ ฆ ตา ปอก

29 เจ้า เสี ญ่ แต่ง พัง ง่าม ใช้ ได้ ออท ไป ร้ เมง เสี ขี โท, เป็น ไพ่ ได้ ไป ทอย ท่าน เจ้า.
30 เจ้ นั้น มี ของ ฆ ตา ปอก นี่ ง ผู้ แคม ทาง, เม่ ได้ ใน ว่า เจ้า เสี ญ่ ทาย มา เรา จี่ ง แณท นั้น
เรง แทง ว่า, ท่าน เจ้า ยุท ท่าน ดา วิด เอ๋ย. ร้ ท่าน เจ้า อื่น ดู พัง ผู้ น้อย แด่ นา. 31 เป็น ไพ่
ท้าม เรา ให้ ท่ม ผู้ ทาท เรา เท่ง แณท เรง แทง นั้น ใหม่, ท่าน เจ้า ยุท ท่าน ดา วิด เอ๋ย.

32 เจ้า เสี ญ่ จี่ ง ซึ่น ผู้ แณท เรา มา ดาม, พัง ท่าน แต่ ให้ เขา ดู่ อย ร้ง. 33 เรา จี่ ง ดาย
ความว่า " ดู่ ง ท่าน ผู้ ใหญ่ " ร้ ดู่ อย เสีด ให้ ตา พัง ผู้ น้อย มั่น เท็น ทู่ ง ได้ แด่ นา. 34 เจ้า เสี
ญ่ อื่น ดู เรา จี่ ง ดู่ เรีย ตาเรา เดู่ นั้น ตาเรา ซึ่น เท็น ทู่ ง, แข้ว เรา ไป ท่อย ท่าน เจ้า.

มัถ ทาย 21

เจ้า เสี ญ่ เณ้า เมง เสี ยุ ณา เข้ม

1 เม่ เจ้า เสี ญ่ แต่ง ง่าม ใช้ ได้ มา จี่ เมง เสี ยุ ณา เข้ม, ทอด ข้าน เป็ด ดาเจ้ พุท ฆาท ที่.
เจ้า เสี ญ่ ปอท ง่าม ใช้ ของ ฆ ไป. 2 ปอท เรา ว่า ให้ เณ้า ไป ทรง ข้าน ซึ่ ที่ หน้า นี้, เจ้า ดู พี้
โทข แม่ ฆ ดุท ซึ่ ทีง ยุท มนี, จี่ ง แท้ จู่ ง มา ให้ เขา. 3 ว่า มี ใดเจ้า ความ ใด ทีง เจ้า ให้ ปอท เรา
ว่า " เจ้า จา ขิด แต่ ได้ " แข้ว เรา ดู ป้อย ให้ มา. 4 วัท นี้ ลี้ เพ่ ให้ เป็น ท่อย ยรง ทาง ซึ่ ป้าว
ความ เจ้า พี้ า ว่า:

5 ให้ ปอท เป็น ไพ่ เมง ณี โอน ว่า
ให้ เข้ง! ปรี พัง ท่าน ดู มา ทา พัง ท่าน
ท่าน เจ้า ซึ่ ใจ อ่อน ทาน ณี่ ข้ น้อย โท ยุท มา
6 ง่าม ใช้ ของ ฆ นั้น ลี้ ไป เสีด ท่อย ความ เจ้า เสี ญ่ ปอท. 7 จี่ ง จู่ ง แม่ ยุท ข้ มา แข้ว แท้

เจ้าเจ้าว่าด เห็นหูมน แข้วท่านเจ้าคี้ นั้นนี่. 8 เสียนโพ่โด้ แท้เจ้าใช มนงุทาน, นานสา
ทด โพ่ด โม้ มา งุทาน. 9แสนสาทู่าน แท่ พ้น หูน หน้าเจ้าเสียญนั้นน โด้ แนท จ้อน ทู ว่า, ให้ มี
ความ ทู่น หน้า มา ตา ทั่ง งุท ท่านด าวิด, โหว้ เขา ท่านเจ้า ตุ้ มา ตาน หน้า เจ้า ฟ้า ให้ ฟ้นชั่น
ฟั่นปี แขนเน้า " โห นนี่นา ที่ จุน จุด " 10 เม่ ท่านเจ้า เน้า โง่ เมน ทุน เสียงุ นา เจ็ม แข้ว
โพ่ เมน เสียน น้อย คี้ ถุ่น ที่น ถาม ทน ว่า, ตุ้ นี้ แม่นใช ?. 11แสนสาตอง ว่า ตุ้ นี้ ด แม่นเสียญ
ตุ้ ว่าว ความ เจ้า ฟ้า มาแต่ เมน นา นาเจ็ด ที่ นุ่ว เจ็.

จ้ง แสน ตุ้ นี้ สานาย ออก จ้ เขน โหว้ เขา

12 เถ้ นั้น เจ้าเสียญโด้ เน้า โง่ ทน เขน โหว้เขา จ้งแสนสานี้ นาย ตุ่ นี้ น เขน โหว้
เขา ออก จ้, นั่ เม พาน ตุ้ แขน เน้น แท่ ง่อน นั่ น ตุ้ นาย โนทท แท จ้. 13 ท่าน เจ้า ง่อก เขา
ว่า, มี ความ จุ้น โว้ นี้ น พ้ง ขาน ฟ้า ว่า, เขน โหว้ เขา นอ เขา จุ้ แนท ว่า " เขน ท่าว โหว้ "
พ้ น จุ ด เสีด จุ้ สาง ท.

14 แสนสาตา ง่อด แท่ สานา ท้าน โด้ เอา ทน มา ทา ท่านเจ้านี้ เขน โหว้ เขา ท่าน
เจ้า โด้ ปั่น ง่ เขา ถ้ เพ็ด. 15 แสน โทท เพ็ แท่ แสน ง่อก จอนจอ แท่ ด า โด้ เห็นวัท ทุาท
ถั้ ม อนเจ้า เสียญเสีด นั้นน แท่ โด้ ใน แสน เด็ท น้อย แนท ตุ่ ทน เขน โหว้ เขา ว่า " โห นนี่นา
" โหว้ เขา งุท ท่านด าวิด เขา คี้ พุด โหญ่. 16 เขา จี้ ถาย ความ ทั่ง ท่านเจ้า ว่า, ท่านเจ้า โด้
ใน แข้ว ท้ เง่า ความ เขา แนท นั้น เจ้า เสียญ ตอง ว่า, เขา โด้ ใน แข้ว, พ้ ท่าน เง่า โด้ ถุ
จ้ท เท่ อ่า ? ความ เจ้า ฟ้า จุ้น โว้ ว่า: เจ้า ฟ้า ให้ ความ จ้อ ทู แท้ ออก พี้ น โขง เด็ท น้อย มา
แท่ เด็ท อ่อน ทู ทิน เนม. 17แข้ว ท่านเจ้า โด้ ออก จ้ เมน โง่ ง้าน เจ็ด ทุา นี้ โด้ นอน ท้น.

ด่า ฟาง ท เด่

18 ที่น เจ้า มา ท่านเจ้า โด้ ตัน เน้า โง่ ทน เมน, เถ้ โง่ นั้น ท่านเจ้า ทอด เน้า ทาย. 19
เม่ ตี่ เห็นท เด่ ง ตุ่ แสม ทาน ท่านเจ้า เน้า โง่ จี้, เม่ เห็น เง่า มี ฟาท มี ที่ ใง ท่านเจ้า จี้ น
เว้า ทั่ง ท เด่ ว่า, เง่ ย มี น ทู่า โด้ ออก ฟาท จ้ท เท่, เถ้ นั้น ท ฟาท เด่ คี้ แท่ว เทุ น โง่ ทั่ง ง่าด.
20 เม่ แสน ง่าม ใจ้ เห็น เน็ น นั้น คี้ ทุาท ใจ้ ทาย, โง่ ทน ว่า, เป็น แนว ใด ท เด่ จี้ น แท่ว โง่ วน
เด่ นั้น.

มัด ทาย 21

21 เจ้า เยซูเว้า ทั้งเขาว่า, เขา ของ พ้ง เจ้าความนี้, ว่า ทาก พ้ง เจ้า เอ่ แท่ง เป่า เท่ง เง
ซ้ง, พ้ง เจ้าอุ เยิด ได้ เณ้ง เขา เยิด ทั้ง ท เล่ นี้, เป่า แม่น ที่ นั้น พ้ง ท่าน ทู้ง อุ ของ ฉ้อม พู นี้
ให้ ทั้ง โจ้ง ใช้ นี้ เจ้ ลี้ อุ เป็น เณ้ง นั้น. 22 ว่า ทาก พ้ง ท่าน เอ่ เม่ เอ่ ท่าว โพ้ ซ้ อน ใด ลี้ อุ ได้.

จั๊ท ล้วน เจ้า เยซูเว้

23 เม่ เจ้า เยซูเว้ ล้น เณ้า โจ้ เขน โพ้ เขา ทง เอ่ ท่าน เจ้า ของ ซอน ซู่ นั้น พ้ง โทท ฟ้
แท่ง ซู่ เอ้า ฮ แท่ โพ่ เมง มา ทา ท่าน เจ้า ถาย ความ ถาม ว่า, ท่าน มี ล้วน อน ใด จั่ง ได้ เยิด
จั๊ท นี้ ใช้ เอา ล้วน นี้ ให้ ท่าน. 24 เจ้า เยซูเว้ ตอง เขา ว่า, เขา อุ ถาม พ้ง เจ้า ความ ฮ ว่า ทาก
พ้ง เจ้า ตอง ได้, เขา ลี้ อุ ของ พ้ง ท่าน ว่า เขา เยิด นี้ ได้ ล้วน อน ใด. 25 จั๊ท โซ่ ทน เยิด ทิด
ปัง ที มา นั้น มา แต่ ท่า ใด? มา แต่ ฮ เมง ขุม ทั้ ว่า มา แต่ เจ้า ฟ้า ? เขา โซ วาน ทน ว่า พ้ง เขา
อุ ตอง มา แต่ เจ้า ฟ้า, มน อุ ถาม เขา เล้ น เป็น แนว ใด จั่ง เป่า เอ่ โซ่ ทน. 26 ว่า พ้ง เขา ตอง
ว่า มา แต่ ฮ เมง ขุม ลี้ ซ้าน เป็น โพ่, เพ่ เป็น โพ่ เอ่ โซ่ ทน เป็น ซู่ ป้าว ความ เจ้า ฟ้า. 27 เขา
จั่ง ตอง เจ้า เยซูเว้ ว่า พ้ง ฉ้อย เป่า ซู่ ท่าน เจ้า จั่ง เว้า ว่า เขา ลี้ อุ เป่า ของ พ้ง เจ้า แป้ท ทน ว่า
เขา เยิด จั๊ท นี้ ซ้อน ล้วน อน ใด.

ความ โท ด้าย น่าย ขุท ถาย ซอง ฮ

28 พ้ง ท่าน ซี่ แนว ใด, ซู่ ฮ มี ขุท ถาย ซอง ฮ, อ้าย โจ้ ของ ขุท ถาย โทท ว่า, ขุท เอ้ย มั้
นี้ โจ้ เยิด จั๊ท ซู่ ซน ฟาท อัด เขา เน้. 29 ซู่ เป็น ขุท ตอง ว่า เป่า โจ้ ทาท ทู้ง มา ขุท นั้น ได้
ขึ้น ใจ โจ้ เยิด จั๊ท. 30 แข้ว อ้าย โจ้ ของ ขุท ถาย อู่ ซอง เว้า แนว ถ้ว ทน, ขุท ซู่ นี้ ตอง ว่า
ขุท อุ โจ้ ทาท เป่า โจ้. 31 ขุท ถาย ซอง ฮ นี้ แม่น ซู่ ใด เยิด ท่อย ความ อ้าย เขา ถาย ความ
ตอง ว่า, แม่น ขุท ถาย โทท นั้น. เจ้า เยซูเว้ ได้ เว้า ทั้ง เขา ว่า, เขา ของ พ้ง เจ้า ความ นี้, พ้ง
ฮ เท้ง ทิ้ว แท่ง ซู่ ทู้ง ณาย มี่ ทาง เณ้า โจ้ เมง ฟ้า ขึ้น ฟาน ท่อน พ้ง ท่าน แข้ว. 32 เพ่ ว่า โซ่
ทน ได้ มา ทา พ้ง ท่าน ของ ซอน ขุง นี้ ใช ใจ นี่, ทาท พ้ง เจ้า เป่า เอ่, ฮ เท้ง ทิ้ว แท่ง ซู่ ทู้ง
ณาย มี่ ได้ เอ่ ท่าน ทา ตา พ้ง ท่าน ได้ เท็น แนว นั้น แข้ว ทู้ง มา ลี้ เป่า ได้ ขึ้น ใจ.

ความ ด้าย น่าย ฮ จั๊ง เยิด ซ่ น ขุท ฟาท อัด

33 ให้ ฟ้ง ความ ด้าย น่าย วาย ฮ ใฟ่, เณ้ง มี พี่ โท เขน ฮ เยิด ซน ฟาท อัด ได้ ซ้อม ซ้ง

มัด ทาย 21

ไว้, ท่าน ได้ ฉุด ฉุม เสีย อ่าง นั้ ทั่ ฆาท อีก แท่ง เสีย เวุ่ง เส้า จน ให้ พ้ง ฯ เสีย จน จ้าง ฮู้ แข้ว ท่าน ออก ไป ต่าง เมง. 34 เม่ ทอด มะ ฆาท อีก แข้ว ท่าน นั้น จี้ ให้ ฯ เขน ท่าน ไป ทา แดน ฯ จ้าง จน เพ่ ฉุ แป่ง เอา เพื่น เจ้า. 35 ทาท พ้ง ฯ จ้าง เสีย จน ได้ ปัด ฯ เขนท่าน, ทั่ป ที่ ฮู้ ฯ, ฝ้า ฮั ฮู้ ฯ แข้ว เอา ท้อน ด่าน ทิน เขว ใช่ ฮู้ ฯ. 36 เจ้า จน ได้ ให้ ฯ เขน ไป ใฆ่ ทาย เณ เท่ ท่อน, ทาท แดน จ้าง เสีย จน ได้ เสีย ให้ เขา แป่ท ทน. 37เท่ ท้า ฆุด เจ้า จน ให้ ขุท ฉาย เจ้า ไป เพ่ ฆั ว่า เขา ฉุ เฆื้ ขุท ฉาย เจ้า. 38 ทาท ว่า เม่ เจ๋ แดน จ้าง จน เท็น ขุท ฉาย ท่าน มา, เขา ใช ทน ว่า ฮู้ นี้ ถั้ เป็น เจ้า จน, พ้ง เขา ฝ้า มน ฮั แข้ว เอา มุน มัง มน. 39 เขา จี้ เอา ทน ปัด ท่าน ฉุ้ม ออก ไป นอก จน แข้ว ฝ้า ฮั.

40 อัท เป็น แนว นี้ เม่ เจ้า จน มา ฉุ เสีย แนว ใด ทั่ป พ้ง ฯ จ้าง ฮ่น นั้น. 41 เขา ฉาย ความ ตอป ท่าน เจ้า ว่า, ท่าน ฉุ ฝ้า พ้ง ฯ ใจ จาน นั้น ฮั, แข้ว ฉุ เอา ฮ่น ฆาท อีก นั้น ให้ ฮู้ อั่น จ้าง จี้ ฉุ ได้ เฉุ่ง ขุท มา ให้ ท่าน ตาม มะ เท็ปฆาท. 42 เจ้า เสี ฉุ เว้า ทั่ป เขา ว่า, พ้ง ท่าน ฑู่ง เข่า ได้ ดุ ความ เจ้า ฟ้า ปอท ขอน อนั ว่า:

ท้อน ด่าน ท้าย ฮู้ เป็น ฉ่าง ได้ ฉุ้ม ฮั แข้ว
ฮั่น ทาย เป็น ท้อน ด่าน ฆุน ฆั้น แท่น
อัท นี้ เป็น ท่อย ขะ ง่าง ทาง เจ้า ฟ้า ทุาท ตา พ้ง เขา.

43 เพ่ แนว นั้น เขา ปอท พ้ง ท่าน ว่า แต่น เมง เจ้า ฟ้า นั้น ฉุ เอา ออก ไป ฮั พ้ง ท่าน. แข้ว ฉุ ให้ เป็น เมง ฮู้ ฉุ เสีย ให้ ฆาท ฉุ่น ง่าม ถ้ ฆั้า เขม ทั่ป แต่น ถิน นั้น. 44 ฮู้ ใด เข้ม ทั่ป ด่าน นี้ ฮู้ นั้น ฉุ แท่ท ทัท , ว่า ด่าน นั้น โทท ทั่ป ฮู้ ใด ฮู้ นั้น ฉุ แทุท มุน. 45 เม่ ฮู้ โทท ฆั แท่ง แดน ฟา ขั ฝ่าย ได้ เิน ความ ด้าย ฝ่าย ท่าน เจ้า, เขา ขู้ ว่าท่าน เจ้า เว้า ทอด เขา. 46 เขา จี้ แอ่ ปัด ท่าน เจ้า ทาท ว่า ฮั่น เป็น ไฟ่ เพ่ เป็น ไฟว่า ท่าน เจ้า เป็น ฮู้ ป่าว ความ เจ้า ฟ้า.

มัด ทาย 22

ความ ด้าย ฝ่าย ทิน เทย ดอง

1 เจ้า เสี ฉุ โท ความ ด้าย ฝ่าย ทั่ป เขา ใฆ่. 2 เมง ฟ้า ฮั่น ฟาน แป่ท เณง ปะ ได้ ท้าง แท่ง เพั้ เทย ดอง ให้ ขุท ฉาย เจ้า. 3 ปะ ให้ ฯ เขน ไป เท็น ฮู้ ได้ เมัย มา ทิน มัน ฟาน จั้ง,

มัด ทาย 22

ทาท เรา เป่า แอ่ มา. 4 ปะ จึ่ง ใจ้ ผเทน ไป ใฒ่ ซั่ง เรา ว่า, ให้ ปอท สู้ ได้ เมีย น้น มา, พาน
ทิน ขึ้ง เข้ป แข้ว, ยะ ทาง ฒ้า โต พี่ ศี้ ณ้า ไว้ แข้ว, ดู่ อน ซน ซิ่ง ศี้ มี แข้ว เมีย มา ทิน พาน ขึ้ง
เทย ดอง. 5 เรา ศี้ เป่า เอา ใจ ใช่ แข้ว ฟ่าย ซ้, สู้ ญ ไป ไท่ ไป นา, สู้ ญ ไป ค้า ณาย. 6
แสน อั่น น้น ได้ ปัด สู้ ใจ้ ผ เทน ไป เฮ็ด วัท, ทัป ติ เรา แข้ว ณ้า ซ้. 7 ปะ น้น ศี้ ปุด ไฒ่ ทาย,
จึ่ง ปอท ให้ แสน ดิ่ง เทน ปะ ไป ณ้า แสน น้น แท่ง เสา ป้าน เมง เรา ซ้. 8 แข้ว ปะ ศี้ ปอท สู้ ใจ้
ผ เทน ว่า, พาน ทิน ขึ้ง เทย ดอง เข้ป แข้ว, ทาท ว่า สู้ เทา เมีย น้น เป่า โรม ด่าง พาน ทิน ขึ้ง.
9 เพ่ เณง น้น ให้ ออท ไป ทาง ทุะง เม่ พี้ สู้ ใด ศี้ ให้ เมีย มา ทิน พาน ขึ้ง นี้. 10 สู้ ใจ้ ผ เทน
ศี้ ออท ไป ตาม ทาง ซอท ขะง ทาง, ต้อน เอา ผ เป่า ว่า สู้ ถิ สู้ ท้าย เรา พี้ สู้ ใด ศี้ เอา เณ้า มา
ทิน พาน ขึ้ง นี้ จาว เต็ม ห้อง เทย ดอง.

11 เม่ ปะ เณ้า มา ทะง ห้อง ทิน ขึ้ง น้น ได้ เห็น สู้ ญ นุ่ง เจ่ง เป่า โรม ด่าง ทิน ขึ้ง เทย ดอง.
12 ปะ จึ่ง จาม มน ว่า มัง จึ่ง ฮ่าม เณ้า มา ทิน ขึ้ง เทย ดอง นี้ ได้, อน มัง เป่า ได้ นุ่ง เจ่ง จน
โรม ด่าง เทย ดอง มน เป่า ปาท ซ้ง. 13 ปะ จึ่ง ปอท สู้ ใจ้ ผ เทน สุท ติน มั ป้า นี้ เอา ไป
จุ้ม ใช่ ป่อน มัด ทาง นอท, ป่อน น้น แณท ได้ โณป แณ้ว. 14 เจ้า เฮ็ ณุ ได้ เว้า มัะน ความ ว่า,
สู้ ได้ เมีย ศี้ ทาย ทาท สู้ เขท ไว้ มี น้อย.

วัท ซ้ เง็น ทิวย

15 เม่ น้น แสน ฟา ขิ ณาย ไป โร วาน ทน, เพ่ จิ ทา ขะง เอา ความ สิด ท่าน เจ้า ให้ ได้.
16 เรา จึ่ง ให้ พัง ป่าว ใจ้ เรา แท่ง แสน ทาง ปะ เท็ โขด ไป จาย ความ ทัป ท่าน เจ้า ว่า, จิ้ง
ไณ พัง สู้ ณ้อย ทู้ ท่าน เจ้า เป็น ผ นี้ ใช ใจ ณี่, ได้ ปอท ซอน ท่อย ขะง ทาง เจ้า ฟ้า ความ ณี่
เป่า ได้ เอา ใจ สู้ ใด, เพ่ ท่าน เจ้า เป่า เต้ง ฒ้า สู้ ใด. 17 เพ่ เณง น้น ซ ท่าน เจ้า ปอท พัง สู้
ณ้อย ทู้ แอ่ ว่า, ท่าน เจ้า ฒี่ แนว ใด, วัท ซ้ ทิวย ให้ เทน ปะ โข มัง น้น จุ้ ซ้ ท้ เป่า ?

18 เจ้า เฮ็ ณุ ทู้ ความ ฒี่ ท้าย เรา จึ่ง เว้า ว่า โอ่ ! ผ ฒ้า ณี่ ใจ จาน เอ็ย, จิ มา จุ้ ใจ เทา
เฮ็ด ซ้ง. 19 ให้ เอา เง็น ซ้ ทิวย น้น มา ให้ เทา เป็ง, เรา จึ่ง เอา เง็น ท้าว ญ มา ให้ ท่าน เจ้า.
20 ท่าน เจ้า จาม เรา ว่า ทุ่น แท่ง จุ่ นี้ เป็น ณอง ใส, 21 เรา จาย ความ ตอป ว่า, เป็น ณอง
ปะ โข มัง, แข้ว ท่าน เจ้า เว้า ทัป เรา ว่า, เณง น้น อน ใด เป็น ณอง ปะ ถี้ โซ่ ศัน ให้ ปะ, แท่ง

ว่า อนใด เป็นคอง เจ้า ฟ้า ก็ โปง ตันให้ เจ้า ฟ้า. 22 เม่ เขา ได้ ยิน เดง นั้น ก็ ทูก ใจ จึง เอา ทน พ่าย จ้ท่านเจ้า.

วัท ทาย ตัน มา เขา

23 ทง มื้ ถัว ทน นั้น มีแซน นา ดุ ทาย มา ทา ท่าน เจ้า, แซน นี้ เจ้า ว่า, ส ทาย แข้ว เป่า ตัน มาเขา. 24 เขา ดูาย ความ ทั่งท่าน เจ้า ว่า, ดู้ ได้ ปู้ โม เกี่ ได้ ขอท ว่า ผู้ ใด ทาย ทู เป่า เช่ มีขุท, ก็ ให้ น้อง ดูาย เอา พี่ ให้ เป็นมี เพ่ จ้ง เจ้ จาย เจ้า. 25 พี่ ผู้ น้อย มี เจ็ด พี่ อาจ้ น้อง ดูาย, พี่ ดูาย โททเอา มี แข้ว ทู เป่า เขอ มีขุท ได้ ทาย โป, วาง มี เป็น ฟ้าย โว้ ให้ น้อง ดูาย. 26 แข้ว จ้ท นั้น ได้ เป็น นั้น ทั่ง น้อง ผู้ ดู่ จอง ทั่ง ดู่ จาม ท้น ทอด ผู้ ดู่ เจ็ด. 27 ทู่ มา เขา เท็ง เจ็ด ดูาย ทั่ง ผู้ ทู่ น้น ก็ ทาย โป. 28 เดง นั้น ทง มื้ ทาย ตัน มา ผู้ ทู่ น้น ดู่ เป็น มี ผู้ ใด ทง เจ็ด ส นั้น, เพ่ ว่า มน ได้ เป็น มี เท็ง เจ็ด ส แข้ว.

29 เจ้า เซี่ ญ่ ทอง เขา ว่า, พี่ ท่าน ผิด แข้ว, ซ้อน เป่า ขู้ จ้ท ความ ขอท ขอน แท่ง แซง แทง แดง ท้า เจ้า ฟ้า. 30 เพ่ ว่า ส ทาย ตัน เขา นั้น ดู่ เป่า มี เทย ดอง, ข้ ว่า ขู่ ให้ เป็น ดี เป็น มี ทน แข้ว, เขา ดู่ เป็น เดง แจน ซู่ เมง ฟ้า จีน ฟาน. 31 ทาท จ้ท ส ทาย ตัน มา นั้น พี่ ท่าน ทู เป่า ได้ ดุ อา เจ้า ฟ้า ได้ ดู่ น โว้ ทั่ง พี่ ท่าน ว่า. 32 เทอ เป็น เจ้า ฟ้า อั่ง จา ทาม, เจ้า ฟ้า อู่ ฉาท แท่ง เจ้า ฟ้า ซา เวง, ท่าน เจ้า เป่า เป็น เจ้า ฟ้า ส ทาย เป็น เจ้า ฟ้า ส ทู. 33 เม่ เซี่ น โพ่ ได้ ยิน เดง นี้ ก็ ทาย ใจ ทาย ทั่ง ความ ท่าน เจ้า ขอท ขอน.

ของ แท่ง ดา ใหญ่

34 แซน ฟา ขี่ ฉาย เม่ ได้ ยิน ว่า ท่าน เจ้า เจ็ด ให้ แซน ฉา ดุ ทาย ท่ม ซู่ เขา จี่ ฉุ่ม ทน. 35 ทง เขา นั้น มี โด่ ขอท ขอน ของ แท่ง ดา ผู้ ฉ ดาม ดู่ ท่าน เจ้า ว่า. 36 ดู่ โด่, ของ แท่ง ดา ฉอก ใด เป็น ฉอก ใหญ่. 37 เจ้า เซี่ ญ่ ทอง ว่า, ให้ ท้อท ท่าน เจ้า ผู้ เป็น เจ้า ฟ้า ขุด ทง ใจ, ขุด มี ง ฉ่น, ขุด ความ ซี่ เจ้า. 38 ฉอก นั้น เป็น ฉอก ใหญ่ แท่ง เป็น ฉอก โทท. 39 ฉอก ดู่ ของ ก็ แป่ท ทน, ให้ ท้อท พี่ น้อง ข้าน เมง เดง ท้อท มี่ เจ้า. 40 ความ ขอท ขอน แท่ง ความ ผู้ ป่าว ความ เจ้า ฟ้า ก็ ซู่ ท้อง ของ ฉอก นี้.

มัด ทาย 22

41 เมื่อแฉนฟาริสีกำลังชุมนุม ท่านเจ้าจึงถามเขาว่า. 42 พวกเจ้าคิดแนวใดทั่ว
เจ้าวาจิด ท่านเจ้าเป็นเชื้อสายใด? เขาตอบว่า เป็นเชื้อสายท่านดาวิด. 43
ท่านเจ้าจึงถามเขา ว่าเป็นเหตุนั้น เป็นแนวใดดาวิดจึงแสดท่านเจ้าทางมีวิญญาณว่า
"เจ้าพี่" ได้ทาวว่า. 44 เจ้าพี่ได้บอกเจ้าพี่ผู้น้องว่า:

ให้นั่งเพื่อนขวาเขา

ท้นว่าเขาจุ่โล่มศัตรูท่าน

ให้ตู้ทอดพื้นทินท่าน.

45 เพื่อเหตุนี้ ว่าทางดาวิดแสด เจ้าวาจิดเป็นเจ้าพี่แข้ว เจ้าวาจิดจุ่เป็นเชื้อสาย
ดาวิดแนวใด. 46 เข่าบัผู้ใดตอบท่านเจ้าได้ซ้ำความ, แต่นั้นมาเข่าบัใดข้ามถามท่านเจ้าได้.

มัด ทาย 23

เจ้าเสียญเจ้พวกโลนแท่งแฉนฟาริสี

1 เมื่อนั้นเจ้าเสียญเว้าทั่วเสียนโพ่แท่งข่ามใจ้ท่านเจ้าว่า แฉนโลนบอกขอนวอดแท่ง
ดาแท่งแฉนฟาริสีมีทนั่งบ่อนท่านโมเสี. 2 เพื่อเหตุนั้นจุ่แนวเขาบอกพวกท่านคี้
ให้เสียดท่อด, ทางทู่าได้เสียดท่อดอัทเขา. 3 เพื่อว่าเขาเว้าทางเข่าเสียดท่อด. 4 เขา
เอาเชื่อหนักมาวางใจ่ข่าศ, ทางเขาถ้นิ้วมีถ้วคี้เข่าทิ้วโบ่ท่อด. 5 อัทเขาเสียดนั้นคี้เพื่
ให้ศรเท็น, ทิ่วน้อดเขาใจ่ความเจ้าพี่บอกขอนเป็นแอดบ่อมเขานั้น เขาคี้เสียดให้ใหญ่,
แท่งน้อดเจ้เขาคี้เสียดให้ขิ ออก. 6 เมื่อเจ้ทินพานขี้งใหญ่แท่งบ่อนเขนญุ่ม เขามีทนั่ง
บ่อนมีหน้ามีตา. 7เขามีทให้ศรเหนี้หน้าตาหนั้งบ่อนญุ่มนุ่มแท่งมีทให้ศรแฉนเขาว่า
จู้งโลน. 8 ทางพวกเจ้าทู่าได้ให้ใจแฉนว่าเป็นโลน, เพื่อว่าพวกเจ้ามีโลนผู้ถ้วแท่งว่า
พวกท่านคี้เป็นพี่น้อดทนเพื่ด. 9ทู่าแฉนผู้ใดหนั้งเมงขุมนี้เป็นพี่, เพื่อว่าพวกเจ้ามีพี่ผู้
ถ้ว, แม่นผู้ตู้เมงฟ้าอันพาน. 10 ทู่าให้ผู้ใดแฉนพวกเจ้าว่าเป็นโทท, เพื่อว่าผู้เป็นโทท
มีผู้ถ้วแม่นเจ้าวาจิด. 11 ทงดพวกท่านผู้ใดเป็นใหญ่เนเพื่ดให้ผู้นั้นใจ้พวกท่าน. 12
ผู้ใดทางทู่เจ้านั้นผู้นั้นจุ่จู้โล่มโงด, ผู้ใดท่งนใจ้โงดผู้นั้นจุ่จู้ทุ่มพงนั้น.

มัด ทาย 23

เจ้า เสียญเจ้พ้ง ศรหน้า ณ์ใจจาน

13 ขาง ข้าย ทั่ง พ้ง ใณ์ ขอน ฆอ แต่ง ดา ทั่ง แดน หา ข้ ณาย, ศรหน้า ณ์ใจจาน เอ้ย. เพ่ พ้ง ขุ ทั่ง ขาท ทุ เมง หน้า ขึ้น พาน ทน ทาง ศรเมง ขุม, เพ่ พ้ง ขุ เข้า เณ้า โข, แต่ง ฉุ อั่น ฉุ เณ้า โข ขุ ลี้ เข้า ใช้ เณ้า. 14 ขาง ข้าย ทั่ง แดน ใณ์ ขอน ฆอ แต่ง ดา แต่ง แดน หา ข้ ณาย, ศรหน้า ณ์ใจจาน เอ้ย เพ่ พ้ง ขุ ทน ทิน ฉุ่ เขอน แม่ หม้าย แต่ง แน้ง ท่าว โขง ใช้ เข้ง ทิ, เพ่ เณ้ง นั้น พ้ง ขุ ฉุ ฉี้ ให้ย ทาย ณั้น. 15 ขาง ข้าย ทั่ง แดน ใณ์ ขอนฆอ แต่ง ดา แต่ง หา ข้ ณาย, ศรหน้า ณ์ใจจาน เอ้ย เพ่ พ้ง ขุ ทิว โข ทาง นี้ แต่ง ทาง โขท ท่ เร โล้ง เพ่ ฉุ ใช้ ฉุ ศร เณ้า มา เฉ่ ขาด โด้ เณ้า แข้ว พ้ง ขุ ด้ เสีด ใช้ ฉุ นั้น ฉุ่ ข่อน ขาง โณ้ย โช้ วิ วาย ทาย เณ ขุ ขอ โลง.

16 ขาง ข้าย ทั่ง ขุ, ฉุ ตา ขอด อ่ เน ทาง ขอท ว่า, ฉุ ใด ทิน ฆาง อ้าง ใช่ เขอน โขง เขา ความ ทิน ฆาง นั้น ลี้ เข้า มี ขะง ข้ง ทาท ฉุ ใด ทิน ฆาง อ้าง ใช่ เง้น ลี เขอน โขง เขา ฉุ นั้น ลี้ ฉี้ เสีด ท่อย ความ เจ้า โด้ ทิน ฆาง นั้น. 17 โอ! ศรจ้า ตา ขอด เอ้ย อน ใด ฉุ ถ เณ ทน, ลี ข้ ว่า เขอน โขง เขา แนว เสีด ใช้ ลี นั้น เณ้ด จี้. 18 แข้ว ฑ้ง ขอน ว่า ฉุ ใด ฉุ ทิน ฆาง อ้าง ใช่ จ้าน โขง เณ้, ความ ทิน ฆาง นั้น ลี้ เข้า มี ขะง ข้ง ทาท ฉุ ใด ฉุ ทิน ฆาง อ้าง ใช่ เฉ่ง ดาย เท้ง จ้าน โขง เณ้, ฉุ นั้น ฉุ ฉี้ เสีด ท่อย เจ้า โด้ ทิน ฆาง. 19 แดน ศร ตา ขอด เอ้ย อน ใด ฉุ ถ เณ ทน เฉ่ง ดาย ข้ จ้าน โขง เณ้ แนว เสีด ใช้ เฉ่ง ดาย นั้น เณ้ด จี้. 20 เพ่ เณ้ง นั้น ฉุ ใด ฉุ ทิน ฆาง อ้าง ใช่ จ้าน โขง เณ้, ลี ทิน ฆาง อ้าง ใช่ เฉ่ง เณ้ เท้ง เฟ้ด ฉุ่ เท้ง ท เณ้ นั้น. 21 ฉุ ใด ฉุ ทิน ฆาง อ้าง ใช่ ณ เน ใช เจ้า ฟ้า ลี อ้าง ใช่ เจ้า ฟ้า ฉุ ฉุ่ ฟั้ง เขอน โขง เขา แข้ท ทน. 22 แต่ง ฉุ ใด ฉุ ทิน ฆาง อ้าง ใช่ เมง ขึ้น พาน ลี อ้าง ใช่ ท โข แต่ง อ้างใช่ เจ้า ฟ้า ฉุ นั่ง ฉอ แข้ท ทน. 23 ขาง ข้าย ทั่ง พ้ง ใณ์ ขอน ฆอ แต่ง ดา แต่ง แดน หา ข้ ณาย ศรหน้า ณ์ใจจาน เอ้ย, เพ่ ว่า แดน ขุ แข่ง ทอม อ ศิม ทอม ฉุ แต่ง ท้าน เขุ เป็น ฆ้ง เฟ้น, เอา เฟ้น ศ เป็น เฉ่ง ดาย โขง, ทาท เฟ้น ถ ฆอ เจ้า ฟ้า แต่ง ดา นั้น แม่น ความ ถ ณ์ ความ อั่น ดุ ความ ณ์ นั้น ขุ โด้ วาง ฆ้ แม่น พ้ง ความ นี้ ด้ พ้ง ขุ ฉี้ เสีด ท่อย เข้า ฉี้ วาง ฆ้ พ้ง ณอด ถ นั้น. 24 โอ! แดน ตา ขอด อ่ เน ทาง เอ้ย ขุ ขอท เอา แมง มี้ ออท ฆ้ ทาท ขุ ทิน เท้ง โท ขาท ข้า.

25 ขาง ข้าย ทั่ง พ้ง ใณ์ ขอนฆอ แต่ง ดา แต่ง แดนหา ข้ ณาย, ศรหน้า ณ์ใจจาน เอ้ย พ้ง ขุ

เรียง ข้าง คู่ เช่น แท้ แพ้ ทาง นอก, ทาง ทาง ทรง คู่ เช่น แท้ นั้น มี ที่ วัด ดี เอา แต่ ได้ ใจ เจ้า ต่าง ถ้ว. 26 โอ! พี่ น้ำ ณาย ตา ปอด เอ๋ย ให้ ข้าง คู่ เช่น แท้ ทาง ทรง แพ้ ใช้ ร้ ต่อน แข้ว ทาง นอก ทาง ดี แพ้ ใช้ แป้ก ทน.

27 ขาง ข้าย ทั้ง พี่ ได้ ใช้ ขอยอง แต่ ดา แต่ แดน พี่ น้ำ ณาย, ส่ หน้า นั้ ใจ จาน เอ๋ย เพ่ ง เป็น เลง ใช้ ส่ ตาย ท่า นี้ ฮา ดอน เป้ง ดูน ตาม, ทาง ทาง ทรง มี ที่ ใส่ ง้ท ท้อน ส่ ตาย ต้อย อนพน แนว หน้า ทน่าย. 28 พี่ ง ร้ เป็น เลง นั้น ก, ทาง นอก เขีด ทั้ง ส่ ว่าเป็น ส่ ข้ ฮู้ ก ทาง ทาง ทรง ก้ หน้า นั้ ใจ จาน แต่ อาน ใน้ย.

29 ขาง ข้าย ทั้งพี่ ได้ ขอน ยอง แต่ ดา แต่ แดน พี่ น้ำ ณาย ส่ หน้า นั้ ใจ จาน เอ๋ย, เพ่ แดน ง เขีด ใช้ ฮู้ ว่าว ความ เจ้า พี่, แต่ แต่ ใม หน้า ส่ ข้ ฮู้ ก ให้ ดูน ตาม. 30 แข้ว เว้า ว่า, ว่า ทาน พี่ เขา ได้ ฮู้ ทั้ง ขาง เข้า เข้ย ปู้ เขา นั้น ค้ ฮู้ เข้า มี เพ็น ทั้ง เขา ขึ้น ว้ท ก้า แดน ฮู้ ว่าว ความ เจ้า พี่ นั้น. 31 เลง นั้น พี่ ง ขึ้ง เป็น ขึ้ง ก่ ใน เจ้า มี่ เป็น ง้ท ฮู้ ได้ ก้า แดน ฮู้ ว่าว ความ เจ้า พี่ นั้น. 32 ให้ แดน ง เขีด ท่อย พี่ เข้า ปู้ ง ได้ เขีด นั้น ให้ ทุท พี. 33 โอ! แดน ฉ, แนว พี่ ฉ ข้าย เอ๋ย, แดน ง ฮู้ ฟ้าย ร้ เป็น ให้ย ป่อน ขาง ใน้ย ได้ ให้ ว้ วาย ได้ แนว ใด. 34 เพ็ เลง นั้น ก เขา ขึ้ง ปอก ฮู้ ว่าว ความ เจ้า พี่, ใน ป่อย, ใน ปอนขอน, มา ทา พี่ ง, แข้ว ง ฮู้ ก้า ณาน ส่, ฮู้ ฉ่าง ใว้ ขึ้ง ใม้ วา แดน, ฮู้ ฮู้ ทั้ง ที่ ฮู้ เขน ใขว้ เขา พี่ ท่าน แต่ ใน่ม นาง ข้ง เขา ออก ร้ เมง นี้ ใป้ เมง นั้น. 35 เลง นั้น เขด เข้า มี ความ ฮัด เท็ง เพ็ด ได้ ใหก ใช้ แด่น ลิน, เขด ข้า อาเป็น ฮู้ เข้า ฮัด ท้น ขอด เขด ข้า ณา ณา ข้ ฮา ง ทุท ดูาย ท่าน ปา ขา ณ ฮา, แดน ง ได้ ก้า ขาง ทาง เขน ใขว้ เขา แต่ ท ใขว้ เลง, ให้ย เขด นั้น ก ฮู้ ใหก ใช้ พี่ ง,ง 36 เขา ปอก พี่ ง ความ นี้ ว่า ว้ท ให้ย ก้า ส่ เลง นี้ ฮู้ ใหก ใช้ ส่ ขาง นี้.

เจ้า เสี ณ ร้ ใจ ให้ เมง เสี ง ณา เข้ม

37 โอ่! เสี ง ณา เข้ม, เสี ง ณา เข้ม เอ๋ย ท่าน ได้ ก้า ฮู้ ว่าว ความ เจ้า พี่ แต่ เอา ท้อน ด่าน ทิน เข้ว ใช้ แดน ฮู้ เจ้า พี่ ใช้ มา ทา พี่ ง, ใจ เขา ใช้ มอนทั้ เท่ แข้ว ว่า ฮู้ ท้อน ใม่ม เอา ง พี่ ง ใว้ เลง ใท่ แม่ ได้ ทุ้ม ใม่ม เอา ง มน ใว้ ทรง ขึ้ท มน, ทาน พี่ ง เข้า ฮู้ว. 38 เขน ใขว้ เขา พี่ ง ฮู้ ข้าง วาง เข้า. 39 เขา ปอก พี่ ง ว่า, แต่ นี้ เม่ หน้า พี่ ง ฮู้ เข้า เท็น เขา ใหม่ แข้ว

มัด ทาส 23

ท้นส ว่าพ้ง ขุ ๆ ออท ใขง ว่า, แด่ ข้ ท่าน เจ้า ฮู้ ต่าง ฟ้า เจ้า ฟ้า ใจ้ง มา เป็น ทุท แอ่น แท่น ฮ้.

มัด ทาส 24

ความปาง มี่ณ่ใจ้

1 เจ้า เฮ็ณฺ ใจ้ ออท ข้ ใฮ้ง ใจ เขน ใฟ้ เขา, เม่ ทุาง ออท ใจ้ นั้นส ข่าม ใช้ ท่าน เจ้า ค้ มา ๆ้ ใช่ พ้ง เขน ท้วาง ดาง ขุง ทใง ใฮ้ง ใจ เขน ใฟ้ เขาให้ท่าน เจ้าเจ้ง. 2ท่าน เจ้า จี่ง เว้า ว่า, เจ่ง เท็ง เฟ็ด นี้ พ้ง ท่าน เท็น แข้ว ข้ เข่า เขา ปอท พ้ง ท่าน ความ ณี่ว่า, ท้อน ด่าน ใฉุน เท็ง ทส ฮู่ นี้ ๆ ๆ้ ขาท ข้ว เฟ็ด เข่า เณ ข้ท ท้อน.

3 เม่ ท่าน เจ้า ฮู่ ฟั้ง พุ ท ฟาท ที่ ฟาม, แต่น ข่าม ใช้ ทาท มา ใฟ้ เขา ฮู้ง ฉามว่า, ข้ ปอท ให้ พ้ง ฮู้ ณ้อส ฮู่ แด่ อ้ท นี้ ๆ เป็น ณั้น เจ่ ใด, อน ใด ฟาส ให้ ฮู่ ว่า ท่าน เจ้า ๆ มา แท่ง ว่า เข้ส ปาง เท่า ๆ ขุด ข้ใส ใจ้ง. 4 ท่าน เจ้า ปอท เขา ว่า, ฮู้ ให้ ๆ, ฑ่า ให้ ฮู้ ใด แข้ว ฟาง พ้ง ท่าน. 5 เพ่ ว่า มี ทาส ส มา อ้าง ฮู่ เขา ว่า, เขา นี้ ด เป็น เจ้า ฐาขิด แท่ง แข้ว ฟาง ทาส ส ข้ ใจ้. 6 พ้ง เจ้า ๆ ใจ้ ใน อ้ท เข้ท แท่ง ณ่าว เข่า ข้ ทอด อ้ท เขท เข, ให้ ฮู้ ฑ่า ใฑท ใจ้, เพ่ ว่า อ้ท เณ้ง นี้ มส ๆ้ เป็น ณั้น, ทาท ว่า ขใใ ทาง ขุด ฑ้ง เข่า มา ทอด. 7เพ่ ว่า แต่น ๆ้น เม้ง ฟ้ง แต่น ๆ้น เม้ง, ท่อน ปใ ฟ้ง ท่อน ปใ ๆ ฟ้ง ทส. เท็ง มี อ้ท อ้ด ฮ่าทแท่ง แต่น ๆ้น เฟ้น ฮู่ ป่อน ฮู่ ที่. 8 พ้ง อ้ท นี้ เป็น เณ้ง เจ้ง เท่ แท่ แขวท ๆ ออท ขุท.

9 เจ่ นั้นส เขา ๆ ฮ่าว พ้ง ท่าน ให้ เขา ฟ้ง ฟ้ ฟ แข้ว ค้ ณ้า ข้, ส ฮู่ แต่น ๆ้น เม้ง ๆ ฮู้ง พ้ง เจ้า เพ่ ว่า ใจ้ ท่อส ขใใ ทาง เขา. 10 เจ่ นั้นส พ้ง ส เจ่ ๆ ทุด น้อส ใจ้ ๆ ด้าน ทส ออท แท่ง ๆ ฮู้ง ทส. 11 ฮู้ ปอมเป็น ฮู้ ป่าว ความ เจ้า ฟ้า ๆ มี ทาส ณั้น แข้ว ๆ แข้ว ฟาง ให้ ทาส ส ข้ ใจ้. 12 ความ อ่ใส ข้าส ใจ้ แพ่ ท้วาง ออท ใจ้ ความ อ้ท ฮู้ ส เฟ็น ทาส ค้ ๆ ข้ใส ใจ้ง, 13 ฮู้ ใด ทาท อ้ด ใจ้ ใจ้ม ท้ส ขุด ฮู้ นั้ส ก้ ๆ ใจ้ ณ้อส ปาป ใฝ้ส. 14ณ่าวใช้ เขง อ้ท เม้ง ใปน นี้ ๆ ใจ้ ป่าว ใจ้ ท่ใ เม้ง ขุม เพ่ เป็น จี่ง ให้ ฮู่ แต่น ๆ้น เม้ง แข้ว ปาง ท้า ขุด ค้ ๆ มา ทอด.

ฮ้าน แนว ทาท ถั่ม

15 เพ่ เณ้ง นั้นส เม่ ใด พ้ง ท่าน เท็น แนว ฟ่าส เอน, อนส เฮ็ด ให้ ขาง เข่า ถิ เป็น ณั้น ฮู่ ป่อน

เกิด ขึ้น, ท่อย ความ ท่าน ดา นิ เอ็น ผู้ ข่าว ความ เจ้า ฟ้า นั้น (ให้ ผู้ ดู เกิ้า โฟท ใน ใจ เอา).
16 เจ้า นั้น ให้ ผู้ ชู้ ตี้ ๆ ชู้ ดาย ฟ่าย ใจ เล็ พ. 17 ผู้ ชู้ เท็ ๆ ตู้ ๆ ดา เขน เข่า ให้ โข ๆ มา เท็ ข เอา เจ้า ๆ ฉอ ๆ ชู้ ทะ ๆ เขน เจ้า ออก ใจ. 18 ผู้ ชู้ โท ๆ นา ค้ เข่า ให้ ค้น มา เอา เจ้า เจ้า. 19 ทาก ว่า ทะ ๆ พ๊ ๆ มี้ นั้น เป็น ฟ้า อั้น ดู ผู้ ตู้ ๆ ชู้ ฟาแท่ ๆ ผู้ มี ขุท อ่อน. 20 ให้ ท่าว โฟ้ เจ้า ฟ้า เพ่ ว่า วัทฟ่าย ฟ้ นั้น ท่าน จี้ ๆ เข่า ฉี้ ตาม ฟ้าว ข้ ว่า มี้ จี้ ขุน ฉุน. 21 เพ่ ว่า เจ้า นั้น ฉี้ ขาข มี่ ทาย แน่ว เข่า เจ๊ ย เป็น มา แต่ ที่ เป็น ฟ้า เป็น ลิน ท้น ใจ้ นี้, แข้ว เม่ ฟ้า ค้ ฉี้ เข่า มี ฉ้ท เท่. 22 พ๊ ๆ มี้ นั้น ว่า ทาท เจ้า ฟ้า เข่า ท่ เน มี้ ให้ เท็ น เกิ้า, ฉี้ เข่า มี ผู้ ใล ฉ่อย ขาข โก้ ย ได้, ทาท ว่า อั้น ดู พ๊ ๆ ผู้ ได้ เขท ใจ้ นั้น จี้ ๆ ได้ ท่ เน มี้ เกิ้า.

23 เจ้า นั้น ว่า ผู้ ใล ฉี้ ขอท พ๊ ๆ ท่าน ว่า, ให้ เข็ ๆ! เจ้า จา ขิ ด ชู้ นี้ ข้ ว่า ชู้ ท้น ฑ่า ได้ เจ้.
24 เพ่ ว่า ฉี้ มี ทาย ฮ ขอม มี่ เป็น เจ้า จา ขิ ด แท่ ๆ ขอม เป็น ผู้ ข่าว ความ เจ้า ฟ้า. อ้า ๆ ความ ทาท ถั้ม วัท ใหญ่ แท่ ๆ ความ ทาท จาน ทาย แน่ว, ว่า เป็ ด ได้ ฉี้ แข้ว พา ๆ ผู้ เจ้า ฟ้า เขท ใจ้ ให้ ฉิ ด ใหม่. 25 นี้ ค้ เขา ขอท พ๊ ๆ ท่าน ให้ ขู้ ใจ้ ท่อน. 26 เกิ ๆ นั้น เขา ขอท พ๊ ๆ ท่าน ว่า, ให้ เข็ ๆ ท่าน ผู้ นั้น ชู้ ทะ ๆ ข่า, พ๊ ๆ ท่าน ฑ่า ได้ ออก ใจ, ข้ ว่า เขา ขอท ว่า, ให้ เข็ ๆ! ท่าน ชู้ ทะ ๆ ท้อ ๆ ค้ ฑ่า เจ้. 27 เพ่ ว่า ฟ้า ขาขา เข้ม ออก มา แต่ ทา ๆ ตา เอ็น ออก ฉ่อ ๆ ใจ ทอด ทา ๆ ตา เอ็น โตท แน่ว ใล, วัท ขุท ดาย ฮ ฉี้ มา ค้ เป็น แน่ว นั้น. 28 ฉอน ฮ ตาย ชู้ ข่อน ใล พ๊ ๆ โต ขู้ ๆ โต ขึ่ ว ค้ ฉี้ ตอม ข่อน นั้น.

เจ้ ขุท ดาย ฮ มา

29 วัทขาข มี่ ณ่ ใจ พ๊ ๆ มี้ นั้น ทาย แข้ว
ตา เอ็น ฉี้ มัก ใจ, ดะ ๆ เขน ฉี้ เข่า ฉ่อ ๆ
พ๊ ๆ ดะ ๆ ดาว ฉี้ โตท แท่ ฟ้า โข ๆ
แท่ ๆ แน่ว มี แฝข ชู้ ท้อ ๆ ฟ้า ฉี้ ฉ่น เกิ้น ทะ ฐ้าน.

30 เจ้ นั้น ความ แท่ แอ ๆ แกิ ๆ ท้า ขุท ดาย ฮ ฉี้ มี ณั้น ชู้ ทา ๆ ฟ้า ฮ ดู้ แฝ่น ลิน เม ๆ ฉี้ แกิ ท ใจ้, แข้ว ฉี้ เท็ น ขุท ดาย ฮ โข ๆ มา แต่ ขึ้ ๆ ด้า เม ๆ ฟ้า มี จั้ ท ใหญ่ ค้ อน ทะ ๆ แท่ ๆ ความ ทู้ ๆ ฟ้า มา ตา. 31 ท่าน เจ้า ฉี้ โฉ ๆ พ๊ ๆ แฉน ท่าน เจ้า แท่ ๆ มี เฉ ๆ โท่ ๆ ค้ อ ๆ แอ ๆ ท้า มา โฟ่ ม เอา ฮ เท็ ๆ

ทา ข้ เสด็จ พี่ ๆ ผู้ ท่าน เจ้า ได้ เขท ไว้ แข้ว, แต่ ขุด ณอง แต่น ลิน เพื่อ นั้ ทอด ขุด ณอง แต่น ลิน เพื่อ นั้น.

32 ให้ แอง ทั้ง ท เล่ ทาม เม่ ที่ ท้าน มน ไว้ ใง อ่อน ออท , พื่ ท่าน ลี้ ทู้ ว่า ณ้อน ฉุ ทอด ทาม ท้อน แข้ว. 33 เณ็ น้น ลี้ พื่ ท่าน ลี้ แง่ ท นี, เม่ เห็น พื่ อ้ท นี้ ให้ ทู้ ว่า ท่าน เจ้า ณ้อน ฉุ มา ทอด แข้ว. 34 เทา ง่อท พื่ เจ้า ความ นี้ ว่า, ผ่ ง่าง ไว้ นี้ ฉุ เง่า เพื่ด ตุ่ เจ้ง ไง่ ท่อน อ้ท เท็ง เพื่ด นี้ เป็น นั้น. 35 พื่ แท่ง ลิน ลี้ ฉุ ขาง ไข้ง ไง่ ทาท ว่า ความ เทา ง่อท ขอน ฉุ เง่า ขาง ไข้ง ข้ท เท่.

มั้ แท่ง เฉุ เง่า มี ใด ทู้

36 มั้ แท่ง เฉุ น้น เง่า มี ใด ทู้, ทา ว่า พื่ แฉน เม็ง พื่ ท้ ว่า ขุท ฉาง เจ้า พื่ ลี้ เง่า ทู้, ทู้ ที่ เจ้า พื่ ผู้ ถ้ว. 37 เพ่ ว่า ง่าง ท่าน ใน เอ้ ได้ เป็น แนว ใด เม่ ขุทฉาง ผ่ มา ลี้ ฉุ เป็น แนว น้น. 38 เพ่ ว่า ท่อน มั้ นี้ ฉุ้ ยม น้น ผ่ แต่นเม็ง ฑ็ง เมา ทิน แท่ง เมาเท้า ฝู้ ได้ เทง ดอง เป็น ตุ ม้ ทน ท้น ทอด มั้ ท่าน ใน เอ้ เณ้า เท. 39 แข้ว นี้ ได้ มา ฉุ้ ยม ทวาด เขา ไง่ เง่า มี ใด ทู้ ท่อน, เม่ เฉุ ขุท ฉาง ผ่ มา ลี้ ฉุ เป็น แนว น้น. 40 เฉุ น้น ฉุ มี ผู้ ฉาง ของ ผ่ ฝู้ ไท่ง นา, ฉุ เอา ผู้ ง ไง่ ฉุ วาง ผู้ ง ไว้. 41 ฉุ มี ผู้ ฑ็ง ของ ผ่ นไถ แข้ง ฝู้ เขน นไถ แข้ง ฉุ เอา ผู้ ง ไง่ ฉุ วาง ผู้ ง ไว้. 42 เณ็ น้น ให้ พื่ ท่าน เล้า ง. เพ่ พื่ เจ้า เง่า ทู้ ว่า เจ้า พื่ พื่ ท่าน ฉุ มา ทาม ใด. 43 ทาท ให้ ทู้ ไว้ แนว นี้, ว่า ทาท เจ้า เขน ทู้ ท่อน ว่า ผ่ ง่ท ฉุ มา ทาม ใด, มน ลี้ ฉุ เล้า ฝู้ เง่า ให้ ผ่ ง่ท เณ้า เขน ได้. 44 เพ เณ็ น้น พื่ ท่าน ลี้ แง่ ท นี, ให้ ฐ้ น ฐาง ไว้ เม่ เฉุ พื่ ท่าน เง่า ที่ ทอด น้น ลี้ ขุท ฉาง ผ่ ฉุ มา.

ผ่ เขน ลิ ณั แท่ง ผ่ เขน ใจ จาน

45 เณ็ น้น ผู้ ใด เป็น ผ่ ใจ้ ลิ ณั แท่ง ทุท ทอน ผู้ เป็น อ่าน ทา เจ้า ได้ แท่ง ให้ เป็น โทท ดุ ทเ ผ่ เขน เพ่ โดทแง่ง ไาง ให้ เขา แม่น เฉุ แม่น ทาม. 46 เม่ อ่าน ทา มา พี้ มน ทาง เจ็ด อ้ท น้น ฝู้ มน ลี้ ม่ เน เม็ง ใจ. 47 เทา ง่อท พื่ ท่าน ความ นี้ ว่า อ่าน ทา ฉุ แท่ง ผู้ น้น ไว้ ให้ เป็ง เฉุ่ง ณอง ท่าน. 48 ว่า ทาท ผ่ เขน ผู้ น้น ใจ อ่เง แท่ง ที่ ว่า อ่าน ทา เจ้า ฉุ นาน มา. 49 แข้ว ที่ ฉิด ทน ทั่ ผ่ เขน เท็ง ทิน เท้า เมา. 50 อ่าน ทา ผ่ เขน ผู้ น้น ฉุ มา มั้ มน เง่า ที่ ทอด

แท้จริงมีเท่าทุ. 51 แล้วจึงเอามีดนั้นฟันเป็นทาสแล้ว แท้จึงให้มีเนื้อท่อสทั้ง
พี่น้องนั้นใจจาน, ส่วนนั้นมีจึงแทนให้แท้ไปแล้วซึ่.

มัด ทาย 25

ความด้าสน่าสขาวขี้เจ็บอกขึ้นสู

1เจ้านั้นเมื่อพี่ชื่นพานจึงแจ้งขาวขี้เจ็บอกขึ้นสูนั้นแขนเจ้าออกไปต้อนป่าวเณส.
2 ซึ่จ้า ท้าสู ซึ่ทุก ท้าสู 3 ซึ่จ้า นั้นเอาแข่นเจ้าไปเป่าได้เอานี้มีไปพื้อเจ้าไว้. 4 ซึ่ทุก
นั้นได้เอานี้มีใช่จาสไปพื้อเจ้าไว้ แท้จึงใช่แข่นใดมีไป. 5 เมื่อเจ้าป่าวเณสทู้เจ้าโอก
นานซึ่นั้น เขาณิชนอนทุ่งไป. 6 เจ้าทาเจ้าลันได้ในเขาแล้วว่า, ให้เร็จ! ป่าวเณส
มาแข้วให้เอาทนมาต้อนเนี้. 7 แต่นขาวลี้ตั้นวันวาเอาแข่นใดมี. 8 แต่นขาวจ้า
เว้าทั้งแต่นขาวทุ่กว่า, ปีนี้มีให้ญุมซุแอ่, เพื่แขนญุมซุจึทุมอกแข้ว. 9 แต่น
ขาวทุ่กจี่เจ้าตองว่า, ญุมซุลี้จ้านนี้มีเป่าพี่ญุมซุทั้งพี่เจ้ขุ, เณเจ้นั้น ให้พี่เจ้ขุไปข่าวนี้
ดอมเขนณาส ให้พี่ขุ. 10 เมื่อเขาทาเจ้ไปนั้น ป่าวเณสลี้มาขอก, ซึ่วันวาเข้วลี้ได้
เณ้าไปท่อสป่าวเณสขึ้นเจ้ส่วนทินขี้เจ้เทสดอเจ้ แข้วบั้งปาทตุจี้. 11 ขุนทุ่เจ้มาโพด ขาว
นั้นลี้มาขอก แข้วแทนว่า, จู้เจ้ท่าน! จู้เจ้ท่าน! โณตุให้ญุมเนื้อสแอ่. 12 ทาทป่าว
เณ้สตองว่า, เนื้อสป่อทพี่เจ้ท่านความนี้, เนื้อสเป่าทุ่พี่เจ้ท่าน. 13 เณเจ้นั้นจี่เจ้ให้เล้า, เพื่
พี่เจ้ท่านเป่าทุ่จึทมี้ข้ว่าเจ้นั้น.

ความด้าสน่าสสาทเงินไว้ขึ้นเจ้สเขน

14 เมื่อพี่ชื่นพานแจ้งเณเจ้ซึ่จาสจึออกทั่วทาเจ้, จี่เจ้แทนเอาสเขนเจ้ามาแข้ว
เอาเงินไว้ขึ้นเจ้เขา. 15 เอาเงินให้ซึ่จ้ท้าพนเงินข้าว, ซึ่เจ้ให้เจ้พนเงินข้าว ซึ่
ขามให้จ้พนเงินข้าว, ท่อสแขเจ้ใดมีเสีกได้ทินเจ้ไป แข้วได้ออกทาเจ้ไป. 16 ซึ่ได้
ท้าพนเงินข้าว เอาเงินนั้นไปค้าณาสทั้งปาดได้ผ้าโลปที่. 17 ซึ่จี่เจ้ได้เจ้พน
เงินข้าวลี้ได้ผ้าโลปที่แจ้งทนี้. 18 ซึ่จี่ขามได้พนจ้เงินข้าว มีไปญุกญุมดีเจ้
ปีไปเงินอ่านทุ่ไว้.

19 เห็ง นานมา อ่านทูเรา นั้นคันมา ที่ง ไว้ ขานทั้งเรา. 20 ส เขนตู้ ได้ ท้า พนเป็น ท้าว เอาเป็นได้ ฟ้า ท้า พนมาวอท ว่า, จู่ง อ่านทู, อ่านทูได้ เอาท้า พนเป็นท้าวไว้ ฟั้ง นั้อง, นั้องได้ ค้า นาง ฟ้า ท้า พน. 21 ตู้ เป็นอ่านทูเว้า ว่า, ถ้ แข้ว ส เขนตู้ ถ้ แท่ง ใจ นั้เอง, เจ้า เป็นตู้ ใจ นั้ทั้ง เจ่ง นอง เข็ท นั้อง นั้อง ชู้ แท่ง ให้ เจ้า เป็นตู้ ขั้ ดู เจ่ง นอง ทาง แนว ให้มีคน เมิ่ง ทั้ง อ่านทูเจ้า เน้.

22 ตู้ ได้ ของ พนเป็นท้าว ค้ เน้า มาวอท อ่านทูแว้ท นน ว่า, จู่ง อ่านทู, อ่านทูได้ เอาของ พนเป็นท้าวไว้ ฟั้ง นั้อง, นั้ ก้ นั้องได้ ค้า นาง ฟ้า ของ พน. 23 อ่านทูเว้า ว่า, ถ้ แข้ว ส เขนตู้ ถ้ แท่ง ใจ นั้เอง, เจ้า เป็นตู้ ใจ นั้ทั้ง เจ่ง นอง เข็ท นั้อง นั้อง ชู้ แท่ง ให้ เจ้า ขั้ ดู เจ่ง นอง ทาง แนว, ให้ มีคน เมิ่ง ทั้ง อ่านทูเจ้า เน้.

24 ตู้ ได้ ส พนเป็นท้าว นั้น เน้า มาวอท ว่า จู่ง อ่านทู, นั้องทู จิ้ท ท่าน แข้ว, ท่าน เป็น ส ใจ แนง เรู้ง ที่ว เน้า ว่อน เข้า ได้ หว่าน แท่ง ข้อน โหม เอาว่อน เข้า ได้ ดาก. 25 นั้อง ฟ้าน จี้ง ได้ เอาเป็นท้าว ท่าน โป นั้คนไว้ ทง นุม กิน, นั้ ก้, เป็นท่าน.

26 อ่านทูจี้ง เว้า ว่า, ข้า ส เขน โท จ้า นั้ จ้าน เอ้ง, มัง ค้ ทู แข้ว, ทู เรู้ง ที่ว เน้า ว่อน เข้า ได้ หว่าน แท่ง ข้อน โหม เอาว่อน ทู เข้า ได้ ดาก. 27เป็นนนง นั้น มัง จู้ เอาเป็นทู โป ดาท ไว้ เขน นั เป็น, เม่ เจ้ ทู คันมา ค้ ชู้ ได้ เป็น โทท แท่ง เป็น ฟ้า. 28 นนง นั้นให้ เอา เป็น ท้าว พน ส นั้นคันมา. แข้ว เอา ให้ ตู้ มี ข้ว พนท้าว นั้น. 29 เพ่ว่า ตู้ ใด มี แข้ว ค้ ที่ม แทน ให้ ใหม่ มี เท นนพาง ตู้ เข้า มี ตา ว่า มี น้อง ค้ ให้ เอา ออท ข้. 30 เอา ส เขน เข้า มี ค่า ข้ง นี้ โป จู้ม ไว้ ว่อน มัก ทาง นอท, ว่อน นั้นให้ มนจิ้ท แท่ง โนป แน้ว ตู้.

วิ้ท ทินวานส แต่นกินเมิ่ง

31 เม่ ขุท ชาส ส มา แว้ท นนง โจ มา นั้นถ้ แท่ง มี พั้ง แจน มาท่อง, เม่ นั้นท่าน เจ้า ชู้ นั่ง จอง อนทู่ง เขง ท่าน เจ้า. 32 เจ้ นั้น เป็นโพ่ ชู่ แต่นกิน เมิ่ง ชู้ มา โขว้ เขา ที่ หน้า ท่าน เจ้า, แข้ว ท่าน เจ้า ชู้ แง่ง เขา ออท เป็นของ แต่น, แว้ทนนง ตู้ ขั้ง ซี่ แง่ง ตู่ง ซี ออท ข้ ตู่ง แข้. 33 ตู่ง ซี่ นั้น ท่าน เจ้า ชู้ ให้ ซู่ เพั้ง นวา ท่าน เจ้า. ตู่ง แข้ ท่าน เจ้า ชู้ ให้ ซู่ เพั้ง ฟ้าง. 34 เม่ นั้น โป ชู้ เว้า ทั้งแต่น ซู่ เพั้ง นวา โป ว่า, พั้ง ท่าน ได้ ความ ทอง ฟาง ขุน ทั้ง พี่ เขา,ให้ มาเอา

มัด ทาย 25

แต่น เมง ยืน พาน ได้ แต่ง ไว้ ให้ พัง ท่าน แต่ ที่ เยือด ฟ้า เยือด ดิน. 35 เพ่ ว่า เจ้ เทา แหง
เฝ้า พัง ท่าน เอา ให้ เทา ทิน, เม่ เจ้ เทา แหง นี้ พัง ท่าน ลี้ เอา ให้ เทา ทิน, เทา เป็น แณท
ต่าง ข้าน พัง ท่าน ลี้ ต้อน เอาเทา ยู่ โท่ เทน. 36 เทา เบ็ย มี่ พัง ท่าน ลี้ เอา ห้ไง เห้ มา ให้
เทา นุ่ง, เทา เจ็ง ป่ไย พัง ท่าน ลี้ มา เบ็ง, เทายู่ ทุ พัง ท่าน ลี้ มา ยาม. 37 เม่ เจ้ น้น พัง ฮ ทุ้ ตู้
ดิ จุ เว้า ว่า, จุ้ง ท่านเจ้า, พัง ตู้ ณ้อย ได้ เห็น ท่านเจ้า แหง เฝ้า ทั แหง นี้ เจ้ ใด จี่ง ทัท ว่า พัง
ตู้ ณ้อย ได้ เอามาให้.

38 พัง ตู้ ณ้อย ได้ เห็น ท่าน เจ้า เป็น แณท ต่าง ข้าน ได้ ต้อน เอา ให้ โท่ เทน, ทั เบ็ย มี่ ลี้
ได้ เอา ห้ไง เห้ มาให้ นุ่ง เจ้ ใด ? 39 พัง ตู้ ณ้อย ได้ เห็น ท่าน เจ็ง ป่ไย ยู่ ทั ว่ายู่ ทุ พัง ตู้ ณ้อย
ได้ มา ยาม เจ้ ใด. 40 ปไ จุ ตอง เหา ว่า, เทา ปอท พัง ท่าน ความ ณี่ ว่า, อน พัง ท่านได้ เยือด
วัท แนว นี้ ให้ ตู้ ฟ้า น้อย ตา ตี่ ตู้ ฮทไง พี่ น้อง เทา นี้ ลี้ ปานเยือด ให้ เทา แข้ว. 41 เจ้ น้น
ท่าน เจ้า จุ เว้า ทัง พัง ฮ ยู่ เฟ้ง ฝ้าย ว่า, พัง หุ ตู้ จุ จี้ ด่าฟาง, ให้ ฟ่าย ห้ เทา เฝ้า ไป ทไง ไฟ
ไฟ้ ยู่ เป่า มอด ห้ท เท่, อน น้น ได้ แต่ง ไว้ ให้ ตู้ โทท ฉี ท้าย แท่ง ป่าว ใจ้ มน. 42 เพ่ ว่า เทา
แหง เฝ้า หุ เป่า เอา ให้ทิน, เทา แหง นี้ หุ ลี้ เป่าเอาให้ ทิน. 43 เทาเป็น แณท ต่าง ข้าน มา หุ ลี้
เป่า ให้ เฝ้า โท่ เทน, เทาเบ็ย มี่ หุ เป่า ได้ เอา ห้ไง เห้ มาให้ นุ่ง, เทา เจ็ง ป่ไย แท่ง ยู่ ทุ หุ ลี้ เป่า
มายาม เทา. 44 เหา จุ จาย ความ ตอง ว่า, จุ้ง ท่าน เจ้า พัง ตู้ ณ้อย ได้เห็น ท่าน เจ้า แหง
เฝ้า แหง นี้ เป็น แณท ต่าง ข้าน มา, เบ็ย มี่ , เจ็ง ป่ไย ทั ว่า ยู่ ทุ, แข้ว พัง ตู้ ณ้อย เป่า ได้ จุ่อย
ท่าน เจ้า เจ้ ใด. 45 เม่ เจ้ น้น ท่าน เจ้า จุ ตอง เหา ว่า, เทา ปอท พัง หุ ความ ณี่ ว่า, เพ่ หุ เป่า
ได้ เยือด พัง วัท น้น ให้ ตู้ ฟ้า น้อย ตา ตี่ ทไง แฉน นี้, พัง หุ ลี้ เป่า ได้ เยือด ให้ เทา แปท ทน.
46 แข้ว แฉน นี้ จุ ไป เป็น ไท้ย จาด เบ็ย, ทาท พัง ฮ ทุ้ ตู้ ดิ จุ เฝ้า มี จุ่ไ ห่าง ป่าง จาด เบ็ย.

มัด ทาย 26

พัง ตู้ โทท ฟาย ฝ้า เจ้า เยือ ณุ

1 เม่ เจ้าเยือ ณุ ได้ เว้า พัง ณอด นี้ แข้ว, ท่าน เจ้า ได้ ปอท ข่าม ใจ้เจ้า ว่า. 2 พัง ท่าน ลี้
ทุ้ แข้ว ฏัง หอง มี้ จุ ทอด มี้ จี่ ปุนวุน ขุท จาย ฮ ลี้ จุ จี้ ยาว ให้ เหา ตอท จุ่าง ไว้ ฟั้ง ไม้ วา
แณน. 3 เจ้ น้น พัง ตู้ โทท ฟ้ แท่ง พัง ตู้ เจ้า ฮ แท่ ฟั้งเมง ได้ ณุม ทน ฟั้ง ป่อน ณุม ตู้ โทท

ฆ่า ตู้ว่า ทาสาฟา. 4 เรา ใช้วานทนจุ้ง ปัด เจ้า เสียญ ทาแจ้ง ขึ้ง เอา ใช้ก้า ข้. 5 ทาท เรา ใช้ทนว่า, ท่า ได้ เสีด ทรแม้ จั้ง ขุนวุน เพ่ ข้าน เสีนใช้ฟ แท่ท ท้น.

ตู้ ทู้แ ทา นี้ ปอท ให้ เจ้า เสียญ

6 เม่ เจ้า เสียญ ตู้ ข้าน เสีด ทา นี้ ฟั้แ เทน ข้า ถึ ไม่น ส เสีน เท้น. 7 เจ้ เจ้า เสียญ ทาแ ทิน เก้า ตู้ นั้น มี ตู้ ทู้แ ส ถึ่ ข้ ด่าน ด่อน มี นี้ ปอท เท็ม ค่า แฟ้แ ทาส, มา ทา เจ้า เสียญ ได้ ดูอท นี้ ปอท ใช้ ทิน ท่าน เจ้า. 8 เม่ ข่าม ใจ้ เท็นแนว นั้น ลี้ เข่า ไม่ ใจ้ จั่แ เว้า ว่า, เสีน แนว ใด จั่แ เสีด ให้ ข้ ณอแ ข้า แนว นี้. 9 ว่าทาท เอา นี้ ปอท นี้ ใช้ ณาส ลี้ จุ้ ได้ เเ็น ทาส, จุ้ ส่าส ให้ ส ลด ถึ่ ลี้ ได้.

10 ทาท เจ้า เสียญ ขู้ จั่แ เว้า ทั้ง เรา ว่า, ฟั้แ ท่าน จุ้ ทรน ใจ้ มน เสีด ข้แ มน ได้ เสีด อัท ถ้ ให้ เขา แข้ว. 11 เพ่ ว่า ส ลด ถึ่ ตู้ ฟั้แ ฟั้แ ท่าน เข้แ เข้. 12 อน มน ได้ ดูอท นี้ ปอท ทอม ใช้ ใต ลิแ เขา นั้น ลี้ เพ่ ใช้ ก้า ใช้แ ขา ทาน ท่าน มั้น เขา. 13 เขา ปอท ฟั้แ ท่าน ความ ถึ่ ว่า, ถ้าว ใช เขแ จุ้ ข้าว ใช้ ทอด ข่อน ใด ท่ร แด่น ถิน อัท ตู้ ทู้แ นี้ ได้ เสีด ลี้ จุ้ เสีน ตั้แ ใช้ ทอด ข่อน นั้น เสีด ให้ จั่ มน. 14 เม่ นั้น ข่าม ใจ้ ตู้ ส ทรแ ข้ ข่ ขอแ ส นั้น ตู้ ตู้ ดา อ้ ขา ทา ข้ โอด ได้ ใช้ ทา ตู้ โทท ฆ่. 15 ถาม ว่า, เจ้ ถ้อย ข้าว เจ้า เสียญ ให้ ฟั้แ ท่าน แข้ว ฟั้แ ท่าน จุ้ เอา ข้แ ให้ ถ้อย เขา จั่แ เอา เเ็น ขาม ข้ ข้าว ให้ ข้า ตู้ ดา. 16 แท่ นั้น มา ข้า ตู้ ดา ลี้ ได้ ทา ขรแ ข้าว เจ้า เสียญ ให้ เขา.

เจ้า เสียญ ทิน เก้า มั้ จั่ ขุน วุน ทอย ข่าม ใจ้

17 มั้ แท่ แวอท ทิน เก้า มั้ จั่ ขุน วุน เก้า จุ้ เข่า มี เจ้ แข้แ, แด่น ข่าม ใจ้ มา ถึแ ถาม ท่าน เจ้า, ท่าน เจ้า แอ่ ให้ ฟั้แ ตู้ ถ้อย ดาฟาน เก้า มั้ จั่ ขุน วุน ให้ ท่าน เจ้า ข่อน ใด? 18 ท่าน เจ้า ปอท เขา ให้ ใช้ ทา ตู้ ส ตู้ ทรแ เมแ ปอท มน ว่า ใด ว่า มั้ เจ้ เขา มา จั้ แข้ว, เขา จุ้ เมแ ม่ใน ทรแ มั้ จั่ ขุน วุน ตู้ ฟั้แ เทน ท่าน เท็แ ท่า ฟั้แ ข่าม ใจ้ เขา. 19 แข้ว ฟั้แ ข่าม ใจ้ ลี้ ได้ เสีด ท่อย ความ เจ้า เสียญ ปอท เขา ได้ ดา ฟาน เก้า มั้ จั่ ขุน วุน ข้ ถ้า.

20 ลี้ มา เจ้า เสียญ แท่แ ข้ ข่ ขอแ ตู้ ข่าม ใจ้ ลี้ ได้ นี่แ ทิน ท่อย ทน. 21 เม่ จุ้ ทาแ ทิน เก้า ตู้ นั้น ท่าน เจ้า ได้ เว้า ว่า, เขา ปอท ฟั้แ ท่าน ความ ถึ่, ตู้ ส ทรแ ฟั้แ ท่าน จุ้ ด้าน เขา. 22 แด่น ข่าม ใจ้ ลี้ น้อย ใจ้ ทาส, ใด มน จั่แ ใด ความ ถาม ท่าน เจ้า ว่า ถึแ ท่าน เจ้า จุ้ เข่า แม่น

ผู้ใดอยู่ดวง? 23 ท่านเจ้าตอบเขาว่า, ผู้ใดรู้จักแทนเขานั้นคือผู้ใดเล่าเขา. 24 ขุนดาวสวรรค์
ตายเถิดพี่ขางหน้าได้ตั้งตัวทั้งวันท่าน, ทางขางข้างซ้ายคือเป็นนั้นทั้งผู้ใดเล่าขุนดาวสวรรค์
ผู้นั้นเข้าเกิดออกมาสี่ก็. 25 ซึ่งดาผู้ใดเล่าท่านเจ้าสี่ตั้งถามว่าตั้งท่านเจ้า, คือเข้า
แม่นผู้ใดอยู่ด่วน? ท่านเจ้าตอบว่าแม่นเจ้านั้นก็.

เจ้าเสี่ยงแต่งกิดวอดมี้จี่ขุนวุน

26 ฟานเถ้ามี้นั้นเจ้าเสี่ยงได้เอาเถ้าจี่มาท่าวโหว้ทอดหลายขุน, ได้ขัดเถ้าจี่ให้
พี่ข่ามใช้แข้วเว้าว่า, ให้เอาหนทิน, นี้ก็เป็นมี่สิ่งเขา. 27 แข้วท่านเจ้าเอาโทนนี้มา
ท่าวโหว้แข้วแหม่ให้เขาแข้วเว้าว่า, ให้เอาหนทินโทนนี้นี้ดู่ส. 28 นี้ก็เป็นเขาเขา,
แม่นเขาเจ้าฟ้าจาวแข้นให้ดอกออกข้างขาวโน้ยให้สแต่นกินเมง. 29 เขาขอกพี่
ท่านว่าเขาคือเข้าทินนี้ฟากอีกซ้ทเท่ท้นว่ามี้นั้นคือมาทอด, แม่นมี้คือทินนี้ฟากอีก
ใฟ่ทั้งพี่ท่านหนึ่งแต่นเมงเจ้าพี่เขา. 30 เม่ณั้งซ้องกู่เจ้าฟ้าแข้วเขาสี่เอาหนออก
โขพุทฟากที่หนาม.

เจ้าเสี่ยงเว้าว่าท่านเป็โตคือตั้งซ้

31แข้วเจ้าเสี่ยงเว้าทั้งข่ามใช้ว่า, ทรงสันด่ามนี้พี่ท่านคือแต่กที่นฟ่าซ้เขา, เฟ่มี
ความตั้งโว้หนึ่งพี่ขางหน้าว่า, เขาคือณ่าผู้ขี้งี่แข้วตุงซีนั้นคือแต่กณากณาซโข. 32
ว่าเขาได้ตายสันมาแข้วเขาคือโขทอดที่งาขี้เข้ท่อนพี่ท่าน. 33 ท่านเป็โตดาย
ความตอบท่านเจ้าว่า, ตาว่าพี่สฟ่าซ้ท่านเจ้า, ผู้ณ้อยคือเข้าฟ่าซ้กเท่. 34เจ้าเสี่
ยงตอบท่านเป็โตว่า, ทรงสันด่ามนี้ท่อนโท่ณน, ท่านคือตั้งซ้เขาทอดขามเท่. 35 ท่าน
เป็โตดายความตอบท่านเจ้าว่า, ทาตา ผู้ณ้อยคือตายทั้งท่านเจ้า ผู้ณ้อยสี่คือเข้าตั้งซ้
ท่านเจ้าซ้กเท่, พี่ข่ามใช้ดู่สสี่เว้าความถ้วนน.

เจ้าเสี่ยงท่าวโหว้ที่เจ็ดเถ้ามาเน้

36 แข้วเจ้าเสี่ยงเห็นท่าพี่ข่ามใช้ได้ออกโขทอดข่อนสจี่เจ็ดเถ้ามาเน้ท่านเจ้า
เว้าทั้งเขาว่า, ให้นี่งี่นี้ทรงเคือเขาโขท่าวโหว้งี่ข่อนนั้น. 37 ท่านเจ้าเอาท่านเป็โต
แต่งขุนดายท่านเถ้าเข้าดายของสโขท่อย, ณี่วจนแต่งซ้ใจทาย. 38 ท่านเจ้าจี่งเว้า

ทั้ง เรา ว่า, ใจ เขา ใน์ ฟันท ๆ ๆ ตาย แข้ว, ให้ ๆ้า ฮู้ นี้ เส้า เจ้ง เขา.

39 แข้ว ได้ ๆ้าย ได้ นิอย ๆ ให้ม ฟูง ใจ ถิน ท่าว ใหว้ ว่า, โอ๊! เจ้า พี่ เอ๋ย ว่า เสีดได้ ขัง ให้ ฝ้าง ใทท ขาง มี่ นี้ ออท ได้ ๆ้ ขุท, ทาท ๆ้ ให้ เป็น ท่อย ขาง อ่าว เจ้า พี่. 40 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ลัน มา ทา แฉน ข่าม ใจ้ เบ็น เขา นอน ทุ้ง ฮู้, เว้า ทั้ง ท่าน เป็ โต ว่า, พี้ง ท่าน เข่า เอา ใจ ใจ้ ๆ้า เขา ทง ทั้ เจ้. 41 ให้ เส้า ฟอง มี่ แท่ง ท่าว ใหว้ ฮู้ เพ่ พี้ง ท่าน ๆ้ เข่า เฝ้า ทั้ง อัท ๆ้ ใจ, ใจ ๆ้ ว่า ฮู้ ฮาง แข้ว ทาท ว่า มี่ ลิ้ง ถ อ่อน แทง.

42 ท่าน เจ้า ได้ ออท ได้ ใฟ่ เป็น เท่ ๆ้ ขอ, แข้ว ท่าว ใหว้ ว่า, เจ้า พี่ ขุท เอ๋ย, ว่า ทาท ฝ้าง ใทท ขาง มี่ นี้ เว้น ออท ๆ้ เข่า ได้ ขุท ลี้ ๆ้ ทิน, เพ่ ให้ เป็น ได้ ท่อย ขาง อ่าว เจ้า พี่. 43 เม่ ท่าน เจ้า ลัน มา ลี้ ฮู้ เบ็น แฉน ข่าม ใจ้ นอน ทุ้ง ฮู้ เพ่ เขา มั่น ตา เข่า นั้น แข้ว. 44 จึ้ง มัท เท้ เขา แข้ว ได้ ออท ได้ ท่าว ใหว้ เป็น เท่ ๆ้ ขาม ลี้ ได้ เว้า ความ เท่า นั้น. 45 แข้ว ท่าน เจ้า ได้ ลัน มา ทา ข่าม ใจ้ เว้า ว่า, พี้ง ท่าน ฮู้ เอา ทน จั้ง แทง นอน ทุ้ง ฮู้ อ่า ? ให้ เจ้ง! น้อน ๆ้ ทอด เจ้ แข้ว ขุท ฉาย ฮ ๆ้ ๆ้ ฮาว ให้ พี้ง ฮ อาท จ้าน. 46 ให้ เอา ทน ตั้น ออท ได้, ให้ เจ้ง! ฮู้ ๆ้ ฮาว เขา ให้ เขา ฟัด นั้น มา จั้ แข้ว.

เขา ฟัด เจ้า เสี้ ญ

47 เม่ ท่าน เจ้า เว้า เข่า เหั้ ขุด ความ ให้ เจ้ง! ฮู้ ฮ ทง ๆ้ ฮั้ ขอ ฮู้ ข่าม ใจ้ นั้น ลี้ แม่น ข้า ฮู้ ดา, ได้ เณ้า มา ท่อย พี้ง เสี้ น ได้ พั่ ดาง พั่ ท่อน มา, เพ่ ว่า แฉน ใทท ฟ์ แท่ง ฮู้ เข้า ฮ แท่ ได้ ใจ้ ขอ เขา มา. 48 ฮู้ ๆ้ ฮาว เจ้า เสี้ ญ ให้ เขา ฟัด นั้น ได้ แท้ น ใว้ ว่า, น้อย จุ้ง ฮู้ ใด ลี้ แม่น ฮู้ นั้น ให้ ฟัด มน ใว้. 49 ข้า ฮู้ ดา ลี้ เณ้า มา ทา เจ้า เสี้ ญ เว้า ว่า, ๆ้ ใน ๆ้ ให้ ความ ทั้ อาน ฮู้ ทั้ง ท่าน, แข้ว ลี้ จุ้ง ท่าน เจ้า. 50 เจ้า เสี้ ญ ตอง ข้า ฮู้ ดา ว่า, ๆ้ ตู่ ฮ ขัท เอ๋ย มา เสี้ ด ๆ้ ฮู้ นี้ เข้, แข้ว เขา ลี้ ฟัด ท่าน เจ้า ใว้. 51 เจ้ นั้น มี ฮู้ ฮ ฮู้ ทั้ง เจ้า เสี้ ญ ฉอด ดาง ออท ฟน ฮ ใจ้ ฮู้ ใทท ฟ์ ทุ ณาด. 52 เจ้า เสี้ ญ เว้า ทั้ง ฮู้ นั้น ว่า, ให้ เอา ดาง เจ้า ใจ้ ลัท ใว้ เพ่ ว่า ฮู้ นั่ ดาง ลี้ ๆ้ ตาย ข้อน ดาง. 53 เจ้า ขั่ ว่า เขา ๆ้ ๆ้ เจ้า พี่ เขา ฉ่อย เข่า ได้ อ่า, เจ้ นั้น เจ้า พี่ เขา ๆ้ ฮอท พี้ง แฉน ใจ้ มา ทา เขา ทาย ณ ๆ้ ขอ ใทน แฉน. 54 ว่า เสี้ ด แนว นั้น ๆ้ เสี้ ด ได้ แนว ใด เพ่ พั้ง ขาง ฟ้า ๆ้ น ใว้ ว่า ๆ้ เป็น แนว นั้น แข้ว.

55 เจ้านั้น เจ้าเสี่ยนู เว้าทั่ง เสียนโพ่ว่า, พั่ง ท่านได้ ฉั่ดาง ฉั่ท่อน ออก มา ฉัด เขา แล้ว
เณ่ง ฉัด ส เทง จ่ท, เขา ได้ นั่ง ลอก ขอน ทุ่ง เขน โขว้ เขา ดู่ มั้ พั่ง เจ้า เป่า ได้ ฉัด เขา. 56
ทาท ว่า อัท เท็ง เฆ็ด นี้ ได้ เป็น ฉั้น เพ่ ให้ เป็น โป ท่อย ขุ่ง ทาง ฉู้ ป่าว ความ เจ้า ฟ้า ได้ ฉู้น
โว้ เจ้านั้น พั่ง ข่าม ใจ้ ได้ จ่ท ฟ่าย ฉ้ ท่าน เจ้า เฆ็ด ดู่ ส.

เจ้า เสี่ยนู ฉั่อง ฟ้า แฉน ส ทิน วาน

57 แฉน ฉัด เจ้า เสี่ยนู ได้ เอา ท่าน เจ้า โป ทา ฉู้ โทท ฆ่ ฉู่ ทา ฉาฉา, แม่น ข่อน ฆ่ ทุ่ง แท่ง
ฉู้ เจ้า ส แท่ มา ณุ่ม ทน นั้น. 58 ท่าน เป็ โท ได้ ท่อย ทุ่ง ท่าน เจ้า โป ทาท ว่า ได้ ฑ่าง ท่าง
ท้น มา ทอด เฉิน เจา ฉู้ โทท ฆ่, แข้ว ได้ เฉ้า โป นั่ง ฉู่ ทาง เฉิน เจา ท่อย พั่ง ส ทาท เพ่ ข่อม
เง่ ว่า อัท นั้น ฉู่ เป็น แนว ใด. 59 พั่ง ฉู้ โทท ฆ่ แท่ง พั่ง ส ทิน วาน ได้ เอา พั่ง ส เป็น จั่ง แข้ว
มา ที่ แพ้ ทั่ง เจ้า เสี่ยนู เพ่ ฉู่ ฉั้า ท่าน เจ้า ฉ้. 60 ทา ว่า ฉู่ มี ทุ่ง ส มา เป็น จั่ง แข้ว ฉ้ ฉิ,
ทาท ว่า ฉู่ ทา แนว อ้าง เป่า มี, ทุ่ง มา มี ขอ ส ได้ มา ลอก ว่า. 61 ฉู้ นี้ ด, ได้ เว้า ว่า ฉั้อย ฉู่
แป่ เขน ณุ่ม ฉอ เจ้า ฟ้า, แข้ว ฉู่ ที่ ฉั้น ใฆ่ ทุ่ง ขาม มั้.

62 ฉู้ โทท ฆ่ ได้ ฉิน ฉั้น ถาม ท่าน เจ้า ว่า, ท่าน เป่า ทอง ความ ใด อ่า ? แฉน เป็น จั่ง นี้
เป็น แนว ใด. 63 ท่าน เจ้า ฉ้ ฑุ่ง ท่ม ฉู่ แข้ว ฉู้ โทท ฆ่ จั่ง เว้า ว่า ฉั้อย ให้ ท่าน ทิน ฆาง
อ้าง ฉู่ เจ้า ฟ้า ฉู้ ฑุ่ง ดู่ เจ่ย ฉู่, ให้ ท่าน ลอก ฉั้อย ว่า ท่าน เป็น เจ้า ฆา จิด ขุท ถาย เจ้า ฟ้า ข้
เป่า ? 64 ท่าน เจ้า ได้ ทอง ว่า, ท่าน เว้า นั้น แม่น แข้ว, นอก นั้น เขา ลอก พั่ง ท่าน ใฆ่ ว่า,
ฟ่าย ฟ้า พั่ง ท่าน่ ฉู่ เท็น ขุท ถาย ส นั่ง ฉู่ เฟ้ง ฉวา ฉู้ จั่ท แขง แฉ่ง ท้า ทาง มา ท่อย ฉั่ง ฉ้า เม่ง
ฟ้า ฉิน ฟาน.

65 เจ้านั้น ฉู้ โทท ฆ่ ได้ จั่ท เจ้ เจ้า ฉ้ แข้ว เว้า ว่า, มน ได้ เว้า ดู่ ง่าย เจ้า ฟ้า แข้ว, พั่ง เขา
ฑุ่ง ฉู่ เอา จั่ง ท่า ใด ใฆ่, ฉู่ นี้ พั่ง ท่าน ฉ้ ได้ ใน ความ มน ดู่ ง่าย แข้ว. 66 พั่ง ท่าน ฟั่ แนว ใด,
เขา ทอง ว่า ฉู่ ให้ ฉ่าง ด่าง ฉั้า. 67 แข้ว เขา ได้ โฉ่ม นี้ ฉั้า ขาย ใจ่ ฟ้า เท็ง ทั่ง ที่ ฉั้น ส ได้ เอา
มี โทง ท่าน เจ้า. 68 แข้ว เว้า ว่า, เจ้า ฉา จิด แม่น ใฉ ทั่ง มี่ง, แฉ่ง เง่ง แข้ว เว้า ให้ พั่ง ทู ฟั่ง.

ท่าน เป็ โท ฉู่ ง ฉ้ เจ้า เสี่ยนู

69 ท่าน เป็ โท นั่ง ฉู่ ทาง นอก เฉิน เจา มี ฉู้ ที่ ส ใจ้ ฉู้ โทท ฆ่ มา ทา ท่าน เป็ โท เว้า ว่า

มัด ทาย 26

มัง ชู้ทัง เชื้ ญโท เมง ฮา ขี้ เจ้ ตวา. 70 ทาท ท่าน เป็ โต ดู้ง ซ้ ต่ หน้า พัง ฮ ว่า, อน เจ้า เว้า นั้น น้อย เป่า ทู้ จัท ซ้ง. 71 เม่ ท่าน เป็ โต ออท โป ทาง ปาท ทุ ต่ง มี ชู้ ทู้ง ฮ ใจ้ ชู้ ญ ใฆ่ แย เท็น, จั้ง เว้า ทัง พัง ฮ ชู้ ท้น ว่า, ชู้ นี้ ถ ชู้ ทัง เชื้ ญโท เมง นา ณา เจ้ก. 72 ท่าน เป็ โต โถ้ ดู้ง ซ้ แท่ง ทิน ฆาง ว่า น้อย ซ้ เว้า ตวาม นั่ ต่ เจ้า ฟ้า ซ้ เจ้า ฟ้า ใจ่ ให้ ฮ น้อย ว่า น้อย ทาท เว้า แข้ว. 73 ขุน ทู้ง นั้น น้อย ญ แฉน ฮ ขึ้น ชู้ ท้น โถ้ มา เว้า ทัง ท่าน เป็ โต ว่า, เจ้า ลี้ เป็น ฝ่าย ถ้ว ทัง เขา นั้น ถ, เพ่ ว่า ขง ทาง เจ้า เว้า ลี้ เชื้ ก ให้ ทู้ เจ้า. 74 เจ้ นั้น ท่าน เป็ โต ลี้ ด่า เขา แท่ง ทิน ฆาง ว่า ชู้ นั้น น้อย เป่า ทู้ จัท, เจ้ นั้น โท่ ขึ้น ณน นี้ น. 75 ท่าน เป็ โต ลี้ หนี่ ทอก ตวาม เจ้า เชื้ ญโถ้ เว้า ขึ้ ว่า, ท่อน โท่ ณน ท่าน ฉี้ ดู้ง ซ้ เขา ทอก ขาม เท่, แข้ว ท่าน เป็ โต ออท โป ทาง นอท แฉท โท้ วจน ใจ้ ทาย.

มัด ทาย 27

ข้า ชู้ ถา อี้ ขา ทา ขี้ โอด ทาย

1 ต้น เจ้า แฉน โทท ฆ ทัง ชู้ เจ้า ฮ แท่ เท็ง เฆ็ด โถ้ โซ วาน ทน ต่ แพ้ เจ้า เชื้ ญ เพ่ ว่า ฉี้ ณา ท่าน เจ้า ซ้. 2 เขา ชุท ท่าน เจ้า เอา โป มอง ฝาว ให้ อ่าน ทุา ปี้ ขาด ชู้ เณ แท่ง ถา เมง. 3 ทาง ข้า ชู้ ถา ชู้ ฝ้าน ท่าน เจ้า นั้น, เม่ เท็น ท่าน เจ้า ฉี้ ให้ ฮ ลี้ โถ้ ขึ้ ม โซ ง, จั้ง เอา เธ็น ขาม ฮ้ ป ฝ้าว นั้น มา โซ ง ลิ้น ให้ แฉน โทท ฆ แท่ง แฉน ชู้ เจ้า ฮ แท่ ซ้, แข้ว เว้า ว่า. 4 น้อย โถ้ เชื้ ก ฉิ้ ก แข้ว, เพ่ โถ้ ฝาว ชู้ เป่า ฉิ้ ก ให้ เซ่า ณ้า, แฉน ฮ นั้น ทอง ว่า, วัท นั้น เป่า แม่น วัท พัง น้อย, ให้ เป็น วัท เจ้า.

5 ข้า ชู้ ถา จั้ง ฉุ้ ม เธ็น นั้น โว้ ทง เขน โท้ เขา แข้ว แขน ออท โป ฝ้ ก ลี้ ทาง. 6 แฉน โทท ฆ โถ้ เท็ง เธ็น นั้น โว้ แข้ว เว้า ว่า, เขา ฉี้ เท็ง เธ็น นี้ โว้ ฟั้ง ทอม เธ็น เขน โท้ เขา ลี้ ฉี้ ฉิ้ ก ฮอ แท่ ถา เพ่ เธ็น นี้ เป็น เธ็น ค่า ณ้า ฮ. 7 เขา โซ วาน แม่น ตวาม ทน แข้ว จั้ง เอา เธ็น นั้น โป นี้ ลิ้น ฉาง ป้น พี้, เพ่ โว้ เชื้ ก ป่า แทว ฮ ท่าง เมง. 8 เป็น เณ็ง นั้น เขา จั้ง แฉท ลิ้น ท่อน นั้น ว่า, ลิ้น เขด ท้น ทอก ฉู่ มี้ นี้.

9 เจ้ นั้น ลี้ เป็น ท่อย พัง ขาง ฟ้า ท่าน เชื้ เจ้ม ชา ชู้ ป่าว ตวาม เจ้า ฟ้า ว่า, เขา โถ้ เอา เธ็น ขาม ฮ้ ป ฝ้าว เป็น ค่า ชู้ นั้น, ลี้ แม่น เจ้ ฟน ฮ อี้ ณา ขา เอ็น โถ้ แข่ง ค่า โว้. 10 แข้ว เขา โถ้

มัด ทาย 27

เอา เงิน นั้น ไว้เป็น ค่า นา ดาง ปัน ตั้ง ท่อย ความ เจ้า ฟ้า ได้ ปอท สู้ ณ้อย.

วานวัท เจ้า เชี้ญ ไท้ย เดิง ตาย

11 เม่ เจ้าเชี้ญ ขึ้น ขู่ ตี่ ฟ้า อ่าน ตา สู้ เณ้ แต่ง ดา เมง, อ่าน ตา ดาม ท่าน เจ้า ว่า, ท่าน เป็น ปไ ฟนั ฮ ซิว เป่า ? เจ้า เชี้ญ ตอง ว่า ท่าน เว้า น้น แม่น แข้ว. 12 ฟัง โทท ฒั แท่ง สู้ เจ้า ฮ แท่ ได้ ทา ความ ใช่ ท่าน เจ้า, ทาท ว่า ท่าน เจ้า เป่า ได้ ตอง ความ ใด. 13 อ่าน ตา ปี ขาด จิ่ง เว้า ทั้ง ท่าน เจ้า ว่า, ท่าน เป่า ได้ ติน อา เหา ได้ ทา ความ ใช่ ท่าน ทาย แนว. 14 ทาท เจ้า เชี้ญ เป่า ได้ ตอง ห้ท ความ จ่าว ว่า อ่าน ตา ปี ขาดเป็น ทาท ทาย.

15 เดิ ปาง อิ้น เมง ม่ไน น้น เจ้าแส่น ฮั สู้ เณ้ แต่ง ดาเมง เวิย ป่อย ฮ ทุ สู้ ญ ท่อย ความ เชื้น ไพ่ ได้ แด่ ห้. 16 ตาม น้น มิ สู้ ญ เป็น ทุ ดี่ เชี้ญ ปา ขา ปา. 17 เม่ เชื้น ไพ่ มา ญม ทน แข้ว อ่าน ตา ปี ขาด จิ่ง ดาม เหา ว่า ฟัง ท่าน แอ่ ให้ ณ้อย ป่อย สู้ ใด? ป่อย เชี้ญ ปาขา ปา, ทั ว่า ป่อย เชี้ญ แณท ว่า " เจ้า วา ขิด " 18 อ่าน ตา ปี ขาด ศั้ ทุ้ วัท เหา มอง ชาว เจ้า เชี้ญ ให้ ศั้ ข้อน เท็ง แทน.

19 เดิ อ่าน ตา ปี ขาด นี่ง ขู่ พาน ทิน วาน มี ท่าน ได้ ใด้ ฮ มา ปอท ท่าน ว่า, ห้ ต่า ได้ เชื้ด ห้ง ให้ ฮ เป่า ฉิด เพ่ ว่า ศัน นี้ น้อง ณี่ ว่ไน ทาย ข้อน ฉน เท็น ท่าน สู้ น้น. 20 ทาง สู้ โทท ฒั แท่ง สู้ เจ้า ฮแท่ เจ่ง เดิ่เชื้น ไพ่ให้ ห้ ป่อย ป้า ปา ขา ปา แข้ว ณ้า เจ้า เชี้ญ ห้. 21 ทาท อ่าน ตา ปี ขาด ดาม เหา ใฒ่ ว่า ทไง หอง ฮ นี้ ฟัง ท่าน แอ่ ให้ ณ้อย ป่อย สู้ ใด ? เหา ตอง ว่า ปา ขา ปา. 22 แข้ว อ่าน ตา ปี ขาด เว้า ทั้ง เหา ว่า แนว น้น เทา ดิ เชื้ด แนว ใด ทั้ง เชี้ญ สู้ แณท ว่า **" เจ้า วา ขิด "** เหา เอา ทน ตอง ว่า ให้ ดุ่าง ไว้ ฟั้ง ไม้ วาแณน.

23 เม่ อ่าน ตา ปี ขาด ดาม ว่า ดุ่าง ไว้ เชื้ด ห้ง ? สู้ นี้ ได้ เชื้ด ฉิด อน ใด, เหาเท่ง แณท ณั้น ว่า, ให้ ดุ่าง ไว้ ฟั้ง ไม้ วาแณน. 24 อ่าน ตา ปี ขาด ทุ้ ว่า เป่าได้ วัท มิ ที่ ฒู้ง ฒ่าว ณั้น จิ่ง เอา นี้ มา ห่ไย มี ตี่ ฟ้า เชื้น ไพ่ แข้ว เว้า ว่า ณ้อย เป่า ได้ ฒู้น วัท ท่าน สู้ นี้ ตาย, ให้ เป็น วัท ฟัง เจ้า. 25 แข้ว เชื้น ไพ่ เอา ทน ตอง ว่า, วัท ไท้ย ตาย มน น้น ให้ โตท ใช่ ฟัง ณ้อย เท็ง ขุท ทาน ฟัง ณ้อย. 26 อ่าน ตา ปี ขาด จิ่ง ป่อย ปา ขา ปา ให้ เหา, แข้ว ให้ ทั้ง ติ เจ้า เชี้ญ ฒิง มา ศั้ ชาว ให้ เหา ดุ่าง ไว้ ฟั้ง ไม้ วาแณน.

มัด ทาย 27

แผนถึงทางดูถ่ายเจ้าเยซูญ

27 เดชนั้นแผนถึงอ่านทาปัจาลได้เอาเจ้าเยซูญเข้าไปเขนอ่านทา , แข้วถึงเป็นท้อย
มาอ้อมท่านเจ้าไว้. 28 เขาได้แท้เข้ทิ้ท่านเจ้าออก แข้วเอาเข้แดงมานุ่งให้. 29 เขา
เอาเดชหามทิ้วเป็นโค้งตาง เพาทรมมาทรม ใส่ทรีท่านเจ้า, แข้วเอาไม้อ้ใส่มัณเวาให้
ท่านเจ้านั่งไว้ แข้วได้เท้าเข่าโงงที่หน้าท่านเจ้าเว้าดูถ่ายท่านหน้าว่า ปรีชนีสชีว
เอ้ย, ข้ให้เป็นทุกแอ่นแท่นสี่ชันชันชั่นปีแขนเข้าแก่นา. 30 เขาได้โคุ่มนั้นเข้า
ขาใส่ท่านเจ้าแท่งเอาไม้อ้ทีปทรี. 31 เม่เขาเว้าดูถ่ายแข้วสี้แท้เข้ออก เอาเข้ทิ้ท่าน
เจ้ามานุ่งให้ แข้วเอาท่านเจ้าออกไปคุ่างไว้.

คุ่างเจ้าเยซูญไว้ทั้งไม้วาแผน

32 เม่เขาออกไปนั้นได้พี้โทท้เข้เนี้ชู้สจุ้นโมน, แผนถึงนั้นได้โน่มนางมนให้
แปทไม้วาแผนเจ้าเยซูญไป. 33 เม่เขามาทอดง่อนสแผนว่า โทขาโทบา, (โคกุท
ทรีท้อน). 34 เขาได้เอาเท้าผาทอิดศวานั้นปีมาให้ท่านเจ้าทิน, เม่ชิมเป็งแข้วท่าน
เจ้าเข่าทิน. 35 เม่ได้คุ่างท่านเจ้าไว้ทั้งไม้วาแผนแข้ว, เขาสี้เอาเดชงนุ่งท่านเจ้า
มาโจ้ทแบ่ปนทน. 36 แข้วได้นั่งเฝ้าท่านเจ้าชู้ทีน. 37 เขาแท้มท่าวโท้ชใส่เท้งทรี
ท่านเจ้าว่า " ชู้นี้แม่นเจ้าเยซูญปรีสชีว " 38 เดชนั้นเขาได้เอา ของสทินปทมาคุ่างไว้
ท่อยท่านเจ้า, เพ้งถ้าชชู้สเพ้งถวาชู้ส. 39 แผนสคุ่างไปมานั้นสี้ดูถ่ายท่านเจ้า
แท่งจ้กขนทรีแข้วเว้าว่า. 40 ท่านชู้แป่เขนโทว้เขาแข้วทั้งถั้นใฝ่ทรีงขามมี้เอ้ย,
ว่าท่านเป็นบุทเจ้าฟ้าแท้ดุ่อยเจ้ามี่ให้ถ่อยแข้วให้โงงมาข้ไม้วาแผน.

41 แผนโททฟ้, แผนโถปองขอนจองแท่งชู้เคุ้สแท่สี้ได้ดูถ่ายท่านเจ้าแปททน.
42 มนดุ่อยสอ้นถ่อยได้ ทาทดุ่อยเจ้ามี่เข่าได้ มนเป็นปรีสอิถ้าขาเอ้น, ว่ามน
ทาทโงงมาข้ไม้วาแผนไว้นี้ แผนเขาสี้ชิเดุ่มน. 43 มนได้เดุ่เจ้าฟ้า ว่าทาทเจ้าฟ้า
โขมใจชู้เป็นบุท สี้ข้ให้เจ้าฟ้าดุ่อยให้ท่านเจ้าถ่อยทรีงไว้นี้ เพ่มนได้เว้าว่า, เขา
เป็นบุทเจ้าฟ้า. 44 แผนสทินขทสี้ได้เว้าความทูาปดูาทีปท่านเจ้าแปททน.

เจ้าเยซูญเฝ้ดเจ้ย

45 เจ้านั้นฟังมักมุขท่านแล้วกล่าวแก่ลูกศิษย์ทั้งหลายเจ้าข้าทั้งสิ้น. 46 ส่วนความเจ้าข้าทั้งสิ้นเจ้าเสียญี่ปุ่นได้แสดงให้เห็นแจ้งแก่นั้นว่า, เอ๊ะ เอ๊ะ แย มา, ณา ขึ๊ท ๑า นี้, หนี้ว่าเจ้าฟังสู้ณ้อส, เจ้าฟังสู้ณ้อส, แนวใดจึ่งจาก สู้ณ้อสจ๊ะ. 47 ณานสาชีนจู่ท้นเม่ได้ในคั้นเว้าว่า, สู้นี้แสดงทาเอ๊ะ ชา. 48 เจ้านั้นมีสู้ณทุกแสดงเรา ๊ะ จาแยนโปเอาด้าชโปจุ่มเท้าโจ๊มขึ๊ทใจ่ ขาชโมีอี้มาให้ท่านเจ้าทีน.

49 ทาทสาอั่นเว้าว่าท่าจ๊นให้เขึ้นท่อนขาจเท่เอ๊ะชาจุ๊มาจุ่อชมนณ้อชเข่าทู้. 50 เจ้าเสียญี่แสดงให้เห็นแจ้งนั้นใหม่แข้วใจณาดเหมืดเขึ้ชโป. 51 ให้เขึ้ง! ด้ามานจู่เขนโหว้เขาจึ๊ทจอชออนเขึ้นจอจด้ชน, แต่เท็จโขจทอดขุม แสดนกินจาน่นชเหนน, ด่านคั้แททขุาทออนจ๊ทน. 52 ณุมโมหม้าคั้แททุาทออน, ณอนพึ้จสู้เขึ้นโพ่เมจเจ้าฟังทุาชสาได้ตาชโปนั้นได้ตันมีจุ่ขเขึ้ช. 53 แสดนเรา จึ้จเอาทนออนมาจ๊ณุมโมหม้า, เม่เจ้าเสียญี่ตันมาแข้วคั้เณ้าโปเมจเณ็ดจี้ออนให้ทุาชสาเท็น.

54 พึ้จทวานแท่จ๊ดเส้าทาทดุโมหม้าเจ้าเสียญี่นั้น, เม่ได้เท็นแสดนกินจานนชเหนแท่จทุาชแนวเขึ้นนั้นนั้น. เราคั้ชีานทุาชจึ่จเว้าว่า สู้นี้แม่นขุทดุาชเจ้าฟังแท้ด๊. 55 แสดนสู้ทึ้จนั้นได้จู่ทุกสี่เขึ้จ, แม่นพึ้จสู้ทึ้จท่อชขจึ้จทาจแท่จจุ่อชวัทเจ้าเสียญี่แท่ทึ้จจา ชีเขึ้มา. 56 ทุกแสดนนั้น มีนาจมาชีอามัทดาขา, นาจมาชีอาเอ๊มท่านชาโทโปแท่จท่านโชเณ็ปทึ้ปมีท่านเณ็เขึ้ดาช.

โปจณอนเจ้าเสียญี่โว้หนึ้จจุ๊ด่าน

57 ต๋มามีสู้ดุาชณเขึ้นสาทึ้จมีทุาช, จุ๊ว่าโชเณ็ปโทบ้านอาชีมาทุาช, ท่านคั้ได้เณ้าแอปหนึ้จเจ้าเสียญี่แปททน. 58 ท่านสู้นี้ได้เณ้าโปหาอ่านทุาขึ้ขาดจ๊เอาณอนเจ้าเสียญี่, อ่านทุาขึ้ขาดจึ้จชาวณอนเจ้าเสียญี่ให้ท่าน. 59 ท่านโชเณ็ปจึ้จเอาณอนนั้นโปเอาด้าชป่านใหม่ดอชพนโว้. 60 ได้เอาณอนนั้นโปมึ้นโว้หนึ้จป่าแทวจุ๊ด่านเจ้าทึ่จจุ้อมเชึดโว้แข้วทึ้จท้อนดานใหญ่ทนปากทุจุ๊โว้แข้วออนโป. 61 นาจมาชีอาโทมัทดาขาแท่จนาจมาชีอาสู้ณใหม่คั้นึ่จจู่ที่หม้าจุ๊ด่านโมหม้านั้น.

แสดนถึ่จเส้าณอนเจ้าเสียญี่

มัด ทาย 27

62 มื้ ทุ๊ง มา แม่น มื้ วั่น วาง มื้ ลั เข่า เสีด อัท พั๊ง ฉุ๊ โทท ฆ่ แท๊ง พั๊ง ฯ หา ขี้ ณ่า ยเอา ทน โข่ ทา อ่าน ทา ขี้ ขาด. 63 จุ๊ง อ่าน ทา ว่า, ณุ่ม น้อย ทุ๊ง ขี้ โด ว่า ฯ แข้ว พาง ฉุ๊ นั่น เม่ ทุ๊ง ฯ มน โด้ เว้า ว่า, ทุ๊ง มา โด้ ขาม มื้ เขา จุ๊ ลัน มา. 64 เณ๊ง นั่น ฉ่ ท่าน ขอท แฉน ถี่ง เส้า จุ๊ ด่าน โม ฟ้า ให้ แฟ้น ฟา ท้น ทอด มื้ จุ๊ ขาม, ฮ้าน ว่า พั๊ง ข่าม ใจ้ มน จุ๊ มา ข้ท เอา ฉอน โข่ แข้ว จุ๊ เว้า ทั่ง เฮ็น โฟ่ ว่า ท่าน โด้ ตาย ลัน แข้ว, อัท แข้ว พาง เท่ ท้า ขุด นี้ จุ๊ ท้าย เณ เท่ ท่อน. 65 อ่าน ทา ขี้ ขาด โด้ ขอท เขา ว่า, พั๊ง ท่าน ลี้ มี ถี่ง ขอท เขา โข่ เส้า ให้ แฟ้น ฟา ท่อย ความ พั๊ง ท่าน อ่าว. 66 แข้ว เขา ลี้ เอา ทน โข่ เสีด จุ๊ โม ฟ้า ให้ แฟ้น ฟา, แท๊ง โด้ ทู่ เข่า ใฉ่ ด่าน โว้ แข้ว แท๊ง ถี่ง เส้า.

มัด ทาย 28

เจ้า เสี้ ณุ ลัน เป็น ฯ

1 ทุ๊ง มื้ ลั เข่า เสีด อัท นั่น แม่น ต้น เจ้า มื้ จุ่ ฯ นาง มา ขี้ อา โท มัท ดาขา แท๊ง นาง มา ขี้ อา ฉุ๊ ฯ ใฆ่ นั่น โด้ เอา ทน โข่ เข่ง จุ๊ ด่าน โม ฟ้า. 2 เจ๊ นั่น แฉ่น ถิ่น ขา นน เฟน เข็ง, เฟ่ แจน เจ้า ฟ้า ฉุ๊ ฯ โข่ง มา แต่ เม่ง ฟ้า ฮึ่น พาน มา ทิ้ง ท้อน ด่าน ออท ฉ่ ฟาท ทุ จุ๊ โม ฟ้า แข้ว นี่ง ฮู่ เท็ง ท้อน ด่าน นั่น. 3 เฉ่ โณ๊ง แจน แฟ้ท แข่ง ฟ้า ฟาท ดาฟ เข้ม, เจ๋ง นุ่ง ถอน เล่ เฟย ท้าม. 4 แฉ่น ถี่ง เส้า ฮู่ ท้น ลี้ ฮ้าน แจน นั่น เขา ฮึ่น ท้า ถ้าง เณ๊ง ฯ ตาย.

5 แจน โด้ เว้า ทั่ง แฉ่น ฉุ๊ ทุ๊ง นั่น ว่า, พั๊ง ท่าน ทู่ ฮ้าน, น้อย ขุ แข้ว พั๊ง ท่าน มา ข่าว เจ้า เสี้ ณุ ฉุ๊ เข่า จ่าง โว้ ฟั๊ง โม้ วา แฉ่น. 6 ท่าน เจ้า เข่า โด้ ฮู่ นี้ เฟ่ เจ้า ฟ้า ถ้ด ให้ ท่าน เจ้า ลัน เป็น ฯ แข้ว, ทอย ความ ท่าน เจ้า โด้ เว้า โว้, ให้ เอา ทน มา เข็ง ฮ่อน ท่าน เจ้า นอน ฮู่ นั่น. 7 แข้ว ให้ เอา ทน โข่ ขอท ข่าม ใจ้ ท่าน เจ้า เน่ เจ้า ฟ้า โด้ ถ้ด ให้ ท่าน เจ้า ลัน แข้ว, ท่าน เจ้า โด้ โข่ ทิ๊ง วา ขี้ เข้ ท่อน พั๊ง ท่าน, พั๊ง ท่าน จุ๊ เท็น ท่าน เจ้า ฮู่ ท่า พั๊น, ให้ ขี้ ความ น้อย โด้ ขอท พั๊ง ท่าน เน่.

8 แฉ่น ฉุ๊ ทุ๊ง นั่น ลี้ ฉ้น ฟ้าว ออท โข่ ฉ้ จุ๊ ด่าน โม ฟ้า เท็ง ฮ้าน เท็ง ม่ เน เม๊ง ทาย, แขน โข่ ขอท ข่าม ใจ้ ท่าน เจ้า. 9 เจ๊ นั่น เจ้า เสี้ ณุ มา ฟั๊ เขา แข้ว เว้า ว่า, ให้ มี ความ ทั่ง อาน ฮู่ ทั่ง พั๊ง ท่าน, แฉ่น ฉุ๊ ทุ๊ง นั่น ลี้ เส้า มา นั่ จุ๊ ทิ้น แข้ว โฟ้ เขา ท่าน เจ้า. 10 เจ้า เสี้ ณุ เว้า ว่า ทู่า

ข้าน, ให้โปรดอพี่น้อง เขาโปรท่า ตี้ง วา ข้า เจ้า, เขา ได้ เห็น เขา ซู่ ท้น.

แสนถี่ง ทาท ปอท

11 เม่ เจ้า แสน ซู่ ทู้ง น้น ออท โป แสน ถี่ง ทาท น้น ณาน ส เน้า โปทง ง, เข่า ความ เป็น นั้น น้น ให้ พ้ง ซู่ โทท ฟ ฟ้ง. 12 เม่ พ้ง ซู่ โทท ฟ แท่ง ซู่ เจ้า ส แท่ ณุม ทน แข้ว, ลี้ เอา เง็น มา ทาย ข่าย ให้ แสน ถี่ง ทาท. 13 แข้ว ปอท ให้ เขา เว้า ว่า, แสน ข่าม ใจ้ มน มา จ้ท เอา โป เท็ง ลัน ทง เจ้ พ้ง น้อย นอน ทู่ง ซู่. 14 ว่า จ้ท นี้ ทาท ทอด ทุ อ่าน ทา, พ้ง น้อย ได้ เป็น ซู่ แท้ ให้ ท่าน ฟ้ง, เข่า ให้ พี่ น้อง เป็น ซ่ง. 15 เขา ได้ เง็น แข้ว ลี้ เอา ทน เสีด ท่อย ความ ปอท น้น จ้ท นี้ ลี้ เข่า จ้ โป ทอด ฟน ส ซิว ท้น ฐ่ มั้ นี้.

เจ้า เสี้ ณุ ปอท ข่าม ใจ้

16 แสน ข่าม ใจ้ ซ้ ปอ เอ็ด ส น้น ได้ โป ตี้ง วา ข้า เจ้ ทอด พุ ง่อน เจ้า เสี้ ณุ ได้ ปอท เขา โว้ น้น. 17 เม่ เขา เท็น ท่าน เจ้า ลี้ เอา ทน โหง้ เขา ทาท มี ส ทู้ง เข่า เจ่. 18 เจ้า เสี้ ณุ มา จั้ แข้ว เว้า ท้ป เขา ว่า, จ้ท ใหญ่ ล้วน ทุง เท็ง เฟ็ด ฟั้ง เม่ ฟ้า เม่ ขุม ได้ มอป ข่าว ให้ เขา เฟ็ด แข้ว. 19 เพ่ เณ้ น้น ให้ พ้ง ท่าน ออท โป, เสีด ให้ ฐ่ ฟน ส เป็น ข่าม ใจ้ เขา ให้ เขา เสีด ฮิด ขั้ ป ที มา ฟั้ง ซู่ เจ้า พี่ เจ้า ขุท แท่ง เจ้า ณุน ใจ. 20 ปอท ขอน ฐ่ แนว ให้ เขา เสีด ท่อย ขุง ทาง อน เขา ได้ ปอท ท้ป พ้ง ท่าน แข้ว น้น. นี้ ถ เขา ซู่ ท้ป พ้ง ท่าน ฐ่ มั้ ท้น ขุด ปาง.

****